

พุ ด ต า น ก ถ า

โดย หลวงพ่อชุมพล พลปญโญ

บปฐิฐฐ
พระบรมธาตุ
สถิตยเจษฐ
ATION BOX
อฐฐฐฐ

พระพุทฐฐฐ

ฐฐฐ
ฐฐฐ
ฐฐฐ

พุดตานกถา

พุดตานกภา

โดย หลวงพ่อชุมพล พลบุญโย

สถิติการพิมพ์

พิมพ์ครั้งที่ ๒ วันที่ ๓๐ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๖
จำนวนพิมพ์ ๑๖,๐๐๐ เล่ม

พิมพ์ครั้งที่ ๑ วันที่ ๓๐ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๖ จำนวน ๕,๐๐๐ เล่ม
รวมยอดพิมพ์ที่พิมพ์มาแล้วทั้งหมด จำนวน ๒๑,๐๐๐ เล่ม

พิมพ์ที่ บริษัท ก จำกัด
 ที่อยู่ ๑
 ที่อยู่ ๒
 โทรศัพท์
 Email

ท่านที่ต้องการหนังสือ หรือต้องการร่วมพิมพ์ กรุณาติดต่อ บริษัท ไทโยดำ เกตรา
ยูสคาร์ จำกัด สาขาเมืองปทุม ๖๖ หมู่ ๓ ถ.กรุงเทพ-ปทุมธานี ต.บ้านฉาง อ.เมือง
จ.ปทุมธานี ๑๒๐๐๐ โทร. ๐๒ ๕๕๑ ๔๖๖๒ โทรสาร ๐๒ ๕๕๕ ๗๓๒๑
Email: dhammaconnect2015@gmail.com

คำนำ

หนังสือเล่มนี้ตั้งใจพิมพ์ขึ้นมา เพื่อแจกเป็นธรรมทาน หวังว่าคงจะเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่ได้รับหนังสือเล่มนี้ไม่มากก็น้อย

พุดตานกถา เป็นการเขียนธรรมะสุภาสิต ๑๐๘ หัวข้อ แต่ละหัวข้อไม่ต่อเนื่องกัน ฉะนั้น ใครจะอ่านจากท้ายมาหน้า หรือจากหน้าไปท้าย ก็จะได้ความหมายเช่นเดียวกัน

ส่วนคาถาอุปปาตະสันตินั้น เป็นคาถาเก่าแก่ของล้านนา เป็นคาถาที่ศักดิ์สิทธิ์และเนื้อหาไพเราะมาก จึงเห็นว่าควรจะพิมพ์แจกเพื่อเผยแพร่แก่พุทธศาสนิกชนชาวไทยทั้งหลาย ซึ่งจะเป็นมงคลแก่ผู้ที่จะเอามาอ่าน หรือเอามาไปสวดเป็นอย่างยิ่ง

สำหรับบุญกุศลคุณความดีในการพิมพ์คาถาอุปปาตະสันติเผยแพร่นี้ ต้องขอถวายความดีนี้แด่พระคุณท่าน และยกความดีนี้แก่ท่านทั้งหลาย ซึ่งได้เมตตาตรวจแก้บาลีและคำแปล ดังต่อไปนี้

- ท่านพระอาจารย์ภักทันทะ ธัมมานันทะมหาเถระ อัครมหาบัณฑิต วัดท่ามะโอ จ.ลำปาง
- ท่านเจ้าคุณพระธรรมคุณาภรณ์ (เจ้า จิตปญฺโญ ปธ.๙) วัดโพธาราม จ.นครสวรรค์
- ท่านเจ้าคุณพระศรีกิตติโสภณ วัดจักรวรรดิราชาวาส

- พระครูสุนทรวิลาส และพระมหาสุชาติ กิตติวิโส วัดชนะ

สงคราม

- พระครูธรรมธร สุนนต์ นนฺทโก วัดจากแดง
- อาจารย์ประณีต ก้องสมุทร
- อาจารย์รุ่งอรุณ จันทรสงคราม
- อาจารย์จำรูญ ธรรมดา
- และคุณไพบลีย์-คุณวิไล สีสรรพ

ส่วนบทสวดมนต์มงคลเก่านั้น เป็นบทสวดที่พระอาจารย์จำเนียร สีลเสฏฺโฐ ซึ่งเป็นพระอาจารย์ของข้าพเจ้า ใช้สวดเป็นประจำในเวลา สวดพุทธาภิเษกวัตถุมงคล สวดเพื่อเป็นมงคลแก่ญาติโยมในโอกาส ต่าง ๆ หรือสวดเพื่อขับไล่เสนียดจัญไร เห็นว่าเป็นคาถาที่ศักดิ์สิทธิ์ จึงได้นำมาพิมพ์เอาไว้ด้วย

ข้าพเจ้าต้องขออนุโมทนาในกุศลต่อท่านทั้งหลาย ที่มีส่วนช่วยให้ หนังสือเล่มนี้สำเร็จขึ้นมา ทั้งท่านผู้บริจาคทรัพย์ และท่านที่ชวนชวายเป็น การจัดพิมพ์ทุกท่าน

ส่วนข้อผิดพลาดบกพร่องที่มีอยู่โดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์นั้น ต้องขอ อภัยต่อท่านผู้รู้มา ณ ที่นี้ด้วย

ความดีและบุญกุศลจากการพิมพ์หนังสือเล่มนี้ ข้าพเจ้าขอแผ่อุทิศ ให้แก่สรรพสัตว์ทั้งหลายทั้งปวง จงมีส่วนในกุศลนี้โดยทั่วกัน ขอให้

พระพุทธศาสนาจงเจริญรุ่งเรืองยั่งยืนมั่นคงเป็นร่มโพธิ์ร่มไทรแก่
สรรพสัตว์ทั้งปวงไปตลอดสังกาสกาลนานด้วยเทอญ

ขออนุโมทนา

พระชุมพล พลปญโญ

๒๗ พฤษภาคม ๒๕๔๖

ขอเชิญอ่านธรรมะของหลวงปู่ชุ่มพล พลปัญญา ได้ที่

<http://www.chumpolpalapanyo.com>

สารบัญ

คำนำ.....	ก
พุดตานกถา.....	๑
อุปปาตะสันติ	๘๔
เชิญชวนสวดพระคาถาอุปปาตะสันติ	๘๕
อุปปาตะสันติ.....	๘๘
บทสวดสงบเหตุร้าย.....	๘๘
คันถารัมภะ	๘๘
ประวัติคัมภีร์อุปปาตะสันติ	๑๖๖
ข้อแนะนำการอ่านบาลีอักษรไทย.....	๑๖๘
บทสวดมนต์มงคลเก้า	๑๗๑
ความเป็นมาและอานิสงส์ของการสวดมนต์มงคลเก้า.....	๑๗๑
วิธีสวด	๑๗๑
อาราธนาพระปริตร	๑๗๒
นคัรฐฐาสูตร.....	๑๗๓
ปลุกเสกธาตุ.....	๑๗๗
คำแปลอาราธนาพระปริตร	๑๗๙
คำแปลนคัรฐฐาสูตร.....	๑๗๙
ของฝากท้ายเล่ม	๑๘๑

บทปลงสังขาร	๑๘๔
คาถาเงินล้าน	๑๘๗
จริยธรรมของพระโพธิสัตว์ ๑๐ ประการ	๑๘๙
คำอุทิศส่วนกุศลเวลาบำเพ็ญทาน	๑๙๑
คำขอขมาลาโทษทั้ง ๓๑ ภูมิ	๑๙๒
คำถอนอธิษฐานที่เป็นมิจฉาทิฏฐิ	๑๙๔
คำแผ่บารมีกุศลมหาอธิษฐาน	๑๙๖
คำอธิษฐานเพื่อพ้นทุกข์โทษเวรภัย	๑๙๙
คำประกาศโทษตน	๒๐๑
คำอธิษฐานเพื่อเจริญธรรม	๒๐๒
คาถาเชื่อมจิตกับพระโพธิสัตว์ทุกองค์	๒๐๔
คำแผ่เมตตา ๖ ทิศ	๒๐๖
คำอธิษฐานที่พุทธคยา	๒๐๘
คำอธิษฐานย้ายบัญชีทองคำ	๒๑๓
(คำบูชาครู)	๒๑๓
(บทบวงสรวงท้าวมหาราชทั้ง ๔)	๒๑๔
(บทชุมนุมเทวดา)	๒๑๕
คำอธิษฐานเมื่อออกกรณและเดินทางไกล	๒๒๕
บทขอขมากรรมสำนึกผิด	๒๒๗

พุดตานกถา

ก

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทฺธัสสะ

พุทฺธัง สาระณัง คัจฉามิ

ธัมมัง สาระณัง คัจฉามิ

สังฆัง สาระณัง คัจฉามิ

นัตถิ เม สาระณัง อัญญัง พุทฺโธ เม สาระณัง วะรัง

นัตถิ เม สาระณัง อัญญัง ธัมโม เม สาระณัง วะรัง

นัตถิ เม สาระณัง อัญญัง สังโฆ เม สาระณัง วะรัง

ขอนอบน้อมแด่พระผู้มีพระภาคเจ้า ผู้เป็นพระอรหันต์ ไกลจาก
กิเลส ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง

ขอนมัสการพระธรรม อันพระผู้มีพระภาคเจ้าทรงตรัสไว้ดีแล้ว

ขอนอบน้อมพระสงฆ์ปฏิบัติดีแล้ว เป็นผู้สืบพระพุทฺธศาสนา

ขอพระรัตนตรัยจงเป็นที่พึ่งแก่ข้าพพระพุทธเจ้า

ข้าพพระพุทธเจ้าจะทำการรจนาร้อยแก้ว เพื่อเอื้อประโยชน์แก่
ประชุมชน อันมีนามว่า 'พุดตานกถา'

ด้วยพุทธานุภาพ ธรรมานุภาพ สังฆานุภาพ

ขอให้ข้าพระพุทธเจ้าพึงมีปัญญาอันไม่ติดขัดด้วยเทอญ

๑

ราตรีนี้สั้นนัก

ชีวิตคนมิใช่อยู่นานไกล

จงอย่าประมาทในชีวิต

ชีวิตของเราไม่เที่ยงแท้แน่นอน

ความตายเป็นของแน่นอน

ควรละความชั่ว ควรสร้างความดี ควรสร้างบุญ

เพราะว่าสัตว์ที่เกิดมาแล้ว จะล่วงพ้นอำนาจพระยามัจจุราชไม่มี

บุคคลผู้มีปัญญาเมื่อเห็นแจ้งในความไม่เที่ยงของชีวิต

ย่อมชวนชวายศึกษาธรรม และประพฤติธรรม

พระธรรมจะเป็นที่พึ่งที่แท้จริง

๒

อย่ากลัว ที่จะทำตัวให้ต่างจากคนชั่ว

อย่าเกรง ที่จะพัฒนาตนให้ดีขึ้น

อย่าท้อใจ ต้องกล้าแปลกแยกจากความชั่ว

อย่าท้อใจ ต้องชวนชวายเข้าหาความดีงาม

ผู้ปฏิบัติธรรมใหม่ ต้องแสวงหากัลยาณมิตร
กัลยาณมิตร คือผู้ที่มีคุณธรรมสูงกว่าเราสำหรับเป็นตัวอย่าง
พร้อมทั้งสามารถให้อิโวาท ชี้นำ ทำให้ดู บอกข้อบกพร่องได้
อยากได้ดีต้องชวนขวยเข้าหามิตรดี เพื่อนดี
ถ้าหากคนดีคบไม่ได้ไซ้
พึงอยู่ผู้เดียว และไม่พึงกระทำความชั่ว

๓

ทุกเช้า ให้เป็นเช้าที่จะริเริ่มสร้างความคิดดี
ทุกคำให้ประเมิตนเพื่อแก้ไขข้อบกพร่อง
เอาความผิดพลาดเป็นครู เพื่อแก้ไขในวันรุ่งขึ้น
อย่ามีชีวิตที่ถอยหลังหรืออยู่กับที่
ทุกวันต้องเป็นวันเพื่อชวนขวยละชั่ว ทำดี
ชีวิตนี้ต้องดีขึ้น อย่าเลวลง
น้ำหยดทีละหยดยังเต็มตุ่ม
บารมีที่ชวนขวยสร้างทีละนิด จะเต็มได้
อย่าดูถูกตัวเอง แล้วไม่สร้างความคิดดี
อย่าสบประมาทตัวเอง แล้วไม่ละความชั่ว
อย่าจมปลักอยู่กับอดีต แล้วไม่พัฒนาตน
ทางเดินร้อยลี้ เริ่มจากก้าวก้าวเดียว

คนเลี้ยงม้าให้พระราชายังเป็นคุณหลวงได้
 หมอนวดพระราชายังเป็นคุณพระได้
 ผู้ที่ช่วยเหลืองานเล็ก ๆ น้อย ๆ แก่ผู้ยิ่งใหญ่ ย่อมสามารถมีศักดิ์
 ฐานันดรอันสูงได้
 ในโลกนี้ ไม่มีใครใหญ่เกินองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
 ผู้ที่ช่วยเหลืองานเล็ก ๆ น้อย ๆ แก่พระองค์ผู้จอมไตรภาพ
 เช่นปิดกวาดเช็ดถูพระพุทธรูป หิ้งพระ
 กวาดอาวาสวิหารลานพระเจดีย์
 แม้แต่ล้างส้วม ทำความสะอาดในวัดวาอาราม
 ย่อมสามารถมีศักดิ์ฐานันดรอันยิ่งใหญ่ทางธรรมได้
 งานเล็กน้อยที่สร้างอุทิศแก่ผู้ยิ่งใหญ่
 ผลมิได้ออกมาเล็กน้อยด้วยเลย
 ฉะนั้น ท่านผู้มีปัญญาเฉลียวฉลาด จึงชวนชวายเป็นการบูชาพระ
 รัตนตรัยอยู่ทุกเมื่อเชิ่ววัน

บุคคลอาจเดินทางไปทิศต่างกัน
 แต่จุดหมายปลายทางเดียวกันคือป่าช้า
 เมื่อเกิดมาก็เอาความตายมาด้วย

ความเกิดก็คือความตาย ความตายก็คือความเกิด
ชีวิตก็คือความใกล้ตาย
ก่อนตายก็คือมีชีวิต
คนโง่คิดว่ามีอยู่ แท้ที่จริงดับสลาย
เกิดมาชั่วขณะ ก็แตกดับเปลี่ยนแปลง
ความเที่ยงแท้คือของหลอก
ความแตกดับคือของจริง
อย่าหลอกตัวเองอยู่ในความฝัน
อย่ากลบเศษแก้วไว้ด้วยขี้เถ้า
ความตายคือของที่อยู่ในปากในห่อ ไปไหนก็เอาไปด้วย
ควรสร้างกุศล ควรประพฤติธรรม ควรประกอบบุญบารมี
อย่าปล่อยยให้วันเวลาล่วงเลยไปเปล่า
เพราะผู้ประมาท ย่อมไปยึดเยียดอยู่ในนรก ร้องไห้จนน้ำตาเป็น
สายเลือด

๖

รักตัวเองจริง ต้องฝึกฝนตน
การกระทำของตัวเองนั่นแหละ คือเครื่องบ่งชี้
หาใช่คำสรรเสริญนินทาไม่
คำพูดคน ไม่อาจทำให้ หินลอยน้ำ นุ่นจมน้ำ

จงเคารพตนเองด้วยการสร้างความคิด
การสร้างความคิดชั่วคือการทำร้ายตน
ความคิดช่วยให้เราเจริญในขณะที่เรากระทำ
ไม่ต้องรอจนกระทั่งขณะที่คนยอมรับ
คำเชื่อเชิญกินข้าว ยังไม่สามารถช่วยให้อิ่มท้องได้
สรรเสริญ นินทา เป็นของกลวง
สิ่งที่เรากระทำนั้นแหละ ของจริง

๗

จิตของเราท่านเปรียบว่าชนเหมือนลิง การฝึกสมาธิก็คือการฝึกลิง
หรืออีกประการท่านเปรียบว่าฝึกโคตื้อ

การฝึกสมาธิ ต้องอดทน
พึงมีศีลและกุศลธรรมทั้งปวงเป็นบาทฐาน
สติเป็นตัวดำเนินการงาน ความเพียรพยายามคือกำลัง
กำหนดจิตอยู่ที่องค์กรรมฐาน อย่าทอดธุระ ถึงแม้จะมีอารมณ์
ภายนอกมารบกวนก็อย่าท้อแท้
ทางเดินร้อยลี้เริ่มจากก้าวก้าวเดียว
ก่อนอรุณรุ่ง ไยมิใช่มีดสนิท
ท่านผู้ชำนาญในสมาธิ ก็เคยเป็นอย่างเรามาก่อน
แต่เพราะการฝึกฝนไม่ลุ่มลึกจึงสำเร็จผลได้
ความสุขจากสมาธิ เป็นความสุขอันประเสริฐ

คุ้มค่ากับการอดทนลงทุนลงแรงฝึกฝน
วันนี้คุณทำสมาธิหรือยัง

๘

รักร้อยย่อมทุกข์ร้อย
รักห้าสิบย่อมทุกข์ห้าสิบ
รักหนึ่งย่อมทุกข์หนึ่ง
ไม่รักย่อมไม่ทุกข์
ความโศกย่อมเกิดจากความรัก
ความกลัวย่อมเกิดจากความรัก
ผู้ที่ปราศจากความรักย่อมปราศจากความโศกและความกลัว
สังขารทั้งปวงไม่เที่ยง
จิตดวงที่มีความรักย่อมคัดค้านความไม่เที่ยง
สังขารทั้งปวงเป็นทุกข์
จิตดวงที่มีความรักย่อมคัดค้านความเป็นทุกข์
สังขารทั้งปวงเป็นอนัตตา
จิตดวงที่มีความรักย่อมคัดค้านความเป็นอนัตตา
จิตดวงที่มีความรัก ย่อมกลัวการปรากฏขึ้นของความจริง
จิตดวงที่มีความรัก เมื่อความจริงปรากฏขึ้น ย่อมมีโศก
จิตดวงที่ไม่ยอมรับความจริง ย่อมมีความกลัว ย่อมมีความโศก

รักร้อยย่อมทุกซ์ร้อย
รักห้าสิบย่อมทุกซ์ห้าสิบ
รักหนึ่งย่อมทุกซ์หนึ่ง
ไม่รักย่อมไม่ทุกซ์

๙

ที่บอกว่าเห็นโทษกิเลสแล้ว แต่ยังละไม่ได้ นั่นคือบอกว่า ยังไม่
เห็นโทษกิเลสนั่นเอง

ที่เห็นโทษแล้วต้องละได้
ที่ยังละไม่ได้คือไม่เห็นโทษ
ความรู้หนึ่งอย่างหนึ่ง
แต่รู้หลังจากละนั่นคือรู้แจ้งเห็นจริง
รู้ก่อนละคือปัญญา รู้หลังละคือวิมุตติญาณทัสสนะ
เมื่อรู้แล้วฝีกละด้วย นั่นคือผู้ปฏิบัติ
ถ้ารู้แล้วไม่ละ ไม่มีคุณค่าของการรู้
ผู้เรียนธรรม จะแตกฉานในธรรมไม่ได้
ถ้าไม่มีผลงานในภาคปฏิบัติ
อยากรู้ธรรมะ อย่าเพียงแค่ว่าท่อง
อยากรู้ให้จริง ต้องรู้ละ

๑๐

ต้นหาสร้างคามหิวโหยกระหายให้เกิดขึ้นแก่จิต
อุปาทานสร้างคามยึดมั่นถือมั่นให้เกิดขึ้นแก่จิต
ยิ่งยึดมั่นถือมั่นมาก ก็ยิ่งเป็นการสร้างกรงกับดักให้จิต
ฝูงชนในโลกมากมาย กายเป็นอิสระ แต่ใจถูกจองจำ
ยึดมั่นในตัวตนของตน ยึดมั่นในของรัก ยึดมั่นในของเกลียด
ท่านผู้มีอิสระเสรีทางจิต จะต้องไม่กำหนดหมายตั้งนี้ว่า
สิ่งใดเป็นของเรา สิ่งใดเป็นของเขา สิ่งใดเป็นของรัก สิ่งใดเป็นของ
เกลียด สิ่งใดเป็นของดี สิ่งใดเป็นของเลว
จิตย่อมเป็นอิสระจากความชอบ และความชัง
จิตที่มีอิสระย่อมว่างเบาสบาย
ย่อมปราศจากความรัก ชัง เกลียด โกรธ หวง ห่วง อาลัย
ทาน ศีล สมาธิ ปัญญา นั้นแล ดับอุปาทานได้

๑๑

ความว่างมีเพื่อสละ มิใช่มีเพื่อครอบครอง
เพราะการครอบครอง จึงไม่ว่าง
เพราะการสละ จึงว่าง
การปฏิบัติธรรม ปฏิบัติเพื่อแสวงหาความว่าง
แต่เมื่อเจอความว่างจากการปฏิบัติ

ต้องสละความว่างแม้ นั่นอีก อย่าครอบครองเป็นของเรา
การครอบครองคือการสงวนรักษากลัวหาย กลัวเสื่อม
เมื่อคิดครอบครอง ย่อมทำลายความว่างจิตว่างเสียสิ้น
เมื่อสละความว่าง ความว่างจึงแสดงอานุภาพของมันอย่างเต็มที่
นั่นคือ ความว่างจะช่วยทำลายกิเลส อาสวะ อนุสัย ที่หมักดอง
นอนเนื่องอยู่ในสันดานมาหลายกัปกัลป์
เมื่อเจอความว่าง จงสละ อย่าครอบครอง

๑๒

สังขารเป็นของไม่เที่ยงอยู่แล้ว
แต่การไม่หยั่งรู้ความเป็นไปแห่งสังขาร จึงถูกปิดบัง
การเจริญสติเป็นเครื่องเปิดเผยความจริงของสังขาร
ฉะนั้น จงอย่าท้อถอยในการเจริญสติปัฏฐาน
สติปัฏฐานนั้นแหละ นำบุคคลไปสู่อมตะ
เป็นสาเหตุแห่งการพ้นจากทุกข์ทั้งปวง
สติที่เป็นไปในกาย จะเปิดเผยความจริง
ความไม่เที่ยงของสังขารจะปรากฏแก่ญาณปัญญา
อุปาทานที่ยึดมานานจะคลายออก
กิเลสทั้งหลายทั้งปวงจะถูกชำระ
ทางมีอยู่ ขอเชิญท่านทั้งหลายพากันเดินสู่ความดับทุกข์

๑๓

คนเรานั้นเกิดคนเดียว ตายคนเดียว
ไม่ได้เอาสมบัติมา ไม่ได้เอาสมบัติไป
รักกันเพียงใด ก็ต้องพลัดพราก
หวงไว้เพียงใด ก็ต้องจำจาก
เข้ามาคนเดียว เข้าไปคนเดียว
ไม่มีใครเป็นอะไรของใคร
ต่างคนต่างมา ต่างคนต่างไป
ยิ่งยึดยิ่งทุกข์ ปล่อยวางได้จึงเบาสบาย
ดินน้ำไฟลมนั้นไม่รู้จักกัน
อุปาทานเท่านั้นที่สร้างมายามาผูกพัน
เมื่อความโง่เข้าครอบงำจะผูก
เมื่อปัญญาแจ่มแจ้งจะสลัดคืน
เมื่อมาจากดิน ท้ายที่สุดก็สลายกลายเป็นดิน
ยึดเอาไว้ก็ได้แต่ทุกข์ตอบแทน
อยากโง่ก็ยึดต่อไป คิดได้ก็วางเสีย

๑๔

ร่างกายมนุษย์มองด้วยตาแล้วแตกต่างกัน
แต่เมื่อมองด้วยปัญญาญาณแล้วเป็นเช่นเดียวกัน

นั่นคือดิน น้ำ ไฟ ลม

ไม่มีคน ไม่มีสัตว์ ไม่มีหญิง ไม่มีชาย

เมื่อตัวละครไม่มีแล้ว เรื่องราวละครจะมีได้อย่างไร

เมื่อเห็นแจ้งในความเป็นธาตุของกายมนุษย์

เรื่องราวในโลกที่ปรากฏแก่ปัญญาก็เป็นโมฆะ

ไม่ควรเป็นที่ตั้งแห่งความรัก ชัง เกลียด โกรธ หวง ห่วง

ที่ยึดมั่นถือมั่นเพราะหลงผิด

ที่เฝ้าคอยยินดี ยินร้าย เพราะไม่รู้ความจริง

ความตายจะบอกความจริง ความพลัดพรากคือของแน่นอน

ยึดมั่นเพียงใดก็แตกดับ

หวงห่วงเพียงใดก็สิ้นสูญ

เกิดมากับความไม่มี ตายไปกับความไร้

๑๕

อาหารเป็นของที่จะต้องบูดเน่าเมื่อผ่านกาลเวลา

ร่างกายนี้ประกอบขึ้นมาจากอาหาร

นั่นคือร่างกายประกอบขึ้นมาจากของที่บูดเน่า

ตุ๊กตาที่สร้างจากทองคำ ย่อมแสดงคุณสมบัติของทองคำ

ตุ๊กตาที่สร้างจากอูจจาระ ย่อมแสดงคุณสมบัติของอูจจาระ

ร่างกายย่อมแสดงออกซึ่งคุณสมบัติแห่งของบูดเน่า

ย่อมเป็นรังของโรค เป็นสาธารณะแก่หมู่หนอนและเชื้อโรค
ร่างกายประกอบมาจากสิ่งทีมาจากหลายถิ่นหลายที่
ท้ายที่สุดร่างกายจึงแตกสลายพลัดพรากกระจัดกระจาย
ชีวิตเริ่มต้นจากความไม่มี และตายไปกับความไร้
เมื่อเกิดมาก็ล่วงรู้แน่ที่จะต้องตาย
สิ่งที่พบพานในชีวิตล่วงแล้วแต่เป็นมายาทั้งสิ้น
ผู้หลงใหลในมายาย่อมถูกคร่ากุมจองจำไว้ด้วยมายา
ผู้เฝื่อนสัจจะพึงละความยินดีในมายาเสีย

๑๖

ปริยัติธรรมเปรียบเหมือนแผนที่
การปฏิบัติธรรมคือการเดินทาง
จุดหมายในแผนที่คือสถานที่นารีนรมย์
จุดหมายในการปฏิบัติธรรมคือพระนิพพาน
สมบัติในโลกนี้เป็นของไม่เที่ยงแท้แน่นอน
ลาภ ยศ สรรเสริญ เหมือนดอกไม้บาน ไม่นานก็เหี่ยวเฉา
รูปลักษณะย่อมเก่าแก่ชราคร่ำคร่าไปตามกาล
ญาติสนิทมิตรสหายล้วนพลัดพรากจากกันในที่สุด
เมื่อยามเกิดคิดจะมาครอบครองโลก
ยามใกล้ตาย แขน ๒ ขา ๒ ยังบังคับบัญชาไม่ได้

บัณฑิตสละสมบัติในโลกเพื่อแลกอริยทรัพย์
สละความยึดมั่นเพื่อแลกอิสระเสรีทางจิต
เมื่อมองด้วยตาปัญญาแล้ว สมบัติในโลกไม่มีอันใดควรอาลัย
โลกนี้เป็นทุกข์ นิพพานเป็นสุข
แผนที่มืออยู่แล้ว ให้เร่งเดินทาง

๑๗

โลกนี้ไม่มีอะไรได้มาโดยไม่ต้องลงทุน
ต้องสละอย่างหนึ่ง เพื่อจะได้อีกอย่างหนึ่ง
สละสิ่งของ เพื่อให้ได้หัวใจ
สละผลประโยชน์ เพื่อแลกความน่าเชื่อถือ
สละหยาดเหงื่อ เพื่อให้ได้ผลงาน
คิดเอาทุกอย่าง จะเจอทางตัน
ยอมสละบางอย่าง จะเจอทางรอด
ถอยออกมาก่อน อาจเจอทางเดินหน้า
ยอมแพ้เสียก่อน อาจเจอทางชนะ
สละความเห็นแก่ตัว เพื่อให้ได้ใจบริสุทธิ์
สละชั้น ๕ เพื่อให้ได้นิพพาน
หอบพะรุงพะรัง ขึ้นไม่ถึงยอดเขา
บรรทุกมาก เรือจะจม

คนฉลาด รู้จักสละในกาละเทศะอันสมควร
จะประสบผลสำเร็จในทุกวิถี

๑๘

พระพุทธองค์ทรงตรัสว่า พระองค์แสดงธรรมประดุจเรือ
เมื่อบุคคลอาศัยเรือมาถึงฝั่ง ก็ทิ้งเรือขึ้นฝั่ง
ไม่ต้องแบกหามหามเรือตามไปบนฝั่งด้วย
เพราะว่าพระองค์แสดงธรรมเพื่อเกื้อหนุนการละวาง
มิได้แสดงธรรมเพื่อเกื้อหนุนความยึดมั่น
เพราะการยึดมั่นทั้งปวงมีโทษทั้งสิ้น
แม้แต่กระทั่งการยึดมั่นในธรรม
จงอาศัยธรรมเพื่อเป็นเครื่องข้ามฝั่ง
ทรงตรัสสอนให้รู้จักละวางอุปาทาน แม้กระทั่งธรรมะ ไม่ต้องพูด
ถึงอธรรมแล้ว
การละชั่วทั้งปวง การทำความดีให้ถึงพร้อม การยังจิตให้ขาวรอบ
นี่คือคำสอนของพระพุทธเจ้าทุกพระองค์มา

๑๙

ธรรมะที่แท้จริงเป็นของไร้ภาษา
เพราะว่าภาษาทั้งหลายทั้งปวง ล้วนแล้วแต่เป็นมายา

การเทศนาธรรมคือการอาศัยใช้มายาเพื่อชักจูงให้คนเข้าถึงสัจ-
ธรรม

การแจ่มแจ้งในสัจจะ ต้องเกิดพุทธิภาวะขึ้นในใจของผู้ฟังเอง
ฉะนั้น การจะรู้แจ้งสัจธรรม ผู้ฟังต้องเอาใจมาฟัง มิใช่หุ
ผู้ฟังต้องรู้เอง แจ่มเอง เห็นเอง ละเอง ที่ใจของตน
ภาษาเป็นแค่เพียงสื่อให้ผู้ฟังปลงปัญญาที่ใจตนเอง
ฉะนั้น การสร้างบารมีทั้งปวงจึงจำเป็นอย่างยิ่ง
นั่นคือ บารมีเป็นสิ่งที่เกื้อหนุนเตรียมใจรอการบรรลुธรรม
จิตใจที่ไร้บารมี เมื่อฟังธรรม ย่อมไม่บังเกิดผล
ฉะนั้น จงชวนชวนสร้างบารมีทุกอย่างทุกเมื่อ อย่าทอดธุระ
เพื่อเป็นการเตรียมใจเพื่อควรแก่การรู้แจ้งสัจธรรม
ผู้มีบารมีจึงบรรลุธรรม ไร้บารมีไม่บรรลุ

๒๐

เมื่อคิดทำดี

อย่าเพียงทำดีกับคนที่ตัวเองชอบ

จงทำดีกับคนที่ตัวเองเจอ

คนที่เราชอบและคนที่เราชัง ย่อมมีอยู่ในโลก

แต่พึงปฏิบัติต่อคนทั้งสองประเภทให้เสมอกัน

อย่ากลายเป็นคนลำเอียงเพราะคนที่เราชอบ

อย่ากลายเป็นคนใจดำเพราะคนที่เราชัง
พระพุทธองค์ตรัสสอนให้ทำจิตหนักแน่นอย่างแผ่นดิน
ย่อมรองรับของเหม็น ของหอม คนชั่ว คนดี อย่างเสมอกัน
ผู้ปฏิบัติธรรมขั้นต้น ย่อมรักคนดี เกลียดคนชั่ว
ผู้ปฏิบัติธรรมขั้นสูง ไม่รักคนดี ไม่เกลียดคนชั่ว
ย่อมวางจิตในคนทั้งปวงด้วยเมตตาเสมอกัน
มหาบุรุษทั้งหลาย ย่อมมีจิตใจหนักแน่นมั่นคงกว้างขวางยิ่งใหญ่มาก
ประดุจดั่งแผ่นดิน

๒๑

มิใช่มีค่าที่เวลา
แต่มีค่าตรงที่นำเวลามาทำการงานที่มีประโยชน์
มิใช่มีค่าที่สมบัติ
แต่มีค่าที่นำสมบัติมาสร้างประโยชน์เกื้อกูลแก่มวลชน
ขั้นที่สูงอย่างมั่นคงต้องเอามวลชนเป็นฐาน
ก่อนจะได้อะไรให้ได้หัวใจของมวลชนก่อน
หลังจากนั้นการได้ทุกสิ่งทุกอย่างจะถาวรมั่นคง
ผู้เป็นใหญ่ควรเป็นใหญ่โดยธรรม
เมตตาเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวน้ำใจประชุมชนทุกหมู่เหล่า
จงใหญ่ขึ้นไปด้วยเมตตาใหญ่ โอบอ้อมอารีใหญ่

ความชั่วช้าเลวทรามเป็นของชั่วคราว
ความดีเป็นของคงทนถาวร

๒๒

คนเราไม่ได้มีค่าตรงเกิดที่ไหน
แต่มีค่าตรงที่เกิดมาทำอะไรก่อนตาย
ทำเพื่อผู้อื่นจะมีค่า
ทำเพื่อตนเองจะด้อยค่า
ชื่อสัตย์สุจริตจะมีค่า
ทฤษฎีคดโกงจะไร้ค่า
ชีวิตคือการทดสอบ
โลกนี้คือห้องสอบ
จากเกิดจนตายคือเวลาที่ให้
ขึ้นสู่ที่สูงได้ด้วยการก้าวขึ้น
ลงสู่ที่ต่ำได้ด้วยการก้าวลง
อยากรู้ว่าอดีตทำอะไรไว้ ก็จงดูว่าปัจจุบันเป็นอย่างไร
อยากรู้ว่าอนาคตจะเป็นอย่างไร ก็จงดูว่าปัจจุบันทำอะไรไว้
เข็มทิศที่ชี้เส้นทางชีวิตอยู่ในมือคุณนั่นเอง

๒๓

รู้แล้วผยองคือรู้จำ

รู้แล้วเรียบง่ายคือรู้แจ้ง

รู้ชั้นต่ำคือรู้เพื่อต้องการโดดเด่น

รู้ชั้นสูงคือรู้เพื่อต้องการกลมกลืน

คนโง่อยากดูเป็นจุดเด่น

คนฉลาดอยากดูเป็นธรรมดา

คนโง่ต้องการเป็นเป้า

คนฉลาดต้องการเป็นพื้นเพ

รู้แล้วยิ่งใหญ่คือยิ่งรู้ยิ่งโง่

รู้แล้วถ่อมตนคือยิ่งรู้ยิ่งแจ้ง

คนโง่และคนฉลาด เมื่อผ่านการเรียนรู้เรื่องเดียวกัน แต่จะแสดง
อาการปรากฏต่างกัน

๒๔

คนดีแสดงตัวเพื่อประโยชน์แก่มวลชน

คนชั่วแสดงตัวเพื่อประโยชน์แก่ตนเอง

คนชั่วคิดว่าการสร้างบุญกุศลคือการสูญเสีย

คนดีคิดว่าการเสียสละคือการได้รับ

ในรถยนต์คันหนึ่งถูกควบคุมด้วยคนขับ

โลกทั้งโลกมีหัวใจคนเป็นผู้ขับเคลื่อน
ก่อนที่เราจะได้อะไรจากใคร ให้ได้หัวใจเขามาก่อน
หลังจากนั้นเขาจะให้ทุกสิ่งทุกอย่างด้วยความเต็มใจ
คนดีมองเห็นทั้งองค์ประกอบทางวัตถุและจิตใจ
คนชั่วมองเห็นแต่วัตถุอย่างเดียว
คนดีคือผู้ชาญฉลาด
คนชั่วคือผู้โง่เขลาเบาปัญญา

๒๕

อย่าเป็นครู เพราะอยากควบคุมศิษย์
อย่าเป็นผู้นำ เพราะอยากควบคุมบริวาร
การให้ด้วยใจบริสุทธิ์ นำมาซึ่งสรรพสิ่ง
การถือกุศลเป็นจุดกำเนิดของโลก
เป็นผู้รับเป็นง่าย และมีอยู่ทุกแห่งหน
เป็นผู้ให้เป็นยาก แต่เป็นที่ต้องการในทุกแห่งหน
โลกสมดุลได้เพราะมีทั้งผู้รับและผู้ให้
ถ้ามีเพียงผู้รับ แต่ขาดผู้ให้ จะเกิดกลียุค
จงฝึกฝนนิสัยการให้จนเคยชินเสียแต่วันนี้
แล้วคุณจะเป็นที่ต้องการที่ปรารถนาในทุกแห่งหน

๒๖

สัตว์โลกย่อมเป็นไปตามกรรม
มิใช่เป็นไปตามความกังวลของเรา
ผู้ฉลาดสร้างเหตุให้ดี
คนโง่คอยกังวลแต่ผล
ทำปัจจุบันให้ดีที่สุด
อดีตและอนาคตจะดีไปเอง
ประสิทธิภาพของคนเรา เต็มร้อยอยู่ที่ปัจจุบัน
ประสิทธิภาพเป็นศูนย์อยู่ที่อดีตอนาคต
วางแผนไว้มากมาย ไม่สู้ปฏิบัติการ
จำอดีตไว้มากมาย ลืมเสียบ้างกลับมีคุณ

๒๗

อาจารย์ที่ดีสั่งสอนศิษย์เพื่อโลก
ไม่สอนเพื่อประโยชน์แก่อาจารย์เอง
การสอนให้คนดี ทำให้โลกมีคนดี
โลกนี้จะดำรงอยู่ได้ด้วยความดี ไม่ใช่ความชั่วร้าย
คุณธรรมเป็นของที่ไม่เห็นด้วยตาเปล่า
แต่เป็นของจำเป็นยิ่งในโลก
พระพุทธศาสนาให้ความร่มเย็นเป็นสุขแก่มวลชนมาทุกยุค

ธรรมะเป็นประจักษ์สุริยันจันทรา
ยิ่งปกปิดก็ยิ่งเศร้าหมอง ยิ่งเปิดเผยก็ยิ่งสว่างกระจ่างแจ้ง
การเกื้อหนุนให้พระพุทธศาสนามั่นคง
ก็คือการแผ่ความร่มเย็นเป็นสุขให้แก่มวลชนนั่นเอง

๒๘

วิ่งเต้นได้กำลังกาย
หยุดนิ่งได้กำลังจิต
หาเท่าไรก็ไม่เจอ เมื่อเลิกหาจึงเจอ
เมื่อเจอแล้วก็ไม่รู้หาทำไม ไม่รู้เจอทำไม
วิ่งเท่าไรก็ไม่ถึง เมื่อจอดจึงถึง
ถ้าจอดไม่เป็น ที่วิ่งมาก็ไร้ค่า
จงวิ่งให้เป็น จงหยุดให้เป็น
จงหาให้เป็น จงพอให้เป็น
ถ้าพอไม่เป็น ที่หามากก็ไร้ค่า
อย่าคิดว่าการตอบสนองความอยาก นำมาซึ่งสุข
คนวิ่งไม่รู้จักหยุดนั้นเหนื่อยแสนเหนื่อย
คนหาไม่รู้จักพอนั้นทุกข์แสนทุกข์
กลับมาหาตัวเองให้เจอดีกว่า
สิ่งที่ตัวเองต้องการนั้นคืออะไรแน่

จงดับความอยาก แล้วพอให้เป็น

๒๙

ไม่มีศัตรูใดร้ายเท่ากับจิตที่ตั้งไว้ผิด ไม่มีมิตรใดดีเท่ากับจิตที่ตั้งไว้
ถูก

สิ่งทั้งปวงในโลกที่เราพบนั้น ถูกลิขิตด้วยจิตของเราเมื่อกาลก่อน
จงให้รางวัลตัวเองด้วยการสร้างกุศล

อย่าทำร้ายตัวเองด้วยการสร้างบาปกรรม

อย่าหลงระเหิรในการทำชั่ว

มิฉะนั้นจะต้องร้องไห้จนน้ำตาเป็นสายเลือด

ไม่ใช่พรหมลิขิต แต่เราลิขิตตัวเองจากกรรมที่สร้าง

ทำดีย่อมได้ดี ทำชั่วย่อมได้ชั่ว

ปลูกถั่วย่อมได้ถั่ว ปลูกงาจะได้งา

มีแต่คนโง่เขลาเบาปัญญาเท่านั้นที่คิดว่า ปลูกถั่วจะได้งา ปลูกงา
จะได้ถั่ว

คนฉลาดหลีกเลี่ยงบาป เหมือนหลีกเลี่ยงหนีสัตว์ร้าย

เราลิขิตชีวิตของเราเองได้

๓๐

ถามทำไม ถ้าถามแล้วไม่คิดเอาไปทำ

รู้ทำไม ถ้าเพียงรู้แล้วนิ่งเฉย

เสียงเพลงเพื่อชีวิตบ่นเพื่อเรื่องความทุกข์
บ่นบ่นไปแล้วก็เท่านั้น บ่นแล้วกลุ้มกว่าเดิม
บอกปัญหาต้องบอกทางแก้ไขด้วย
พระพุทธรองค์ทรงบอกเรื่องทุกข์และทางแก้
ทางแก้ทุกข์คือมรรคมีองค์แปด
ย่อลงมาคือ ศีล สมาธิ ปัญญา
การชี้ปัญหาของพระองค์เป็นไปเพื่อสุขอันไพบูรณ์
เพราะทรงตรัสบอกทางแก้ไขไว้ด้วย
ฝูงชนผู้ต้องการความเจริญอย่าเพียงรู้แล้วนิ่งเฉย
ทางมีอยู่ แต่ไม่มีผู้เดิน
ผู้รู้มีมาก แต่ผู้ทำตามไม่มี
รู้แต่ไม่ทำตาม ก็คือ รู้แล้วโง่เท่าเดิม

๓๑

คิดถึงแต่ประโยชน์ตน จะทำให้จิตโหยหิว
เมื่อจิตโหยหิว จะหาความสุขไม่ได้
สุขกายเกิดจากมี สุขใจเกิดจากพอ
คนมีความสุขกาย อาจไม่มีความสุขใจ
คนมีความสุขใจ อาจไม่มีความสุขกาย
อย่าขวนขวายหาแต่ความสุขทางกายเท่านั้น

จงเอื้อเฟื้อ เผื่อแผ่ เมตตา อภัย
จงช่วยเหลือเกื้อกูลผู้อื่น อย่าเห็นแก่ตัว
เสียของไปบ้าง แต่ได้หัวใจกลับคืนมา
ช่างคุ้มค่าเหลือเกิน
ผู้ที่มีข้าวของเงินทองมาก แต่ไร้หัวใจนั้น
เป็นผีตายซาก มิใช่คน

๓๒

เรียนเพื่อฝึกฝน คือเรียนเพื่อตนเอง
เรียนเพื่ออวดโอ่ คือเรียนเพื่อผีसाग
จงเคารพตนเอง ด้วยการสร้างคุณสมบัติ
อย่าหลอกหลอนตนเอง ด้วยการสร้างภาพ
ภาพจะถูกทำลายเมื่อเผชิญต่ออุปสรรค
คุณสมบัติจะเปิดเผยตัวเองเมื่อเผชิญต่ออุปสรรค
สร้างภาพสร้างเพื่อคนอื่น
คุณสมบัติสร้างเพื่อตนเอง
ถูกคนอื่นหลอกยังพอทำเนา
อย่างกลัวว่าจะรู้ว่ากำลังถูกคนอื่นหลอกจนต้องมาหลอกตนเองเพิ่ม
เข้าไปอีก

๓๓

เพราะมีชื่อเสียง จึงมีเสียชื่อเสียง

เพราะมีหน้าตา จึงมีเสียหน้าเสียตา

เพราะมีเป้า จึงถูกยิง

ไม่มีเป้า ไม่ถูกยิง

เหตุร้ายในโลกบังเกิดได้ เพราะเราตั้งเป้าเอาไว้ให้โลก

พร้อมทั้งยึดมั่นถือมั่นในการสงวนรักษาเป้านั้นอย่างหวงแหน

พระอรหันต์เป็นผู้ไม่ตั้งเป้าขึ้นมา เพราะว่าสลัดคื้นจากการยึดมั่น

อุปาทานในขั้นที่ ๕

จึงเป็นผู้ไม่กระทบกระทั่งกับเหตุการณ์ทั้งปวงในโลก

ปืนมากมายไม่อาจทำอันตราย ถ้าไร้เป้า

ยิงยึดมาก เป้ายิ่งใหญ่

ยึดน้อย เป่าเล็ก

ไม่ยึดมั่น คือไร้เป้า

เวลาเป็นทุกข์ขึ้นมา อย่าโทษโลก

ต้องโทษตัวเอง ที่ตั้งเป้าเอาไว้ให้ปืนระดมยิง

๓๔

อยากเป็นผู้นำที่ดี

เคยเป็นผู้ตามที่ดีหรือเปล่า

อยากจะเป็นผู้รับ
เคยเป็นผู้ให้บ้างหรือไม่
อยากจะทำให้คนยอมรับ
เคยยอมรับคนอื่นบ้างหรือเปล่า
อยากให้สังคมสมบูรณ์แบบเพื่อเรา
เคยทำตัวให้สมบูรณ์แบบเพื่อสังคมหรือไม่
การให้ช่วยให้ใจเบิกบาน การเกื้อกูลช่วยให้ใจอึดเิบ
ฝึกตัวเองให้เป็นผู้ให้ทาน ดีกว่าฝึกตัวเองให้เป็นขอทาน
พระอาทิตย์ไม่เคยมืด โลกมืดเป็นบางครั้ง
ผู้ให้ไม่ขาดแคลน ผู้ขอจะขาดแคลน

๓๕

เมตตาเป็นของอ่อนโยน แต่สร้างให้คนเข้มแข็ง
ความอ่อนน้อมถ่อมตัว ช่วยให้อับสู่ที่สูง
ระเบียบวินัย ช่วยให้อเปิดกว้างและอิสระ
การสละ เป็นเครื่องเกื้อหนุนความมั่งมี
ที่จุดต่ำสุดจะมีทางขึ้น ที่จุดสูงสุดจะมีทางลง
ที่สุดแห่งราตรีคืออรุณ
ที่สุดแห่งสมุทรคือผืนทราย
มีความเจริญเสมอ สำหรับผู้ไม่เห็นแก่ตัว

มีความเลื่อมเสมอ สำหรับผู้คดโกง
กุศลกรรมสร้างให้รุ่งเรือง อกุศลเป็นตัวทำลายล้าง
อย่ามองแค่ผลประโยชน์เบื้องหน้า มองให้ลึกลงไป

๓๖

ยอดเขาไม่มีสำหรับขึ้นเท่านั้น แต่มีสำหรับตกด้วย
ยิ่งสูงมาก ยิ่งตกเจ็บ
ยิ่งมีค่า ยิ่งอันตราย
โอกาสแห่งความก้าวหน้า คือโอกาสแห่งการทำลายล้าง
โอกาสแห่งความเจริญ คือโอกาสแห่งความเสื่อม
พุทธะย่อมแจ่มแจ้งในmayaทั้งปวง
ไม่ตื่นเต้น ไม่เศร้าสร้อย
ไม่ลิงโลด ไม่เหงาหงอย
ไม่สมหวัง ไม่ผิดหวัง
ไม่ยินดี ไม่ยินร้าย
ไม่เฟื่องฟู ไม่ตกตึง
ไม่โด่งดัง ไม่อับแสง
ไม่อิสระ ไม่จองจำ
ย่อมหลุดพ้นจากทุกข์ทั้งปวงได้

๓๗

กิน เพื่อเคี้ยว เพื่อย่อย
เรียนรู้ เพื่อปฏิบัติ เพื่อรู้แจ้ง
กาลเวลาของผู้มั่นคงในจุดยืน นำมาซึ่งประสบการณ์
ประสบการณ์บอกกันได้ แต่ให้กันไม่ได้
ความรู้ให้กันได้ ความชำนาญให้กันไม่ได้
ความหนักแน่น แลกมาด้วยหยาดเหงื่อ หยาดเลือด หยาดน้ำตา
ความมุกทะลุ จับจต แลกมาจากรอยยิ้ม จากการหลงระเรีง
มักง่ายได้ยาก ลำบากได้ดี
อย่าตกใจคลื่นก่อนออกเรือ อย่าตกใจเสือก่อนเข้าป่า
ผู้กล้าสะดุ้งเพื่ออดทน คนขลาดสะดุ้งเพื่อล้มเลิก
ฝ่าเท้าไม่มีขน แต่หลังเท้ามี

๓๘

อย่าหวังอะไรแม้แต่หมูในอวย
หมูในอวยยังกลายเป็นของหมาได้
จงเริ่มเป็นผู้ใหญ่ด้วยการเรียนรู้ความไม่แน่นอน
จงเริ่มมีวุฒิภาวะโดยการเรียนรู้ความไม่เที่ยง
ภาษาใจแห่งการสลัดคีนกงสังขาร คือการยอมรับความจริง
หนีความจริงเท่าไรก็ไม่พ้น

จงกลับคืนสู่โลกแห่งความจริงแล้ว แก้ไขที่เหตุ
ไม่มีสาย ที่จะเริ่มต้นแก้ไข
พร้อมรับวันใหม่กับการยอมรับความจริงหรือยัง

๓๙

ถามทำไมถ้าไม่คิดแก้ปัญห
ถามทำไมถ้าไม่คิดเอาคำตอบไปปฏิบัติ
ในโลกนี้มีคนช่างคิด ช่างสงสัย ช่างถามอยู่มาก
แต่ผู้ที่ไม่ปฏิบัติ คิดแก้ปัญหามีน้อย
ปัญหาของมนุษย์คือความเกิดแก่เจ็บตายและทุกข์ทั้งหลาย
ต้นเหตุของปัญหาคือกิเลสทั้งปวง
การจะแก้ปัญห อย่ายิ่ง นิ่งนึก นิ่งคิด นิ่งสงสัย
จะต้องเอาทาน ศีล สมาธิ ปัญญา ไปปฏิบัติ
อยากดับไฟ ต้องเอาน้ำไปดับ
อย่ายิ่งนิ่งนึก นิ่งคิด นิ่งกลัว นิ่งสะดุ้ง
พระพุทธศาสนาบอกทั้งปัญหาและวิธีแก้ไว้พร้อมมูล
เพียงแต่จะทำตามหรือไม่เท่านั้นเอง

๔๐

จุดมุ่งหมายสูงสุดของวิชรบุรุษ มิใช่เพื่อครอบครองโลก

แต่เพื่อเกื้อกูล ยังประโยชน์ และเสียสละเพื่อมวลชน
การเอื้อเพื่อแผ่ช่วยให้อิ่มเอิบเบิกบาน
การช่วยเหลือเกื้อกูลมวลชนทำให้เกิดปิติและสุข
ได้อะไรก็ไม่เท่าได้สละ
หวงเอาไว้มิสู้ให้ออกไป
มหาบุรุษทั้งหลาย ย่อมไม่รู้จักคำว่าของรัก ของหวง
ท่านย่อมเสียสละได้ทุกอย่าง
เมื่อความเห็นแก่ตัว ไม่มีในผู้ใด
ความหวงแหน ย่อมไม่มีในผู้นั้น
ชีวิตทั้งชีวิต เพื่อการยังประโยชน์สุขแก่มวลชน
มิใช่เพื่อครอบครองผลประโยชน์ชื่อเสียง
เมื่อกิจการใหญ่สำเร็จลุล่วง
วีรบุรุษก็ถอนตัวเร้นกาย

๔๑

คนโง่เขลาเอาอุปสรรคมาขวางทาง
คนฉลาดเอาอุปสรรคไว้กระโดดข้าม
คนโง่เขลาเอาปัญหามาสร้างความท้อแท้
คนฉลาดเอาปัญหามาเป็นครู
ของหนักช่วยให้กล้ามเนื้อแข็งแรง

ของเน่าเสียกลายเป็นปุ๋ยต้นไม้
อุปสรรคสร้างความอดทน
ปัญหาจะสอนวิธีแก้
นักพายเรือที่ดี เรียนรู้มาจากคลื่นใหญ่
นักไต่เขาที่เก่ง เรียนรู้มาจากหน้าผาชัน
เกิดเป็นมนุษย์ ต้องพัฒนาตน
อุปสรรคจะให้ความเก่งกล้าสามารถ
ปัญหาจะให้ความฉลาดเฉลียว
เรื่องยุ่งยากจะมาให้บทเรียน
สิ่งกีดขวางจะให้ประสบการณ์ที่ล้ำค่า

๔๒

จงสนใจวิธีการ ให้มากกว่าสิ่งของ
จงสนใจคุณภาพ ให้มากกว่าปริมาณ
อย่าเพึ่งดูว่าได้สิ่งของมามากเท่าไร
ให้ดูว่าได้มาด้วยวิธีการอย่างไร
จงแสวงหาด้วยวิธีการที่สุจริต และบริสุทธิ์
แม้จะได้สิ่งของมาน้อยก็ตาม
ยอมเสียของดีกว่าเสียนิสัย
เพราะว่าการเสียนิสัย นำไปสู่การเสียคน

พึงยอมเสียสละของ เพื่อแลกเอาคนไว้
ความสุจริต จะอุ้มชูบุคคลผู้นั้นมิให้ตกอับ
ส่วนความทุจริต จะทำร้ายทำลายคน
ซื้อกินไม่หมด คดกินไม่นาน

๔๓

ที่ต้องทำตัวให้ดูโดดเด่นนั้น
เป็นเงื่อนไขของกิเลสหรือของธรรมะ
ธรรมะพอใจยินดีในสิ่งที่ตัวเองมีอยู่
กิเลสพอใจยินดีในสิ่งที่คนอื่นมีอยู่
ธรรมะสนใจในการสร้างเหตุ
กิเลสสนใจในการเสวยผล
ธรรมะมุ่งมั่นในการสลัดคืน
กิเลสมุ่งมั่นในการเกาะยึด
ธรรมะกำหนดหยั่งรู้ความจริง
กิเลสเพลิดเพลिनเหม่อลอยอยู่กับมายาภาพ
ชีวิตคนเราจะเจริญได้ดี หรือเสื่อมตกอับ
ขึ้นอยู่กับว่า ปล่อยให้ธรรมะหรือกิเลสยึดครองเป็นเจ้าหัวใจ

๔๔

มนุษย์ทั้งหลาย เกิดมาคล้ายคลึงกัน
ผิวพรรณสามารถทำให้ผิดแผกแตกต่างกันได้ถึง ๑๐ ขีด
ชาติตระกูลสามารถทำให้ต่างกันได้ถึง ๑๐๐ ขีด
ความรู้ความสามารถทำให้ต่างกันได้ถึง ๑,๐๐๐ ขีด
แต่คุณธรรมความดีความชั่วสามารถทำให้ต่างกันจนมีอาจ
ประมาณ

คนเราเมื่อมองปราดเจอครั้งแรก อยากเจอคนสวยคนงาม
เมื่อคุยด้วย อยากคุยกับคนฉลาดทรงภูมิความรู้
แต่เมื่อคบค้าระยะยาว ต้องการคนซื่อสัตย์จริงใจมีคุณธรรม
รูปโฉม วงศ์ตระกูล ความสามารถของคน คือมายาภาพ
ความดีงามในใจคน คือแก่นแท้
เธอทั้งหลายต้องการพัฒนาให้ตนมีแค่มายาภาพฉาบฉวย
หรือต้องการพัฒนาตนให้มีแก่นด้วย

๔๕

มิใช่ต้องรอบรู้จนจบกระบวนการ จึงค่อยกระทำได้
เริ่มต้นไป เรียนรู้ไป ผิดพลาดไป แก้ไขไป
นั่นคือเงื่อนไขในความสำเร็จของชีวิต
จึงเป็นเหตุผลแสดงให้เห็นว่า

ทำไมผู้รู้มากจึงทำงานไม่สำเร็จ
ส่วนผู้รู้น้อย แต่หนักแน่น อดทน ต่อสู้อุปสรรค ทำงานสำเร็จ
ชีวิตมิใช่ตำรา
แต่ตำราล้วนแล้วมาจากชีวิต
ตำราเล่มเล็ก ทำด้วยกระดาษ
ตำราเล่มใหญ่ ทำด้วยเลือดเนื้อ
ไม่ควรดูถูกนักวิชาการ
ไม่ควรละเลยนักปฏิบัติการ

๔๖

อย่าจำกัดการเติบโตของปัญญาไว้ด้วยทฤษฎี
อย่าปิดบังปัญญาด้วยความคิดเห็นเข้าข้างตนเอง
อย่าบิดเบือนปัญญาด้วยการลำเอียงใด ๆ
ปุถุชนมองสิ่งทั้งปวงในขอบเขตที่ตัวเองอยากให้เป็น
นั่นคือคำจำกัดความของสັกกายทฤษฎี
พระอริยมองสิ่งทั้งปวงตามที่มันเป็นจริง
นั่นคือจิตที่พ้นจากสັกกายทฤษฎี
สังขารทั้งปวงมีเกิดขึ้นและดับไปเป็นธรรมดา
มีความไม่เที่ยง เป็นทุกข์ และอนัตตา เป็นลักษณะ
พระอริยะเห็นแจ้งสิ่งเหล่านี้อยู่ทั้งวันทั้งคืน

ผู้ที่ต้องการละสักกายทิฏฐิ
จงมองความไม่เที่ยงของชีวิต ระลึกถึงความตายให้มาก
เมื่อใดจิตหมดศรัทธาในสังขาร แต่เกิดศรัทธาในพระรัตนตรัย
ความรู้สึกเช่นนี้เกิดอย่างยั่งยืน
ย่อมนำพาจิตของผู้นั้นออกจากโคตรปุถุชนได้

๔๗

มายาภาพนั้นมากด้วยเงื่อนไข และซับซ้อน
สัจจะแสดงอาการปรากฏอย่างชัดตรง
เรียนรู้มายาด้วยการเรียนรู้ แล้วจดจำ
เรียนรู้สัจจะด้วยการรับรู้ แล้วลืมหืม
มายามีสำหรับแบกหามและเก็บสะสม
สัจจะมีสำหรับปล่อยวางและคืนคลาย
ผู้สำเร็จในมายาคือ มีมากที่สุด
ผู้สำเร็จในสัจจะคือ เหลือน้อยที่สุด
รู้เรื่องราวมากมายมหาศาลเพียงใด
รู้แล้วดับทุกข์ได้ นั่นคือดีที่สุด

๔๘

ฝูงสัตว์ต้องต้อน

หมู่คนต้องนำ
การนำที่ดีที่สุดคือการนำด้วยความดี
ผู้ตาม ตามมาด้วยความเคารพและศรัทธา
ไม่มีเชือกเส้นใดจูงกันได้ดีเท่าสายใยใจ
ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่เกื้อกูล ยังประโยชน์ซึ่งกันและกัน คือเครื่อง
ผูกใจคนอย่างวิเศษ
ความชั่วอายุสั้น ความดีอายุยืนยาว
อธรรมคือของชั่วคราว
ธรรมะนิรันดร์
ความซื่อสัตย์จริงใจ ไม่ทำร้ายคน

๔๙

เพราะมีการเสียสละ โลกจึงอยู่รอด
เพราะมีเมตตาอารี โลกจึงร่มเย็น
ร่มไม้เย็นแค่ผิวกาย
ความจริงใจ เย็นไปกันทั้งของดวงจิต
ถ้าหากได้ผลประโยชน์มาจากการคดโกง ทรมาน
ยอมอยู่ขาดแคลนอดอยากยังดีกว่า
อย่าคิดว่าจะมีความสุขอยู่ได้คนเดียว
ถ้าไร้คนจริงใจอยู่รอบข้างจะนอนสะดุ้ง

คนเราไม่ผ่อนคลายเวลาอยู่กับเงินทอง
แต่ผ่อนคลายเมื่ออยู่กับคนที่ไว้ใจได้
หักหลังทรยศผู้อื่นคือการฆ่าตัวเอง
เมตตาจริงใจต่อผู้อื่น จะสร้างความสุขให้อย่างไพบูลย์

๕๐

หยาดเหงื่อสร้างรอยยิ้ม
ความพากเพียรสร้างความภูมิใจ
ไม่ย่อท้อจะบังเกิดผลงาน
หลายเหน็ดเหนื่อยสร้างความสำเร็จ
งานหนักจะเกื้อหนุนพลังชีวิต
อดทนต่อความยากแสนเข็ญจึงเป็นคนเหนือคน
ชีวิตคือการต่อสู้
อย่าย่อท้อต่ออุปสรรค
ปฏิบัติธรรมต้องมีมาร
เมื่อผ่านด่านจะพบความสำเร็จ
จงสร้างความหนักแน่นให้สูง
อย่าตีโพยตีพายเมื่อเจอปัญหา
พระอริยะทั้งหลาย ผ่านมารได้ด้วยขันติ เมตตา อุเบกขา

๕๑

อย่าตัดสินคนตามความเห็นของเราเท่านั้น
เมื่อนั่งอยู่กับที่ ไม่เห็นทุกมุม
ของไร่ค่านที่ราบ อาจมีค่านเขา
ของมีประโยชน์บนบก อาจมีอันตรายในน้ำ
เมื่อจิตมีเมตตา จะรู้จักคิดแทนผู้อื่น
การมองโลกกว้าง ทำให้ญาณปัญญายิ่งใหญ่
มหาบุรุษทั้งหลาย เป็นผู้มียุติธรรมมาก
จึงมองโลกด้วยจิตที่เปี่ยมด้วยกรุณา
ผู้ใจสูงย่อมละเว้นจากความเบียดเบียน
การเบียดเบียนไม่สามารถก่อให้เกิดสันติภาพ
สันติภาพมาจากอโหสิและอภัย
อย่าฆ่าเพื่อระงับการฆ่า
การเบียดเบียนเพื่อระงับเบียดเบียนไม่มีในโลก

๕๒

บัวที่จมอยู่ในโคลน จะเน่า
บัวที่ชูช่อ ขึ้นไปอยู่บนหิ้ง
ความพากเพียรไม่ไร้ผล
พัฒนาตนจะนำไปสู่ความไพบูลย์

เรือที่คัดท้ายดีจึงควรนั่ง
เรือที่ปล่อยไปตามกระแสน้ำ ไม่มีค่าของเรือ
ชีวิตต้องฝึกฝน จิตต้องขัดเกลา
ปล่อยไปตามกระแสกิเลส จะเดือดร้อน
ไม่ยอมฆ่ากิเลส กิเลสจะกลับมาฆ่าเรา
จงแสวงหาสิ่งประเสริฐให้แก่ตนเอง
ด้วยความ پاکเพียรของบุรุษ
โลกนี้เป็นทุกข์ นิพพานเป็นสุข
อย่าท้อแท้ท้อถอย นิพพานจะอยู่ในเอื้อมมือ
ชูช่อขึ้นมาชี้ อย่าจมอยู่ในโคลน

๕๓

ความเหิน้อยยาก เพื่อเพิ่มความเหิน้อยยากไม่ดี
ความเหิน้อยยาก เพื่อดับความเหิน้อยยากจึงจะดี
ค้นหาความอยากนั้นเป็นต้นเหตุแห่งทุกข์
ความอยากปฏิบัติธรรม อยากสร้างกุศล อยากสร้างบารมี อยาก
หลุดพ้น ก็เป็นความอยากเหมือนกัน
แต่เป็นความอยากที่จะนำไปสู่ความสิ้นความอยากในภายหน้า
เป็นความอยากที่จะนำไปสู่ความสิ้นทุกข์
ทุกคนมีพลังอยู่ แต่ขึ้นอยู่กับว่าเอาพลังไปใช้ทำอะไร

จงนำพลังของคุณออกไปสร้างความดี สร้างกุศล สร้างบารมี
พลังของคุณจะเป็นไป เพื่อความสุขอันไพบูรณ์ต่อไปในกาล
ข้างหน้า

คุณจะไปสู่ความเจริญหรือเสื่อมนั้น เลือกเองด้วยการกระทำ
เราลิขิตชีวิตของเราเอง ด้วยการกระทำของเรา
คุณนั่นเองที่จะทำร้ายตัวเอง หรือเกื้อกูลตัวเอง

๕๔

คล้อยตามตนเองจักสะดุด
โหนอ่อนมวลงจนจักตำรง
ลำธารที่ผ่านหลายหมู่บ้าน
ไม่มีใครปล่อยให้ตื่นเขิน
ลำธารที่ผ่านบ้านเราบ้านเดียว
ตื่นเขินไม่มีใครสนใจ
จงสร้างความมั่นคงแก่ตนเอง ด้วยการทำประโยชน์แก่มวลชน
ถ้าคุณนำจุดเด่นของคุณ
แผ่กว้างออกมาเป็นประโยชน์แก่สังคม
คุณจะไม่เจอทางตัน
ตอนนี้ ลำธารของคุณไหลผ่านที่บ้าน ?

ॐ ॐ

หาเท่าไรก็ไม่เจอ เมื่อพอจึงเจอ
วิ่งเท่าไรก็ไม่ถึง เมื่อหยุดจึงถึง
เพราะเล็ก จึงทำให้การกระทำมีประโยชน์
เพราะมีเบรค จึงช่วยให้คันเร่งได้ใช้งาน
ความไม่มีก่อให้เกิดความมี
ความไร้สร้างความมั่งคั่ง
สิ่งที่ตาคุณเห็น อาจไม่ใช่สิ่งที่ใจต้องการ

৫৬

เปลี่ยนโลกไม่ยั้งตั้งใจนี้
เปลี่ยนตนเองเป็นไปได้มากกว่า
แก้ไขคนอื่นแก้ไขไม่ได้
ขัดเกลาตนเองเป็นประโยชน์ยิ่งกว่า
คนโง่เขลาต้องการแต่จะกวาดบ้านคนอื่น
คนฉลาดต้องการกวาดบ้านตัวเอง
เวลาเจอปัญหา อย่าคิดว่าโลกให้แก่มันน้อยเกินไป
ให้คิดว่าเราหวังจากโลกมากเกินไป
ผิดคนอื่นเห็นได้เท่าภูเขา
ผิดของเราไม่เห็นแม้เส้นขน

ตดคนอื่นเหม็นเบือเราเหลือทน
ตดของตนดมได้ไม่เป็นไร

๕๗

อุปสรรคและศัตรูคือยากำลัง
ความสะดว่ง่ายดายทำลายผู้กล้า
เมื่อตอบสนองความกระหายหิว จะกัดกร่อนปณิธาน
หวานหลงระเริง ขมได้ปัญญา
การงานให้มือด้าน ของหนักได้กล้ำเนื้อ
ปล่อยเรือไปตามน้ำนั้นง่ายตาย
แต่จะเสียสมรรถนะในการพัฒนาตน
อย่าดีใจกับความสบาย อย่าท้อใจกับความลำบาก
ความเจริญรุ่งเรือง กับความไม่ประมาท เดินคู่กันเสมอ

๕๘

ใช้สัมมาทิฐิเพื่อก่อสร้างอุดมการณ์
ใช้อุดมการณ์สร้างจุดมุ่งหมาย
จากจุดมุ่งหมายสวหาเหตุอันจะนำมาซึ่งผลลัพธ์นั้น
สร้างเหตุให้ดีที่สุด คือการทำหน้าที่
เส้นทางชีวิตอันรุ่งเรือง ถูกเรอลิขิตด้วยตนเอง

ใช้หยาดเหงื่อ และความอดทน สร้างชะตาชีวิต
อย่ารอคอยให้พรหมมาลิขิต
มนุษย์คือผู้มีศักยภาพในการพัฒนาตน
หนทางมีอยู่
จะเดินหรือไม่เท่านั้นเอง

๕๙

อย่าดูถูกตนเองเพื่อเป็นข้ออ้างในการขี้เกียจ
อย่าดูหมิ่นตนเองเพื่อเป็นข้ออ้างในการไม่พยายาม
อย่าสบประมาทตนเองเพื่อเป็นข้ออ้างในการล้มเลิก
ทางเดินร้อยลี้ เริ่มจากก้าวก้าวเดียว
ก่อนอรุณรุ่ง ไยมิใช่มีดสนิท
ผีเสื้อแสนสวย เคยเป็นหนอนที่ดูทุเรศมาก่อน
ท้อแท้ได้ แต่อย่าท้อถอย
หมดกำลังใจได้ แต่อย่าเลิกทำงาน
น้ำตาไหลได้ แต่จงลุกขึ้นสู้ต่อ
คนล้มเหลวที่ไม่ล้มเลิก จะกลายเป็นผู้สำเร็จ
คนล้มเหลวที่อมืองอเท้า จะเสียใจไปตลอดชีวิต
หนทางยินดีต้อนรับคนหกล้ม
ความผิดพลาดเป็นครู มิใช่ตราบาป

หยาดเหงื่อ หยาดเลือด หยาดน้ำตาของผู้ไม่ท้อแท้ จะกลายเป็น
คุณ

๖๐

ความยึดมั่นในจิต สามารถสร้างมายาภาพให้ตาเห็นได้
ความกระหายอยาก นำพาคนไปสู่สิ่งที่ต้องการ
ตัณหาเป็นผู้สร้างภพชาติ
จิตเป็นใหญ่ จิตเป็นผู้นำไป
โลกทั้งปวงเป็นเงาสะท้อนออกมาจากจิตสรรพสัตว์
ความอยากนำสัตว์ให้ท่องเที่ยวไปในสังสารวัฏ
ความแจ่มแจ้งในความไม่เที่ยง เป็นทุกข์ เป็นอนัตตา นำมาซึ่ง
ปัญญา
ปัญญาย่อมเพิกความมืดและมายาภาพทั้งปวง
เมื่อจิตสว่างกระจ่างแจ้งด้วยปัญญา ตัณหาก็ดับ
เมื่อแจ่มแจ้งในสัจจะ มายาภาพก็ถูกทำลายไป
เมื่อหมดความยึดมั่นถือมั่น สังขารทั้งปวงก็หมดราคา
สังขารทั้งปวง ปรากฏแก่ปัญญาคือความเกิดดับ
เมื่อสลัดคืนสิ่งทั้งปวงออกจากใจ
ทุกข์ทั้งปวงไม่ว่าใหญ่เพียงใดก็ดับสิ้นลง

กล่าวหาญ ต้องพร้อมปกป้องภัยเพื่อมวลชน
 อ่อนโยน ต้องไม่ทำเพื่อหาโอกาสลอบกัด
 ผู้เสียสละประโยชน์ตนเพื่อการดำรงอยู่ของมวลชน คือวีรบุรุษ
 ผู้เอาความแข็งแกร่งกว่าไปแย่งชิงผลประโยชน์ คือซาตาน
 รอยยิ้มอาจฆ่าคนได้มากกว่าอาวุธมีคม
 อย่าเอาความดีมาบังหน้า เพื่อแอบอ้างในการทำชั่ว
 ผู้คลุมหนังสือไปล่าเหยื่อ ล่าเหยื่อได้น้อย
 ผู้คลุมหนังสือวางออกล่าเหยื่อ ล่าเหยื่อได้มาก
 อย่าคิดว่าการเอาเปรียบเบียดเบียนผู้อื่นคือความสุข
 อย่าคิดว่าการเสียสละเพื่อผู้อื่นคือความโง่เขลา
 ทำดีทำชั่วถึงคนไม่เห็น แต่ผีसांगเทวดาเห็น
 หลอกใครก็ได้ แต่ไม่สามารถหลอกใจตัวเอง
 จงเกื้อกูลมวลชนเถิด จะนำมาซึ่งสุขอันไพบูรณ์
 อย่าคิดว่าเงินทองจะนำมาซึ่งความสุข
 บุญกุศลต่างหากที่จะนำมาซึ่งความร่มเย็นแห่งใจ
 ผู้คิดเบียดเบียนผู้อื่นคือคนโง่เขลาทั้งสิ้น
 คนโง่ที่สุดคือโง่โดยนี้กว่าตัวเองฉลาดมาก

๖๒

เรื่องราวเหตุการณ์ในโลก ไม่เที่ยงแท้
แปรปรวนเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพแวดล้อมได้ตลอด
สิ่งที่ไม่คาดหวังไว้ ก็สามารถผ่านมาได้
สิ่งที่ไม่น่าเป็นไปไม่ได้ ก็เป็นไปได้
อนาคตหมายความว่า ไม่เที่ยงไม่แน่นอน
การยึดมั่นจริงจังต่ออนาคต คือการปิดกั้นตัวเองไว้ที่แคบ
บันทึกสร้างเหตุให้ดีขึ้น ทำหน้าที่ให้เต็มความสามารถ
โดยไม่คาดหวังอะไรต่ออนาคตที่ไม่แน่นอน
นั่นคือเงื่อนไขของผู้มีปัญญา
ปัญญาต้องเปิดกว้างต่อการเปลี่ยนแปลงด้วยจิตที่ไม่ยึดมั่น
อย่าตั้งเงื่อนไขความคิดเห็นของตนเองไว้ล่วงหน้า
การเปลี่ยนแปลงนั้นแหละ จะเป็นโอกาสในการเรียนรู้

๖๓

ผู้หนีปัญหา มิใช่จะหมดปัญหา
เพราะว่าการหนีปัญหานั้น นำจิตดวงที่อ่อนแอไปด้วย
ฉะนั้น ไม่ว่าบุคคลผู้นั้นไปที่ใด
สิ่งทั้งปวงจึงเป็นปัญหาแก่เขา
เนื่องเพราะว่าจิตของเขาผู้นั้นอ่อนแอ

การเผชิญหน้าเข้าแก้ปัญหาด้วยความหนักแน่นอดทนนั้น
จะทำให้เขาผู้นั้นหมดปัญหา
เพราะว่าเหตุการณ์เหล่านั้น ย่อมสร้างให้กำลังจิตเข้มแข็ง
ฉะนั้น ไม่ว่าบุคคลผู้นั้นอยู่ที่ใด
สิ่งทั้งปวงจึงปรากฏเป็นไร้ปัญหาแก่เขา
เนื่องเพราะว่าจิตของเขาผู้นั้นเข้มแข็ง
ไม่ว่าจะหลบหนีไปป่าไหน ก็เอาความปรุงแต่งไปด้วย
ไม่ว่าจะหลบหนีไปถ้ำไหน ก็เอาความจดจำในเรื่องเก่าไปด้วย
ไม่ว่าจะหลบหนีไปยอดเขาไหน ก็เอากิเลสในใจไปด้วย
เจริญสติเพื่อมาต่อสู้กับกิเลสในทุกขณะจิตดีกว่า
นั่นแหละคือการแก้ปัญหาที่ต้นเหตุ
ไม่ต้องหลบหนีปัญหาไปที่ใดใด
ที่หนีไปนั้น คิดว่าจะพ้นหรือ ?

๖๔

ศิษย์ร้อยคนที่ไม่เชื่อฟังก็ไร้ค่า
ศิษย์คนเดียวที่เชื่อฟังมีประโยชน์กว่า
ธรรมะร้อยข้อที่ไม่เอาไปปฏิบัติก็ไร้ค่า
ธรรมะข้อเดียวที่เอาไปปฏิบัติมีค่ากว่า
อาหารถึงมีมาก ที่ตักใส่ปากจึงมีประโยชน์แก่ร่างกาย

น้ำถึงมีมาก ที่ดื่มลงท้องจึงดับกระหายได้
จงอย่าเพียงเรียนธรรมเพื่อเป็นนกแก้วนกขุนทอง
ธรรมะจะมีประโยชน์เมื่อนำมาปฏิบัติ มิใช่เพียงท่อง
ผู้ศึกษาธรรมมิได้ปฏิบัติ คือผู้ค้าขายขาดทุน
เปรียบเหมือนมีโอกาสดังเกิดเป็นลูกมหาเศรษฐี แต่ไม่ได้มรดก
ช่างเสียโอกาสไปอย่างน่าเสียดายที่สุด
อย่าเป็นทัพพีที่แช่อยู่ในแกง
อย่าเป็นกบเต่าที่เฝ้ากอบัว

๖๕

เชือกที่ผูกกาย เห็นอยู่ และแก้ง่าย
เพราะทุกคนต้องการที่จะแก้ออก
เชือกที่ผูกلامใจ มองไม่เห็น และแก้ยาก
เพราะทุกคนต้องการที่จะเอามาผูกเพิ่ม
ของรักผูกพันทั้งปวงในโลก คือเชือกلامใจ
เรือลำหนึ่ง ถ้ามีเชือกร้อยเส้นผูกไว้กับตลิ่ง
โอกาสที่จะหายไปฝั่งโน้น ยากเหลือเกิน
เชือกร้อยเส้นยังน้อย คนทั้งหลายมีเชือกلامใจเกินร้อย
นิพพานคือฝั่งโน้น สังสารวัฏคือฝั่งนี้

ของรักผูกพันทั้งปวง ล่ามใจคุณไว้ ไม่สามารถออกไปพ้นจาก
ความเกิด ความแก่ ความตายไปได้

เชือกที่ผูกเรือของคุณมีกี่เส้น ?

ในแต่ละวันคุณผูกเพิ่มหรือแก้ออก ?

๖๖

คนที่ติเรานั้น อาจเป็นมิตร

คนที่ป้อยอเรานั้น อาจเป็นศัตรู

การขัดสีของตะไบ ทำให้พระพุทธรูปสวยงาม

คำจริงใจระคายหู

คำปลิ้นปล้อนฟังไพเราะ

คนที่หวังดีแก่เราที่สุด อาจพูดไม่ไพเราะ

อย่าทำลายตนเองด้วยการเอาใจหู

หนืออย่างอื่นยังพอพ้นบ้าง

หนีความจริง หนีไม่พ้น

จะดีได้ด้วยการฝืนใจตัวเอง

ทำอะไรตามสันดานเดิม จะสร้างปัญหาในกายหน้า

อยากเป็นคนดี ต้องแก้ไข ไม่ใช่แก้ตัว

๖๗

ของจะมีประโยชน์หรือไม่ ขึ้นกับที่อยู่

บางที่ต้องการ 'ปิดกัน' บางที่ต้องการ 'เชื่อมต่อ'
บางที่ต้องการ 'กำแพง' บางที่ต้องการ 'บันได'
ฉลาดแค่ไหนก็ตาม ต้องรู้จักแก้งง
เก่งแค่ไหนก็ตาม ต้องรู้จักนิ่ง
มีดที่คมที่สุด ต้องการปลอกที่ทื่อที่สุด
จงใช้ถูกที่ อย่าใช้ทุกที่
ใช้ทุกที่จะถูกกำจัดไปในเวลาอันสั้น
มีดไม่มีปลอก จะถูกนำไปเก็บ
อย่าคิดว่าตัวเองเก่ง
บางที่ ไม่ต้องการคนเก่งแม้แต่หน่อย

๖๘

ชีวิตที่เสพสุข นำมาซึ่งความขลาดเขลา
ชีวิตที่ถูกคุมครอง นำมาซึ่งความหวาดระแวง
ผู้ก่อสร้างโลก จะกลายเป็นผู้เข้มแข็ง
ผู้เสพส่วยโลก จะกลายเป็นผู้อ่อนแอ
การงานที่ยากเข็ญ สร้างกล้ามเนื้อและกำลังใจ
การหลีกหนีปัญหา ลดสมรรถภาพและตัดทอนกำลังใจ
ขึ้นที่สูงเหน็ดเหนื่อย
ลงที่ต่ำเบาสบาย

การงานสร้างคน

ทั้งงานเสียคน

เพชรพลอย ต้องเจียรระไนจึงสวยงาม

คน ต้องฝึกฝนตัวเองจึงได้ดี

๖๙

เมื่อมีมาก ไม่รู้อะไรคือของจำเป็น

เพื่อนมาก ไม่รู้ใครคือมิตรแท้

ดาวเต็มฟ้า ไม่รู้ดวงใดคือดาวเหนือ

ปรุงแต่งมากมาย ไม่รู้อะไรคือจิต

แสวงหามากมาย ไม่เจอตัวเอง

ในความไร้ จะเจอความจริง

ในความสละ จะเจอทางรอด

เมื่อใจหยุดนิ่ง จะเกิดพลัง

ความพอดี หาไม่ได้จากวัตถุข้าวของ

เมื่อรู้จักมากขึ้น ความพอดีจะบังเกิดที่ใจตน

เมื่อมีชีวิต อยากสมาคมรวมกัน

เมื่อยามตาย ต่างคนต่างอยู่

อยู่กับตัวเอง ปัญญาจะผุด

แสวงหาผู้อื่น ปัญญาจะด้อย

รักคนอื่นมากมาย จะเจอเพียงความหงอยเหงาว่าเหว
รักตนเองให้แข็งแรงประพาศิธรรม

๗๐

เมื่อแสวงหาความสะอาด
ก็จะพบว่าสิ่งแปดเปื้อนอยู่รอบตัว
เมื่อแสวงหาความบริสุทธิ์
ก็จะพบว่า มลทินอยู่รอบใจ
ความหลุดพ้นย่อมปราศจากความสะอาดและความแปดเปื้อน
ความหลุดพ้นย่อมปราศจากความบริสุทธิ์และมลทิน
เมื่อมีสะอาด ก็มีแปดเปื้อน
เมื่อมีบริสุทธิ์ ก็มีมลทิน
เมื่อไรตัวเราของเรา จึงพ้นจากสะอาดและแปดเปื้อน
เมื่อไรความยึดมั่น จึงพ้นจากบริสุทธิ์ และมลทิน
ทั้งดีและชั่วคือสิ่งที่ผ่านมาและผ่านไป
ไม่มีสิ่งใดใดที่เป็นนิรันดร์
สะอาดและบริสุทธิ์ก็ยังมีทุกข์
แปดเปื้อนและมลทินก็ยังมีทุกข์
ความหลุดพ้นย่อมปราศจากทุกข์

๗๑

คนฉลาดบางคน ฉลาดมากจนแสดงตนเหมือนโง่เขลา
คนดีบางคน ทำแต่ปิดทองหลังพระ จนชาวโลกนี้กว่าเลย
คนฉลาดบางคน ปรากฏแก่สายตาเหมือนคนโง่
คนดีบางคน ปรากฏแก่สายตาเหมือนคนเลว
มองด้วยตาเล็กได้หนึ่งเมตร สัมผัสด้วยใจเล็กได้ร้อยวา
ของบางอย่างอย่าเพิ่งแค่เชื่อสายตา ต้องใช้ใจสัมผัส
รีบด่วนสรุปกับทุกเรื่องคือเด็ก ๆ
ผู้ผ่านโลกวางจิตไว้กลาง ๆ ไม่ตัดสินไปข้างใดข้างหนึ่ง
ความเชื่อไปสู่โต่งข้างเดียว จะนำความผิดพลาดมาให้
อย่าลงความเห็นว่าอะไรแน่นอนร้อยเปอร์เซ็นต์
ของที่พิสูจน์แล้ว ยังเปลี่ยนแปลงได้
นับประสาอะไรกับของที่เพิ่งประสบพบเห็น

๗๒

ที่แก้ปัญหาไม่ได้ เพราะต้องการให้สิ่งทั้งปวงสมบูรณ์แบบหรือ
เปล่า

ลดละอาจเจอทางออก
ความขาดตกบกพร่องอาจช่วยไม่ให้เจอทางตัน
ความสมบูรณ์แบบมีอยู่ในฝัน

โลกแห่งความเป็นจริงเป็นโลกบกพร่อง
ฝันได้ แต่อย่าไปอยู่ในโลกแห่งความฝัน
กลัวความจริงได้ แต่อย่าหนีความจริง
ปลงให้ได้ คือคาถาวิเศษ
ผู้ที่ยอมรับความจริง จะไม่เสื่อมตกอับ

๗/๓

ปิดตาข้างนอก แล้วเปิดตาข้างใน
สติเป็นตัวนำความสว่างกระจ่างแจ้งมาสู่ผู้ปฏิบัติ
กำหนดหยั่งรู้ แล้วจะแจ้ง
เจริญปัจจุบันอารมณ์ แล้วจะดับทุกข์ได้
รู้ร้อยเรื่อง แต่ดับทุกข์ไม่ได้
รู้เรื่องเดียวในปัจจุบัน ดับทุกข์ได้
ที่จิตต้องการจริง ๆ คือ ความเรียบง่าย
ตบแต่งจนวิจิตรนั้น น่าดูเหมือนกัน แต่ไม่น่าอยู่ด้วย
กินอาหารรสชาติมากมายสารพัด
ตบท้ายด้วยน้ำเปล่าแก้วเดียว
สิ้นต้องการรสจืด ใจต้องการความเรียบง่าย
แสวงหามากมาย เมื่อไหร่จะพอ

๗๔

ดอกไม้ไม่ต้องใส่แจกันทอง ก็ส่งกลิ่นหอม

ข้าวไม่ต้องใส่จานทอง ก็กินอิ่ม

ความเรียบง่าย ไม่ทำลายคุณสมบัติคน

เมื่อติดดินก็อímเอิบเป่งปลั่งได้

ความสนุกต้องการสิ่งพิสดาร แต่ความสุขต้องการสิ่งเรียบง่าย

ความตื่นเต้นต้องการเรื่องประหลาด แต่ความรู้ตื่นต้องการเรื่อง

ธรรมดา

ยิ่งแสวงหาสิ่งของมาประดิษฐ์ประดอย

ยิ่งห่างไกลจากตัวเอง

ยิ่งถูกสรรเสริญเยินยออยู่ท่ามกลางฝูงชน

ยิ่งหาตัวเองไม่เจอ

แสวงหาไปเรื่อยเอ็ดเจ็ดย้านน้ำ

ไม่สู้กลับมาหาตัวเอง

๗๕

จานที่เต็มด้วยข้าวบูด ไม่มีใครเอาข้าวสวยมาใส่

ถังที่เต็มไปด้วยขี้หมู ไม่มีใครเทน้ำสะอาดลง

ความไม่เกะเกี้ยวและความสลัดคืน ย่อมนำมาซึ่งจิตที่ว่างเบา

จิตที่ว่างเบาย่อมเป็นจิตสะอาด

จิตที่ว่างเบาและสะอาด สามารถรับอารมณ์อันเป็นทิพย์
จิตที่สามารถรับอารมณ์อันเป็นทิพย์ ย่อมรู้แจ้งด้วยปัญญาญาณ
ปัญญาญาณย่อมนำมาซึ่งความไม่เกาะเกี่ยวและความสลัดคืน
สังขารทั้งปวงเป็นของไม่เที่ยง
จิตที่ไม่แจ่มแจ้งความไม่เที่ยง ย่อมเกาะเกี่ยวอารมณ์
การเกาะเกี่ยวอารมณ์นำมาซึ่งความยินดียินร้าย
และย่อมนำมาซึ่งความหมักหมมแห่งอารมณ์
ซึ่งตรงกันข้ามกับความไม่เกาะเกี่ยวและสลัดคืน
ความหวงแหน นำมาซึ่งความมิดติด
ความสลัดคืน นำมาซึ่งความรู้แจ้งเห็นจริง
จางว่างเปล่า พร้อมจะรับข้าวสวย
ถึงสะอาด พร้อมจะรับน้ำบริสุทธิ์

๗๖

ยาดี ตอนแข็งแรงก็ไร้ค่า
อาหารดี ตอนอิ่มก็ไร้ประโยชน์
มีคนรวย เพราะมีคนจนเป็นฐาน
มีคนดี เพราะเอาคนชั่วมาเปรียบ
โจรร้าย ช่วยให้ตำรวจมีค่า
โรคร้าย ช่วยให้หมอมีอาชีพ

ของเน่า กลายเป็นปุ๋ยให้ผลไม้นี้
เพราะก้าวพลาด จึงเกิดราบ้นไต่
อย่าเย่อหยิ่งถือดีในตัวเอง
อย่าดูหมิ่นเหยียดหยามคนอื่น
ไม่มีใครมีคุณค่าได้ด้วยตัวของตัวเอง
ล้วนแล้วแต่พึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน
คนที่เย่อหยิ่งถือดี ดูหมิ่นคนอื่น คือคนโง่เขลาเบาปัญญา

๗๗

คนรอบรู้มีความสามารถที่จะพูดมาก
แต่ผู้ที่พูดมาก ไม่แน่ว่าจะเป็นผู้รอบรู้
เมื่อคิดว่าตัวเองเก่ง จะพูด
เมื่อคิดว่าตัวเองด้อย จะฟัง
ผู้อยู่ยอดเขา กำลังลง
ผู้อยู่ตีนเขา กำลังขึ้น
คนโง่ แข่งตัวเองให้เสื่อม โดยการหลงว่าตัวเองอยู่สูงสุดยอด
คนฉลาด ให้พรตัวเองให้เจริญ โดยการคิดว่าตัวเองยังอยู่ตีนเขา
ผู้รอบรู้มาก หาโอกาสที่จะรู้เรียนเพิ่มเติม
ผู้รู้น้อย หาโอกาสในการอวดไม้สรรพคุณ
คนโง่ วางตัวเองอยู่ในทางลง

คนฉลาด วางตัวเองอยู่ในทางขึ้น
สามารถขึ้นได้ลงได้อย่างไม่ยี่ดมั่น คือผู้หลุดพ้น

๗๘

ที่ได้เสรีภาพ อาจเป็นเสรีภาพในการถูกจองจำ
ที่ถูกควบคุมบังคับ อาจเพื่อไปสู่อิสรภาพ
วิธีการที่อิสระ อาจนำไปสู่จุดหมายปลายทางที่ถูกบังคับ
วิธีการที่ถูกบังคับ อาจนำไปสู่จุดหมายปลายทางที่อิสระ
เรื่องทุกประการ ต้องมองตลอดสายจึงเข้าใจแจ่มแจ้ง
ถ้ามองแค่สภาวะการณ์เฉพาะหน้าจะพลาดท่าเสียที
คนหนุ่มมองวิธีการ
ผู้เชี่ยวชาญมองจุดหมาย
ไม่มีอะไรได้ฟรีโดยไม่ต้องแลกเปลี่ยน
มักง่ายได้ยาก ลำบากได้ดี
อดกลั้น จะบรรลุเสรีภาพ
ทำอะไรตามอารมณ์ จะถูกจองจำ
มีศีล จะเบาสบายเป็นสุขเจริญรุ่งเรืองไม่จบสิ้น
ทุกศีล จะทุกข์ยากเข็ญจนกว่าจะรู้สำนึก
ถ้าไม่ฟังคำเตือนจะต้องร้องไห้จนน้ำตาเป็นสายเลือด

เมื่อคิดครอบครอง
 ความปลอดโปร่งเบาสบายก็หายไป
 เมื่อคิดยึดมั่น
 ความอิสระเสรีทางจิตก็หายไป
 เมื่อคิดหวงแหน
 ความใจกว้างใจใหญ่ก็หายไป
 เมื่อคิดกักเก็บ
 ความพลิกแพลงตามสถานการณ์ก็หายไป
 เมื่อได้อย่าง ก็เสียไปอย่าง
 เมื่อได้สิ่งที่สูงค่า หรือได้บุคคลที่หมายปอง
 ก็สูญเสียเสรีภาพของหัวใจ
 บัณฑิตยินยอมสละของรักของหวง
 เพื่อแลกเอาอิสระเสรีของดวงใจ

ในความไร้ จะมีความฝัน
 ในความมั่งมี จะห้วงกังวล
 เมื่อสละ จะเจอความปลอดโปร่งว่างเบา
 การได้ของรักของหวง เพิ่มความโหยหิวกระหาย

เมื่อสละเสียซึ่งของรักของหวง จะปลดปล่อยโล่งไปทั่วกายและจิต
เมื่อเกิดมาเกิดมากับความไร้
เมื่อตายไปตายไปกับความไร้
ฉะนั้น ความไร้จึงเป็นความจริง
ส่วนความมั่งมี ความพรั่งพร้อม คือ มายาภาพ
กินเข้ามาไม่ถ่ายออก จะอึดอัดกาย
ได้เข้ามาไม่สละออก จะอึดอัดใจ
ฉะนั้น บัณฑิตทั้งหลาย ทั้งในอดีต ปัจจุบัน อนาคต
จึงสมาทานการให้ทาน ด้วยความเคารพไว้เหนือเศียรเกล้า
คนสามัญเกิดมาเพื่อสะสม
คนชั้นสูงเกิดมาเพื่อสละ

๘๑

ในตอนกลางวันก็มีแสงดาว
แต่ถูกแสงอาทิตย์กลบไป
การงานมีคุณค่าอยู่ที่กำลังใจที่ทุ่มเทให้การงาน
มิใช่ยิ่งใหญ่อยู่ที่ชาวโลกรับรู้
อย่าอับอายที่การงานของคุณมิได้ถูกนำมากล่าวขวัญ
แต่จงอับอายถ้าหากมิได้ทำหน้าที่อย่างซื่อสัตย์
ข้อฟ้าสร้างประโยชน์ในฐานะข้อฟ้า

เสาเข็มสร้างประโยชน์ในฐานะเสาเข็ม
แม้จะอยู่ต่างที่กัน แต่ก็มีประโยชน์แก่โบสถ์ทั้งนั้น
จงภูมิใจในการทำหน้าที่เกื้อกูลสังคม
อย่าภูมิใจเพียงชื่อเสียงลาภยศสรรเสริญสุข
ถ้าโลกนี้หาผู้ที่เต็มใจสร้างความดีอย่างปิดทองหลังพระมิได้แล้ว
ไซ้ไร
กลียุคจะมาในทันทีทันใด

๘๒

โรคอยู่ในกายกลับเป็นโทษ
ยาอยู่ในปากกลับเป็นประโยชน์
อยากเป็นที่รักต้องสร้างคุณสมบัติ
อย่าเพียงแค่อำนาจความชดไถ่
ของที่ชดไถ่แต่ไร้ประโยชน์จะถูกถีบส่ง
ของมีประโยชน์แม้อยู่ห่างไกลจะถูกอัญเชิญมา
อย่าโทษว่าฝูงชนไม่เห็นคุณค่าของเรา
จงโทษตัวเองว่าไม่พัฒนาตน
ทองคำที่มาทำมงกุฎเคยอยู่ใต้ดินลึก
เพชรบนหัวแหวนเคยอยู่ในภูเขาลึก
มูลสุนัขหน้าประตูจะถูกกำจัด

ขยะหน้าบ้านจะถูกขนไปทิ้ง
อย่าเสียเวลาตีโพยตีพายโทษฟ้าโทษดิน
จงชวนขวายเป็นชั่ว ประพฤติดี สร้างบุญบารมีแต่นี้

๘๓

บุรุษผู้หนึ่งชวนขวายไปเรียนวิชาลำมั่งกร
เมื่อเรียนจบไม่มีมั่งกรจะให้ล่า
เรียนวิธีจับปลาในลำธารหน้าบ้านยังมีค่ากว่าวิชาลำมั่งกร
ฝูงชนทั้งหลายพยายามเรียนรู้ทุกเรื่องยกเว้นเรื่องตนเอง
เรียนรู้วิธีควบคุมจรวด แต่ไม่รู้วิธีควบคุมใจตนเอง
เรียนรู้วิถีโคจรของดวงดาว แต่ไม่รู้วิถีเปลี่ยนแปลงของอารมณ์
ตัวเอง
เป็นผู้รอบรู้วิชาการชั้นสูงทุกชนิด แต่หาความสุขใจไม่ได้
เป็นผู้ฉลาดเฉลียวในสรรพวิชาการ แต่โง่แสนโง่ในเรื่องตัวเอง
สุนัขตัวหนึ่งเรียนรู้วิชาบิน
งูตัวหนึ่งเรียนรู้วิชาเดิน
ยิ่งรู้ไปก็ยิ่งโง่ลงตัวเอง โง่ลงธรรมชาติของตัวเองมากขึ้น
คนไร้ค่าที่รอบรู้สารพัด มีมากมายในโลก
ดับทุกข์ไม่ได้คือไร้ค่า
หาความสุขใจไม่ได้ คือโง่เขลา

๘๔

การให้นั้นมีหลายอย่าง

ให้สิ่งของ ให้การช่วยเหลือ ให้การชี้แนะ ให้โอกาส ให้การยอมรับ
ให้การต้อนรับ ให้ความเป็นใหญ่ ให้อำนาจ ให้อิสระ ให้อภัย และ ให้
ธรรมะ

การให้ธรรมะประเสริฐสุด เพราะเป็นการให้ความจริง ให้แสงสว่าง
ให้อมตะ ให้ความไม่ฉิบหายวอดวาย ให้ความพ้นจากทุกข์ยากลำบาก
เข็ญทั้งปวง

บุคคลทั้งหลายมีมิตอยู่ แต่กำลังเนียนเนื้อตัวเอง บุคคลทั้งหลายมี
การกระทำอยู่ แต่กำลังกระทำให้ตัวเองเดือดร้อน

การให้ธรรมะคือสอนวิธีใช้มิต ไม่ให้มาเนียนเนื้อตัวเอง และสอน
วิธีกระทำที่ไม่ให้ตัวเองเดือดร้อน

ฉะนั้นการให้ธรรมะจึงเป็นไปเพื่อประโยชน์อันไพบูรณ์แก่ผู้รับ
เป็นบุญกุศลและอานิสงส์บาร์มีที่ยิ่งใหญ่ของผู้ให้
ท่านทั้งหลายจงชวนชวายในการให้และรับธรรมะเถิด

๘๕

พระพุทธองค์ทรงสรรเสริญสังฆทาน เพราะว่าเป็นการให้ที่ไม่
เจาะจงบุคคล

ไม่เลือกที่รักผลักที่ชัง

เป็นการให้เพื่อสละ ไม่ใช่ให้เพื่อครอบครอง

การให้เพื่ออ้างบุญคุณ เชื่อว่าครอบครองผู้รับทาน
การให้แล้วตามไปดู ตามไปหวัง สิ่งที่ให้ไปแล้ว เชื่อว่าครอบครอง
สิ่งของ

การให้เพื่อให้ได้หน้า เชื่อว่าครอบครองตนเอง
จงให้ทานเพื่อสละ อย่าให้ทานเพื่อครอบครอง
การให้ทานเพื่อให้ได้ 'หัวใจดวงที่คิดสละ'
คือการให้ที่สูงสุด
เป็นการให้ที่พระอริยเจ้าทั้งปวงสรรเสริญ
เพราะเป็นการให้เพื่อปูทางไปสู่นิพพาน
เนื่องจากความวิมุตติหลุดพ้น คือ การสละ การละ การวาง การ
หยุด และการพอ

๘๖

บุคคลผู้ทำบุญคนเดียวนั้น ได้บุญอยู่
แต่ขาดพวกพ้องบริวาร ย่อมเดียวดาย ไร้ญาติ ขาดมิตร
ทำบุญอย่าทำคนเดียว จงชักชวนคนทำให้มากมาย
บุคคลผู้นั้นย่อมได้พวกพ้องบริวาร
ย่อมมีญาติ มีมิตร มีผู้รู้ใจ มีผู้ช่วยเหลือเกื้อกูล
เวลาเห็นใครทำบุญ จงอย่าไปขัดขวาง
ถ้าไม่ได้ช่วยเหลือ ก็ควรเฉยเสีย
อย่าพูดให้เขาเสียกำลังใจ

ยิ่งถ้าได้มีส่วนช่วยเขายิ่งดี
ถ้าไม่ได้ช่วย ให้อุ่นโมทนาด้วยใจ
อย่าดูหมิ่นในบุญเล็กน้อย
อย่าดูหมิ่นในบาปเล็กน้อย
ของมากมาจากน้อย ร้อยมาจากสิบ

๘๗

การให้ทุกอย่างคือการได้ทุกอย่าง
การหวงแหนทุกอย่างคือการสูญเสียทุกอย่าง
ของที่เก็บเอาไว้ยังไม่เป็นของเรา ของที่ให้ออกไปจึงเป็นของเรา
แท้จริง

คนชั้นต่ำดีใจที่ได้เอาเปรียบ
คนชั้นสูงเบื่อกับานเมื่อได้เสียเปรียบ
ความรักแท้ไม่บังเกิดจากการยึดครอง
ความเห็นแก่ตัวไม่สร้างความยั่งยืนให้มิตรภาพ
จิตที่โหยหิวกระหายจะทำลายความผูกพันทางใจของมนุษย์
คนชอบเอาเปรียบ ไม่สามารถนั่งบนหัวใจคน
ผู้ที่ยอมแพ้เพื่อให้คนอื่นสบายใจ เสียเปรียบเพื่อให้คนอื่นเป็นสุข
ผู้นั้นนั่นคือมหาบุรุษ
มหาบุรุษ แม้มิได้นั่งบนกองเงินกองทอง
แต่มหาบุรุษยอมนั่งอยู่ในหัวใจคน

๘๘

กุศลกรรมทั้งหลายทั้งปวงคือรากเงาแห่งปัญญา
ปัญญาทางธรรมสร้างมาจากความดีงามแห่งจิต
ทาน ศีล สมาธิ เมตตา อภัย วิริยะ ขันติ สัจจะ จริตใจ ล้วนเป็น
รากเงาแก่ปัญญา
จงให้ปฏักแก่ปัญญาด้วยการสร้างความคิดทุกชนิด
เมื่อถึงเวลาอันสมควร
ปัญญาจะลุกโพล่ง สว่าง กระฉ่างแจ่มไปตลอดโลกธาตุ
อย่าทำลายปัญญาโดยการนำความฉลาดไปเบียดเบียนผู้อื่น
เพราะโดยกฎของธรรมชาติแล้วนั้น
ของชั่วช้าเลวทรามจะถูกทำลายล้าง
ของดีงามจะถูกสงวนรักษาให้คงทน
ฉะนั้น จงอย่าทำลายปัญญาของตนด้วยความฉลาดแกมโกง

๘๙

พระพุทธองค์ทรงตรัสไว้ว่า เจตนาคือตัวกรรม
และทรงตรัสอีกว่า สัตว์โลกย่อมเป็นไปตามกรรม
ฉะนั้น จึงหมายความว่า เจตนาตนเองเป็นผู้ลิขิตชีวิตสัตว์โลก
เจตนาแบ่งเป็นกุศลเจตนา และ อกุศลเจตนา
ความประมาทย่อมนำมาซึ่งอกุศลเจตนา

ความไม่ประมาทย่อมนำมาซึ่งกุศลเจตนา
ฉะนั้น ท่านจึงกล่าวว่า ธรรมะทั้งปวงรวมลงในความไม่ประมาท
เพราะฉะนั้น ท่านทั้งหลายจงอย่าประมาทในชีวิตและวันเวลา
จงพากันขวนขวายละความชั่ว ประพฤติความดี สร้างบุญบารมี
อย่าปล่อยให้วันเวลาล่วงเลยไปเปล่าอย่างประมาท
เพราะว่าผู้ที่ประมาทแล้วทั้งหลายนั้น
ย่อมพากันไปยึดเยียดอยู่ในนรกเสรำไสกอยู่
วันนี้คุณละชั่ว ประพฤติดีหรือยัง ?

๙๐

คนดีขั้นที่ ๑ คือ ละชั่ว
คนดีขั้นที่ ๒ คือ ละชั่ว ประพฤติดี
คนดีขั้นที่ ๓ คือ ละชั่ว ประพฤติดี ทำจิตให้ขาวรอบ
การทำจิตให้ขาวรอบ คือการรู้แจ้งในสังขาร
สังขารทั้งปวงย่อมไม่เที่ยง เป็นทุกข์ มิใช่ตัวตน
ควรเบื่อหน่าย ควรคลายกำหนัด ควรหลุดพ้น
ควรถอนความยึดมั่นถือมั่น จากสังขารทั้งปวง
ควรละความยินดียินร้าย รักชังเกลียดโกรธ ต่อบารมณทั้งหลาย
ยึดไว้ทุกเชิง ปล่อยวางเบาสบาย
โลกนี้มีไว้เพื่อยึดครอง

แต่โลกนี้มีเพื่อสลัดคืน

๙๑

ความสงบนั้นมี ๓ ชั้น

คือ กายวิเวก จิตวิเวก และอุปธิวิเวก

กายวิเวกคือสังต์กาย เพราะการหลีกเร้น

จิตวิเวกคือสังต์จิต เพราะการบำเพ็ญสมาธิ

อุปธิวิเวกคือสังต์จากกิเลส เพราะเจริญวิปัสสนา

ผู้ที่ปลีกวิเวก อย่าเพียงแค่วิตกสังต์กาย

วิเวกจริงต้องมีจิตวิเวก และอุปธิวิเวกด้วย

มีฉะนั้น เวลาเข้าป่า จะเอาความปรุ้งแต่งไปด้วย เวลาเข้าถ้ำ ก็
จะเอาความจำในอดีตไปด้วย

กามวิตก พยาบาทวิตก และวิหิงสาวิตกนั้น

จะรบกวนผู้ไม่มีจิตวิเวก และอุปธิวิเวก

จงชวนชวายเป็นการเจริญสมาธิและวิปัสสนา

อันจะนำมาซึ่งความสุขสงบอันไพบูรณ์

๙๒

เมื่อมีความรัก

ดวงจิตคนไม่หยุดอยู่เพียงแคความรัก

ยังมีความหวง ความห่วง ความหลง ความหึง ตามมา

ความรักไม่เคยเดินทางมาเดียวดาย ยังนำลูกน้องที่วุ่นวายมาเป็น
พรวน

ความสุขคือเหยื่อล่อให้คนจมปลักอยู่ในทุกข้ออย่างถอนตัวไม่ขึ้น
ไล่เดือนทำให้ปลายอมกินเบ็ด

ความรักให้ความสุขเล็กน้อย เพื่อล่อเหยื่อเอาไว้

ปุถุชนต้องเผชิญกับความทุกข์ทรมานมากมายหลากหลาย

เพราะเสียดายความสุขอันมีปริมาณน้อย มีอาจตั้งใจ

คนโง่เขลาบางคนติดใจความสุขเวลาได้เกาჭีกลาก

จนไม่ยอมขวนขวายที่จะรักษาให้ชี้กลากหาย

ยินยอมที่จะเดือดร้อนเพราะการเป็นชี้กลากไปตลอดชีวิต

๔๓

กามทั้งหลายเป็นของเดือดร้อน

เพราะว่า ยิ่งกินยิ่งหิว

ยิ่งเสพ ยิ่งอยาก

ยิ่งถม ยิ่งลึก

บุคคลไม่สามารถดับความอยากในกามด้วยการตอบสนอง

ผู้ที่ยิ่งสมหวังในกาม ความอยากยิ่งเพิ่มพูน

ชีวิตไม่มีทางเจอจุดสมดุล ถ้าเฝ้าแต่ตอบสนองความอยาก

การตอบสนองความอยาก ทำให้จิตวิญญานตกต่ำลง

การลดละ สละ ทำให้ชีวิตพบความสมดุล
ความหยุด ความพอ สามารถดับไฟในใจคนได้
การมีมาก มิใช่นำมาซึ่งความสุข
การลดละกาม พาจิตไปสู่ความสงบเย็นที่ชาวโลกนึกไม่ถึง
กระหายอยากคือความทุกข์
รู้จักหยุดคือความสุข

๙๔

ไม้ใหญ่ต้นหนึ่ง
อาจให้ประโยชน์แก่หมั่นกกาจำนวนมากเป็นเวลานาน
การทรงอยู่ของพระพุทธศาสนาก็เช่นกัน
เป็นไปเพื่อความสุขอันไพบูรณ์แก่มวลชนจำนวนมาก
นานเท่านั้นตราบที่พระศาสนาจะตั้งมั่นคงทนถาวรอยู่
การก่อตั้งพระพุทธศาสนาเป็นการทำงานที่ยาก
ผู้ก่อตั้งจะต้องมีบารมีมาก ในฐานะพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
แต่การช่วยให้พระพุทธศาสนาดำรงอยู่ต่อไปนั้นไม่ยาก
ผู้มีบารมีน้อยอย่างเราก็สามารถทำได้
พระพุทธศาสนาเป็นองค์กรใหญ่ ต้องอาศัยเหตุปัจจัยมากมายใน
การดำรงอยู่
ถ้าพุทธศาสนิกชนทอดธุระไม่ช่วยกันคนละไม้ละมือ

ศาสนาจะไม่สามารถสืบต่อได้

จงภูมิใจถ้าได้มีส่วนขับเคลื่อนพระศาสนา แม้จะเป็นฟันเฟืองตัวเล็ก ๆ

แม้ให้ข้าวเพียงทัพพี น้ำเพียงแก้ว บำรุงพระศาสนาก็ควรภูมิใจ
ทรายกองใหญ่โต ก็มาจากทรายเม็ดเล็กเล็ก มิใช่หรือ

๙๕

ธรรมะทั้งแปดหมื่นสี่พันพระธรรมขันธ์

นั้นมีเพื่อรู้แจ้งตนเอง

รู้เรื่องราวมากมาย ไม่รู้เรื่องตนเองก็ไร้ค่า

บุคคลทั้งหลายชวนชวาคบคัมเรื่องราวในโลก

แต่ไม่เคยเรียนรู้เพื่อจะควบคุมจิตตนเอง

รถที่นั่งกันไป ถ้าไม่มีคนควบคุม นั่นคือหายนะ

ชีวิตคน ถ้าไม่รู้จักควบคุมจิต นั่นคือความพินาศ

ศีลและธรรมนั้นแล คือเครื่องควบคุมจิต

ปวงชนให้คุณค่าในสิ่งทั้งหลาย แต่ไม่ให้คุณค่าต่อศีลธรรม

นั่นคือกำลังนำพากันเข้าสู่กลียุค

มีแต่วัตรชั่วของอย่างเดียวโดยไม่มีธรรมะไม่ได้

เพราะว่าฝูงชนที่ไร้ธรรม จะนำเอาวัตรมาทำร้ายทำลายกันเอง

ที่ใดมีธรรมะ ที่นั่นจะร่มเย็นเป็นสุข

ที่ใดไร้ธรรมะ ที่นั่นกำลังเข้าสู่กลียุค

๙๖

ศาสนาพุทธเป็นศาสนาเพื่อการรู้แจ้งความเป็นจริง

สัจจะแห่งธรรมอยู่ที่กายและใจของศาสนิกทุกคน

พระศาสดาเพียงเป็นผู้เปิดเผยและแสดงความจริง

โดยมิต้องบังคับให้ใครเชื่อ

ผู้ที่ฝืนความจริง จะเป็นภัยอยู่ในตัวเอง

โดยไม่ต้องรอให้ใครมาลงโทษเพิ่ม

สัจธรรมคือความจริงที่มีอยู่จริงอยู่ตลอดเวลา ทุกกาลสมัย

ใครคิดบิดเบือนสัจธรรม จะเดือดร้อนเอง

ใครคิดปกปิดสัจธรรม จะเศร้าหมองเอง

คำจริงแท้ย่อมเป็นอมตะที่คงอยู่คู่จักรวาล

ไม่มีใครลบล้างได้

ฉะนั้น พระสัมมาสัมพุทธเจ้าผู้กล่าวประกาศความจริง จึงเป็นเอก
อุดมบุรุษอันสูงส่งในทุกกาลสมัย

๙๗

จงอดทนในการปฏิบัติธรรมอย่าย่อท้อ

เหนื่อยหน่ายก็อย่าท้อถอย หดหู่ก็อย่าล้มเลิก

เด็กน้อยเมื่อไปโรงเรียน โดยไม่รู้ว่าการศึกษาให้ชีวิตที่ดี

เราเองก็อาจนึกไม่ถึงว่า
การปฏิบัติธรรมจะให้ผลประโยชน์มากมายมหาศาลในอนาคต
จนคบกัลยาณมิตรที่ประเสริฐเอาไว้
จะเป็นกำลังใจในการปฏิบัติธรรมอย่างยิ่งยวด
อย่าดูหมิ่นความดีเล็กน้อยแล้วละเลย อย่าดูหมิ่นความชั่วเล็กน้อย
แล้วกระทำ

จงตั้งตนเอาไว้ให้ชอบ
วันเวลาที่ผ่านคือความเจริญรุ่งเรือง
ถ้าหามิตรที่ชักจูงสู่ความเจริญคบไม่ได้
อยู่คนเดียวโดดเดี่ยวยังดีเสียกว่า

๙๘

ถึงเรียนมาจากคัมภีร์
ก็ต้องปฏิบัติให้เกิดขึ้นในใจตนเอง
ถึงฟังมาจากครูบาอาจารย์
ก็ต้องฝึกฝนเรียนรู้ให้เข้าถึง
ผู้อื่นสามารถให้วิธีการ แต่ไม่สามารถให้ประสบการณ์
ผู้อื่นสามารถให้ความรู้ แต่ไม่สามารถให้ความชำนาญ
ผู้อื่นสามารถให้ความจำ แต่ไม่สามารถให้ความแตกฉาน
ในคัมภีร์มีเพียงชื่อ

ส่วนตัวจริงของจริงต้องเจอที่หัวใจคน
เมื่อผู้ปฏิบัติที่แท้จริงแสดงธรรมออกมา
แม้จะกล่าวด้วยภาษาที่เหน่อแสนเหน่อ
แต่ก็ยังเป็นที่น่าฟังกว่าผู้ที่ท่องจำมาพูด
นักเทศน์ชั้นต้นคือนักท่องจำ
นักเทศน์ชั้นสูงคือนักปฏิบัติ

๙๙

เอามือจับหมึกจะเปื้อนสีดำ
เอามือจับชาดจะเปื้อนสีแดง
เมื่อทำบาป ใจเราจะสัมผัสความชั่ว
เมื่อทำบุญ ใจเราจะสัมผัสความดี
เมื่อบาปยังไม่ให้ผล
คนทำบาปย่อมรู้สึกเพลิดเพลิน
ต่อเมื่อใดที่บาปให้ผล
แม้รู้สำนึก แต่ก็สายเกินกาล
ไม้อ่อนดัดง่าย ไม้แก่ดัดยาก
จงตัดสินใจตัวเองให้ไปสู่ทางดีเสียแต่เนิ่นเนิ่น
ทำความชั่วเป็นครั้งคราวแก่ง่าย
อย่าปล่อยจนกลายเป็นว่าทำชั่วเป็นนิสัย

อย่าหมดกำลังใจที่จะเลิกจากความชั่ว
อย่าท้อใจที่จะสร้างความคิดดี

๑๐๐

ความภาคภูมิใจของบัณฑิตคือการได้ให้
เพราะเมตตาจิตที่ยิ่งใหญ่ จึงปรารถนาเกื้อกูล
พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงสร้างบารมีมามากมาย
เพื่อต้องการช่วยเหลือสรรพสัตว์ให้พ้นจากทุกข์
การคบหาบัณฑิตนั้นชุ่มเย็น
การสมาคมกับคนพาลนั้นเดือดร้อน
การบูชาผู้ทรงธรรมนำไปสู่ความเจริญไพบูลย์
แต่มีจิตที่เคารพบูชาในพระรัตนตรัย ก็เป็นจุดเริ่มต้นแห่งความดับ
ทุกข์แล้ว

ยิ่งถ้าปฏิบัติตามโอวาทของท่าน
จะเสริมส่งไปสู่ความเจริญถาวรไม่มีเสื่อม
ทำจริงได้ของจริง ทำเล่นได้ของเล่น
เริ่มประพฤติธรรมในวันนี้ อย่ามัวผลัดวันอยู่เลย

๑๐๑

อยู่กับสัตว์ร้ายที่ไม่ได้ฝึกนั้นอันตราย
อยู่กับจิตที่ไม่ได้ฝึกนั้นอันตรายยิ่งกว่า

ไม่ฆ่ากิเลส กิเลสจะฆ่าเรา
ประคบประหงมกิเลสไว้ จะฉิบหายอย่างใหญ่หลวง
การฝึกฝนจิตตัวเองคือหลักประกันแห่งความเจริญ
การสร้างคุณธรรมให้เกิดในจิต คือการไม่พลาดทำ
สิ่งสกปรกในห้องนอน จำเป็นต้องกวาด
สิ่งสกปรกในใจเรา ยิ่งเก็บไว้ไม่ได้
อย่างกลัวอะไรให้มากกว่า ความชั่วในใจตัวเอง
จงขัดเกลาจิต จงแก้หนี้เสียให้ได้
อย่าเชื่อนาฬิกาปลุกเวลาผ่านพ้น
ผู้ประมาทคือผู้ตายแล้ว แต่ยังหายใจ

๑๐๒

ที่เรียกร้องหามิตรภาพนั้น
เคยให้ความจริงใจแก่ใครบ้างหรือเปล่า
จิตที่ร้องขอ เป็นจิตโหยหิว
จิตที่เผื่อแผ่นั้น เอิบอ้อมแบ่งบาน
ต้องการสิ่งใด จงให้สิ่งนั้นไปก่อน
ให้ทุกอย่าง ย่อมได้ทุกอย่าง
ผู้คิดแคบ ขวนขวายในการเรียกร้อง
ผู้มองการณ์ไกล ขวนขวายในการเผื่อแผ่

พระพุทธเจ้าตรัสไว้ว่า ถ้าบุคคลทั้งหลายจะพึงรู้ถึงอานิสงส์ของ
ทานดังที่พระองค์ทรงรู้แล้วไซ้

ถ้ายังไม่ได้ให้ทานก่อน จะไม่ยอมกินเองใช้เองเลย

นั่นแสดงว่า พระพุทธองค์ทรงแจ่มแจ้งด้วยพระญาณว่า อานิสงส์
ของการให้นั้น มีค่ามากมายมหาศาลเหลือเกิน

๑๐๓

คนที่สำเร็จเมื่อครั้งที่ ๑๐ นั้นพลาดมา ๙ ครั้ง

ถ้าล้มเลิกตอนครั้งที่ ๘ ก็น่าเสียดาย

คนที่ประสบผลสำเร็จนั้น ล้วนแล้วแต่พลาดท่ามาหลายหน

ขอเพียงไม่ล้มเลิก สักวันจะเจอโอกาสทอง

ขอเพียงไม่ท้อแท้ สักวันจะเจอทางก้าวหน้า

ขอเพียงไม่ท้อถอย สักวันจะเจอทางไป

การปฏิบัติธรรม มิใช่ปุบปับจะบรรลุ ต้องขวนขวายสร้างบารมีไปที่
ละเล็กทีละน้อย

ล้มบ้างลุกบ้าง นั้นเป็นธรรมดา

พลาดท่าให้มารก็หลายครั้ง เสียทีกิเลสก็หลายหน

เสียโลหิตก็หลายครั้ง น้ำตาไหลก็หลายหน

ขอเพียงยังยืนยันในความศรัทธาต่อพระรัตนตรัยไม่เสื่อมคลาย

สมาทานการปฏิบัติธรรมอย่าล้มเลิก สักวันย่อมจะสามารถเข้าถึง
ฐานันดรทางธรรม

อันเป็นไปเพื่อความดับทุกข์ที่แท้จริงได้

๑๐๔

ถ้าต้องการเรียนวิชาการจากใคร
พึงอ่อนน้อมต่อท่าน ถ่อมตัวต่อท่าน
เมื่อเราเอางังเพื่อจะไปรับน้ำจากแหล่ง
พึงลดถึงนั้นให้ต่ำกว่าแหล่งจึงจะได้น้ำ
ถึงแม้แหล่งจะมีน้ำเต็มก็ดี
ถึงแม้ก๊อกจะเปิดอยู่ก็ดี
แต่ถ้าหากบุคคลผู้รับน้ำ นำถังวางอยู่สูงกว่าแหล่ง
บุคคลผู้นั้นย่อมไม่ได้น้ำ
บุคคลผู้ต้องการเรียนธรรมจากใคร พึงเคารพท่าน พึงบูชาท่าน พึง
เทิดทูนท่าน
การส่งผ่านส่งต่อของธรรม จึงไม่มีอุปสรรคกีดขวาง
ความแข็งกร้าว กระด้างกระเดื่อง ถือดี ในใจศิษย์นั้น
ทำร้ายทำลายความเจริญก้าวหน้าของศิษย์เอง
มิได้ทำร้ายทำลายครูบาอาจารย์

๑๐๕

ที่โล่งว่างไม่ถูกทำลายโดยพายุ
จิตที่ว่างไม่ถูกทำร้ายโดยอารมณ์

การว่างที่แท้ ต้องว่างอย่างมีสติ
ว่างที่พร้อมจะปลดปล่อย
มิใช่ว่างที่รอการสะสม
จิตที่แจ้งในไตรลักษณ์ มีอาการหน่ายคลาย
จิตที่ถูกครอบด้วยโมหะ มีอาการติดยึด
ถ้ารักตัวเอง ก็จะมีผู้อื่นด้วย
ถ้าไม่มีตัวเองก็จะมีผู้อื่น
เมื่อญาณปัญญาเต็มรอบ
จะปล่อยให้สังขารธรรมทั้งปวง เป็นไปตามกระแสแห่งเหตุปัจจัย
โดยไม่ปล่อยใจออกไปผูกพันยึดมั่น

๑๐๖

หนีมวลชนหนีไม่ได้ทั้งชีวิต
หลีกเร้นไปไหนก็ไม่ไร้ซึ่งตัวเอง
สังขารต้องให้มวลชนสอน
กิเลสของเราและกิเลสคนอื่น คือแบบฝึกหัดทางธรรม
ฆ่าเสือ ต้องเจอเสือ
ฆ่ากิเลส ต้องเจอกิเลส
การบรรลุธรรม ไม่ใช่บรรลุที่ต้นไม้ใบหญ้า
แต่บรรลุที่ใจ ซึ่งเดิมทีเต็มไปด้วยกิเลส

คนดี เคยชั่วมาก่อน
พระอรหันต์ก็มาจากปุถุชน
แสวงหาความหลุดพ้น ต้องแสวงหาที่ใจตนเอง
อย่าย่อท้อต่อการสู้กิเลสในทุกที่
จะหนีไปไหนก็เอาใจที่มีกิเลสไปด้วย

๑๐๗

ความหวาดกลัวไม่สามารถขจัดให้หายด้วยการหนีความจริง
ยิ่งหนีความจริง ก็ยิ่งหวาดสะดุ้ง
ถูกหนามตำ ต้องหาที่ถูกตำแล้วบ่งออก
ไม่สามารถหายเจ็บด้วยการแกล้งทำเป็นลืม
แก้ปัญหาคือต้องสาวไปให้ถึงสาเหตุ
ค้นหว่าอย่าไปเกาที่ขา
อริยสัจ ๔ ที่พระพุทธเจ้าทรงสอน คือการวิเคราะห์ปัญหาเพื่อ
แก้ปัญหาคือเหตุ
อย่ามัวแต่กินยาแก้ปวดด้วยการระเรื่อบายมุข
จงรู้สมุฏฐานของโรค แล้วจะรู้วิธีเยียวยา
ธรรมทั้งปวงเกิดแต่เหตุ
พระตถาคตเจ้าทรงแสดงเหตุแห่งธรรมนั้นและการดับแห่งธรรม
นั้น
พระมหาสมณเจ้ามีปกติตรัสอย่างนี้

นิพพานัง ประมัง สุขัง
 นิพพานเป็นสุขอย่างยอดเยี่ยม
 เนื่องเพราะสังขารเป็นทุกข์อย่างมากมายมหาศาล
 นิพพานจึงเป็นสุข เพราะว่าพ้นจากสังขารทั้งปวง
 ผู้ที่ไม่เห็นความจริง จึงไม่ต้องการนิพพาน
 ความจริงคือสังขารทั้งปวงไม่เที่ยง เป็นทุกข์ เป็นอนัตตา
 อริยมรรคมีองค์แปดเป็นสาเหตุให้ถึงนิพพาน
 ย่อลงมาก็คือ ศีล สมาธิ ปัญญา
 ท่านทั้งหลายจงขวนขวายในการเจริญมรรค
 อันพระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้ทรงแสดงไว้ดีแล้ว
 บุคคลผู้ไม่ประมาท ขวนขวายสม่ำเสมอในธรรม
 เขาผู้นั้นย่อมพ้นจากทุกข์ทั้งปวงได้

จบ "พุดตานกถา"

เขียนเมื่อ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๔๕ ถึง ๒๕ กันยายน ๒๕๔๕
 เขียนที่ได้ร่วมเงาพระอนันตชิน
 ธรรมะที่ข้าพเจ้าบันทึก ไม่สงวนลิขสิทธิ์
 พุดตานกถา เขียนเพื่อถวายเป็นเกียรติแก่

พุดตานมหาเจดีย์ ซึ่งบรรจุไว้ด้วยพระบรมสารีริกธาตุ ของพระอร-
หันตสัมมาสัมพุทธเจ้าผู้ทรงเป็นองค์เอกอุดม

ด้วยความเคารพบูชาศรัทธาในพุทธคุณซึ่งประกอบไปด้วย พระ
ปัญญาคุณ พระบริสุทธิคุณ และพระมหากรุณาธิคุณ ต่อสรรพสัตว์

ขออาราธนาพุทธบารมีของพระองค์สถิตอยู่เหนือเศียรเกล้าของข้า
พระองค์ไปตลอดกาลนิรันดร์

พระชุมพล พลปญโญ

อุปปาตະสันติ

เชิญชวนสวดพระคาถาอุปปาตะสันติ

พระคาถาอุปปาตะสันตินั้นเป็นพระคาถาเก่าแก่ของล้านนา เป็นพระคาถาที่ศักดิ์สิทธิ์และเนื้อหาไพเราะมาก เป็นบทสวดเพื่อสงเคราะห์กรรม สวดเพื่อสงบเหตุร้าย และสวดเพื่อสงบสิ่งที่กระทบกระเทือนให้เดือดร้อนต่าง ๆ นา ๆ

พระคาถาอุปปาตะสันติเป็นพระคาถาที่น่าสวดเป็นอย่างยิ่ง ผู้ที่สวดนอกจากจะได้บุญมากแล้ว ยังมีคุณประโยชน์และอานิสงส์เป็นอเนกประการเพราะสาเหตุที่ว่า

๑. ได้กล่าวถ้อยคำสรรเสริญคุณของพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามากมายหลายพระองค์

๒. ได้กล่าวถ้อยคำสรรเสริญคุณของพระธรรมเจ้า

๓. ได้กล่าวถ้อยคำสรรเสริญคุณของพระปัจเจกพุทธเจ้า (พระปัจเจกพุทธเจ้าหมายถึง พระพุทธเจ้าที่ตรัสรู้ด้วยพระองค์เอง แต่ไม่ได้สั่งสอนใคร ไม่ได้วางหลักศาสนาไว้ พระปัจเจกพุทธเจ้าจะอุบัติขึ้นมาในโลก ก็ต้องเป็นยุคที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าและพระพุทธศาสนาไม่ดำรงอยู่ในโลกแล้ว ในทางพระพุทธศาสนาถือว่าพระปัจเจกพุทธเจ้ามีบารมีน้อยกว่าพระสัมมาสัมพุทธเจ้า แต่มีบารมีมากกว่าพระอรหันต์สาวกทั้งหลาย)

๔. ได้กล่าวถ้อยคำสรรเสริญคุณของพระอรหันต์สาวกสงฆ์

๕. ได้กล่าวถ้อยคำสรรเสริญคุณของพระสาวิกาภิกษุณีอรหันต์

๖. ได้ระลึกถึงเทวดาทั้งหลาย เป็นเทวดานุสติกรรมฐาน อันเป็น
กรรมฐานกองหนึ่งที่จะทำให้เป็นที่รักที่ชบใจของเทวดา

ส่วนอานุภาพพระคาถาอุปปาตะสันติมีน่านับประการ จากที่ท่าน
นำมากล่าวไว้ตอนท้ายตรงส่วนอานิสงส์ของพระคาถามีดังนี้

๑. ผู้ที่สวดหรือฟังพระคาถาอุปปาตะสันติ จะหนีไกลจากบาปทุก
ประการ มีความเจริญด้วยอายุ วรรณะ สุขะ พละ และปฏิภาณ

๒. ผู้ใดปรารถนาความสวัสดิ ก็ได้ความสวัสดิ ผู้ปรารถนา
ความสุข ก็ได้ความสุข ผู้ปรารถนาให้อายุยืน ก็จะได้อายุยืน ผู้
ต้องการมีบุตร ก็จะได้บุตร

๓. โรคต่าง ๆ จะไม่เบียดเบียน ไม่ตายก่อนอายุ (ตายโหง) เทวดา
ฝ่ายมารจะไม่รังแก

๔. จะปราศจากเคราะห์ร้ายและโศภณภัย นิमितร้ายและสิ่งที่ตั้งขึ้น
จากบาปกรรมย่อมพินาศไป ย่อมถึงความมีอายุยืน ความสวัสดิอันยิ่ง
และความไม่มีโรค ในกาลทุกเมื่อ

๕. ผู้ที่ฟังพระคาถาอุปปาตะสันติ ถ้าเข้าไปสู่สมรภูมิ ศาสตราวุธ
จะไม่กล้ากราย สามารถเอาชนะข้าศึกได้

๖. ย่อมมีความอึดอ้อมใจในกาลทุกเมื่อ ความวิบัติไม่กล้ากราย
ไว้โรคพยาธิ เจริญด้วยทรัพย์ศฤงคาร

๗. สัตว์ร้ายน้อยใหญ่ ภูติผีปีศาจ ย่อมสงบลงได้ เมื่อมีการสวด
พระคาถาอุปปาตะสันติ

๘. บุคคลผู้ใดสวดพระคาถาอุปปาตะสันติ แล้วอุทิศให้ผู้ใด ที่มีชีวิตอยู่หรือเสียชีวิตไปแล้วก็ตาม ย่อมบังเกิดผลมงคลใหญ่แก่ผู้ที่เราก่ออุทิศให้

๙. เมื่อมีการสวดพระคาถาอุปปาตะสันติในที่ใด อารักขเทวดาในที่นั้นย่อมได้ประโยชน์จากการสวด แล้วจะรักษาสถานที่นั้นให้เจริญปลอดภัยยิ่งขึ้น

๑๐. เหตุร้ายอันเกิดจากแผ่นดินไหวและน้ำท่วมเป็นต้น เหตุร้ายอันเกิดจากฟากฟ้า เหตุร้ายอันเกิดจากดวงดาว เหตุร้ายที่เกิดจากบาปกรรม ย่อมพินาศไปด้วยเดชของพระคาถาอุปปาตะสันติ

เนื่องจากพระคาถาอุปปาตะสันติมีความยาว ผู้ที่มีความศรัทธาต้องการสวดพระคาถาอุปปาตะสันติ อาจมีวิธีสวดได้หลายแบบ เช่น สวดไม่ต้องจบในวันเดียว วันนี้สวดถึงไหนก็ค้นเอาไว้ วันต่อไปค่อยมาสวดต่อ ส่วนใครจะสวดทั้งคำบาลีและคำแปลไทย หรือใครจะสวดคำบาลีอย่างเดียว หรือว่าสวดเฉพาะคำแปลไทยอย่างเดียวก็ได้ เลือกกันเอาเอง ตามความสมัครใจและความศรัทธา การสวดจะเป็นบ่อเกิดแห่งบุญและกุศลबारมีอันยิ่งใหญ่ มาก ขออนุโมทนา สาธุการ ในบุญกุศลของท่านที่มีศรัทธาในการสวดพระคาถาอุปปาตะสันติเป็นอย่างยิ่ง

อุปปาตะสันติ

บทสวดสงบเหตุร้าย

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ.

ขอความนอบน้อมของข้าพเจ้าจงมีแด่พระผู้มีพระภาคอรหันต-
สัมมาสัมพุทธเจ้าพระองค์นั้น

คันถารัมภะ

(คำเริ่มต้นคัมภีร์)

(ก) สุทฺถุททะโส อะยัง ัมโม โลกัตถัง ชินะเทสีโต
มะหาสันติกะโร โลก สัพพะสัมปัตติทายะโก.

ธรรมที่พระพุทธเจ้าทรงแสดงไว้ เพื่อประโยชน์ของสัตว์โลก เป็น
ธรรมที่เห็นได้ยากยิ่ง สำหรับธรรมที่จะกล่าวต่อไปนี้ เป็นธรรมที่
สามารถกระทำความสงบอันประเสริฐ และสามารถประทานซึ่งสมบัติ
ทั้งปวง

(ข) สัพพุปปาตุปะสะมะโณ ภูตะยักกะนิวาระโณ

อะกาละมัจจุสะมะโณ โสกะโรคะวินาสะโณ.

เป็นเครื่องสงบเหตุร้ายทั้งปวง เป็นเครื่องป้องกันอมนุษย์และยักษ์
เป็นเครื่องระงับความตายก่อนกำหนดเวลา เป็นเครื่องขจัดความเศร้า
โศกและโรค

(ค) ประจักษ์กะปะมัททะโณ รัญโณ วิชะยะวัฑฒะโณ

สัพพานิฏฐะหะโร สันโต รัम्मัง วัคขามิ ภูตะโต.

เป็นเครื่องยำยี่กำลังของข้าศึก เป็นเครื่องจำเริญชัยชนะแด่
พระราชอา เป็นเครื่องนำสิ่งที่ไม่น่าปรารถนาทั้งปวงออกไป เป็นธรรม
อันประเสริฐ ข้าพเจ้า (พระสีละวังสะมหาเถระ) จักแสดงคุณธรรม
เช่นนั้น ตามสภาพที่เป็นจริง

(ฅ) วัตถุตตะยัสสะ โย ยัตถะ สังวัณเณติ คุณุตตะเม

ตัสสะ ตัตถะ สุขาโรคฺยะ- โสตถิโย โหนติ สัพพะทา.

ณ ที่ใด มีผู้กล่าววาจาสรรเสริญพระคุณอันประเสริฐของพระ
รัตนตรัย ด้วยจิตที่เลื่อมใส ณ ที่นั้น ความสุข ความสบาย และความ
สวัสดิ์ ย่อมมีแก่ผู้นั้นตลอดกาลทุกเมื่อ

(พระพุทธเจ้าในอดีต ๒๘ พระองค์)

(ในสารมณฑกัป ๔ พระองค์)

๑. ตัณหังกะโร มะหาวิโร สัพพะโลกานุกัมปะโก

วันตะสังสาระกะมะโน สัพพะกามะทะโท สะทา.

พระตัณหังกร สัมมาสัมพุทธเจ้า ผู้แก้แค้นล้างแค้นมาก ผู้อนุเคราะห์
สัตว์โลกทั้งปวง ผู้คลายตัณหาอันเป็นเหตุท่องเที่ยวไปในสังสารวัฏได้
แล้ว ผู้ประทานสิ่งที่น่าปรารถนาทั้งปวงให้ ในกาลทุกเมื่อ

๒. สัพพาภิภู สัพพะวิภู สัพพะเทวะคะรุตตะโม

สัพพาสะวะปะริกชีโน สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ผู้ทรงครอบงำธรรมทั้งปวง ทรงรู้แจ้งธรรมทั้งปวง ทรงเป็นครูผู้
ยอดเยี่ยมของมนุษย์และเทวดาทั้งปวง ทรงสิ้นอาสวะทั้งปวงแล้ว
โปรดประทานความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพระองค์ ในกาลทุกเมื่อเถิด

๓. วรระลักกะณะสัมปันโน เมธังกะโร มะหามุนิ

ชุตินธะโร มะหาสิริ สุวัณณะกิริสันนิโก.

พระจอมมุนีพระนามว่า เมธังกร ผู้ถึงพร้อมแล้วด้วยพระลักษณะ
อันเลิศ ผู้ทรงไว้ซึ่งพระรัศมี ผู้ทรงมีพระสิริยิ่งใหญ่ รุ่งเรืองดุจ
สุวรรณคิริ

มะหানাโถ มะหัพพะโถ

มหาการุณิโก สัตถา

มหาสมุทร กะโรตุ โน.

ผู้ทรงมีพระรูปเพียงดังทำวมหาพรหม มีพระวรกายอัน
ประกอบด้วยมหาปุริสลักษณะ ทรงเป็นที่พึ่งอันประเสริฐ มีพระกำลัง
มาก ทรงประกอบด้วยพระมหากรุณา ทรงเป็นพระศาสดา โปรด
ประทานความสงบอันยิ่งใหญ่ แก่พวกข้าพระองค์เถิด

๕. มหาโมหะตะมัง หันต์วา โย นาโถ สาระณังกะโร

ท้าวทวะมะนุสสำนัง

โลกาณัฏฐะ หิตังกะโร.

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระนามว่า **สรณังกร** ทรงเป็นที่พึ่ง ทรง
กำจัดความมืดมนคืออวิชชาได้แล้ว ทรงกระทำประโยชน์เกื้อกูลแก่
สัตว์โลก กล่าวคือเหล่าทวยเทพ อสูร และมนุษย์ทั้งหลาย

๖. พยายามปะภาภิรุจิโต

นิโคธรอะปะริมันตะโถ

นิโคัรธะปัักกะพิมโพฏฐโุ

สละทาง โสตรถึง กะโรตุ โน.

พระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระนามว่า **สรณังกร** พระองค์นั้น ผู้ทรง
 รุ่งเรืองด้วยพระรัศมีแผ่ออกไปหนึ่งวาโดยรอบ ผู้ทรงมีพระวรกายเป็น
 ปริมาณลดจุดตันนิโครธ (ความสูงของกายเท่ากับความยาวของวา) ผู้
 ทรงมีพระโอษฐ์แดงเรื่อจุดผลตำลึงสุก ที่ตันนิโครธ (นิสสยะฉบับพม่า
 แปลว่า จุดผลนิโครธสุก) โปรดประทานความสวัสดิ์ แก่พวกข้า
 พระองค์ ในกาลทุกเมื่อเกิด

๗. อะสีติระตะนุพเพโท

ทีปังกะโร มะหามุณี

ปะภา นิททาวะเต ตัสสะ

ฐาเน ทัวทะสะ โยชะเน.

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระนามว่า ทีปังกร มีพระวรกายสูงแปดสิบศอก ทรงเป็นพระมหายานี พระรัศมีของพระองค์แผ่ออกไปในที่สิบสองโยชน์

๘. วัสสัสสะตะสะหัสธานี

ฐัตถวา โลเก วินายะโก

โลกาโลกะกะโร สัตถา

สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระองค์ทรงพระชนม์อยู่ในโลกหนึ่งแสนปี ทรงนำเวไนยสัตว์สู่พระนิพพาน ทรงเป็นพระศาสดาผู้ประทานแสงสว่างแก่โลก โปรดประทานความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพระองค์ ในกาลทุกเมื่อเถิด

(ในสารกัป ๑ พระองค์)

๙. อัญญาสิติหัตถุพเพโท

โกณฑัญญโณ นามะ นายะโก

สัพพะธัมเมหิ อะสะโม

สัพพะปาระมิตาคะโม.

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระนามว่า โกณฑัญญะ มีพระวรกายสูงแปดสิบแปดศอก ทรงเป็นผู้นำ ทรงเป็นผู้ไม่มีบุคคลเสมอด้วยธรรมทั้งปวง ทรงถึงความเป็นผู้มีบารมีทั้งปวง

๑๐. วัสสัสสะตะสะหัสธานี

อายุ ตัสสะ มะเหลโน

โมเจตุ โส สัพพะภะยา

สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ทรงเป็นพระผู้แสวงหาคุณอันยิ่งใหญ่ มีพระชนมายุหนึ่งแสนปี ขอ
พระองค์โปรดเปลื้องพวกข้าพระองค์ ให้พ้นจากภัยทั้งปวง โปรด
ประทานความสวัสดิแก่พวกข้าพระองค์ ในกาลทุกเมื่อเถิด

(ในสารมณฑกัป ๔ พระองค์)

๑๑. อัญญาตีติระตะนานิ

อัจจุคคะโต ชุตินชะโร

มังคะโล นามะ สัมพุทโธ

นะวุติสะหัสสายุโก.

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระนามว่า มังคละ ทรงมีพระวรกายสูงแปด
สิบแปดศอก ทรงไว้ซึ่งพระรัศมี ทรงมีพระชนมายุเก้าหมื่นปี

๑๒. นัปปัพพะณะรังสีโย ทะสะ-

สะหัสสะโลกะชาตุโย

ผะรันตา ตัสสะ ฉาเทนติ

เอสะ โสตถิง กะโรตุ โน.

พระฉัพพรรณรังสีของพระองค์ แผ่ปกคลุมโลกธาตุหนึ่งหมื่น ขอ
พระองค์โปรดประทานความสวัสดิแก่พวกข้าพระองค์เถิด

๑๓. นะวุติระตะนุพเพโธ

สุมะโน นามะ นายะโก

กัญจะนาจะละสังกาโส

นะวุติสะหัสสายุโก.

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระนามว่า สุমনะ ทรงมีพระวรกายสูงเก้า
สิบศอก ทรงเป็นผู้นำ ทรงเป็นผู้เปรียบประดุจสุวรรณคีรี ทรงมีพระช-
นมายุเก้าหมื่นปี

๑๔. อุเปโต พุทธะคุณิ

สัพพะสัตตะหิตะโก

กะโรตุ โน มะหาสันติง

อาโรคฺยัญจะ สุขัง สะทา.

ทรงประกอบด้วยพระพุทธรูปทั้งหลาย ทรงแสวงหาความเกื้อกูล
แก่เหล่าสัตว์โลกทั้งปวง โปรดประทานความสงบร่มเย็น ความไม่มี
โรค และความสุข แก่พวกข้าพระองค์ ในกาลทุกเมื่อเถิด

๑๕. อะสีติระตะนุพเพโธ

สัณฺฐิสะหัสสะอายุโก

เรวะโต นามะ สัมพุทโธ

สัพพะโลกุตตะโร มุนิ.

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระนามว่า เรวตะ ทรงมีพระวรกายสูงแปด
สิบศอก ทรงมีพระชนมายุหกหมื่นปี ทรงประเสริฐกว่าสัตว์โลกทั้งปวง
ทรงรู้แจ้งโลกทั้งปวง

๑๖. ตัสสะ สะรีเร นิพัตตา

ปะภามาลา อะนุตตะรา

ผะรันตา โยชะเน นิจัง

สะทา โสติดัง กะโรตุ โน.

แสงแห่งพระรัศมีอันไม่มีที่เปรียบ อันเกิดแต่พระวรกายของ
พระองค์ แผ่ไปตลอดแนวหนึ่งโยชน์เป็นนิจ โปรดประทานความสวัสดิ
แก่พวกข้าพระองค์ ในกาลทุกเมื่อเถิด

๑๗. โสภิตो นามะ สัมพุทโธ

นะวุติสะหัสสะอายุโก

สังสาระธาคะเร สัตเต

พะหุ โมเจติ ทุกขะโต.

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระนามว่า โสภิตะ ทรงมีพระชนมายุเก้า
หมื่นปี ทรงเปลื้องสัตว์โลกเป็นจำนวนมาก จากทุกข์ในห้วงมหาสมุทร
คือ สังสารวัฏ

๑๘. อัญญาปัญญาสาระระตะนัง อัจจุคคะโต มะหามุณี
โสภาเสติ ทิสสา สัพพา สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระองค์ ทรงมีพระวรกายสูงห้าสิบแปดศอก ทรงเป็นพระมหารุณี
ผู้ประเสริฐ ทรงยังทิศทั้งปวงให้สว่างไสว โปรดประทานความสวัสดิ
แก่พวกข้าพระองค์ ในกาลทุกเมื่อเถิด

(ในวาระที่ ๓ พระองค์)

๑๙. อะโนมะทัสสี สัมพุทโธ เตชัสสี ทูระติกกะโม
อัญญาปัญญาสาระระตะโน โสภาเสนโต สะเทวะเก.

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระนามว่า **อโนมทัสสี** ผู้อันศัตรูไม่สามารถ
กล้ำกรายได้ ทรงมีพระวรกายสูงห้าสิบแปดศอก ทรงกระทำมนุษย์
โลกพร้อมทั้งเทวโลกให้สว่างไสวอยู่

๒๐. นิพพานะปาปะโก โลเก วัสสัสสะตะสะหัสสาय
กะโรตุ โน มะหาสันติง สุขิตา จะ มะยัง สะทา.

พระองค์ทรงยังสัตว์โลกให้ถึงพระนิพพาน ทรงมีพระชนมายุหนึ่ง
แสนปี โปรดประทานความสงบร่มเย็น แก่พวกข้าพระองค์ ในกาลทุก
เมื่อเถิด อนึ่งขอให้พวกข้าพระองค์ จงเป็นผู้มีความสุข ในกาลทุกเมื่อ
เถิด

๒๑. ปะทุโม นามะ สัมพุทโธ โลกะเชฏโฐ นระสะโก

อัญญะปัญญาสะระตะโน อาทิจโจวะ วิโรจะติ.

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระนามว่า ปทุมะ ทรงเป็นผู้ประเสริฐกว่า
เหล่าสัตว์โลกทั้งปวง ทรงมีพระวรกายสูงห้าสิบแปดศอก ทรงรุ่งโรจน์
ประดุจพระอาทิตย์

๒๒. วัสสัสสะตะสะหัสสานิ อายุ ตัสสะ มะเหลิโน

โสปี พุทโธ การุณิกิ สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระองค์ผู้ทรงแสวงหาคุณอันยิ่งใหญ่ ทรงมีพระชนมายุหนึ่งแสนปี
แม้พระพุทธรูปองค์นั้น ทรงมีพระมหากริณา ขอทรงโปรด
ประทานความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพระองค์ ในกาลทุกเมื่อเถิด

๒๓. อัญญาตีติระตะนุพเพโธ นาระโท สัพพะกามะโท

นิรันตะรัง ทิวารัตติง โยชะนัง ณะระเต ปะภา.

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระนามว่า นารทะ ทรงมีพระวรกายสูง
แปดสิบแปดศอก ทรงประทานสิ่งที่น่าชอบใจทั้งปวง พระรัศมีของ
พระองค์แผ่ไปสู่ที่หนึ่งโยชน์ ตลอดวันและคืนเป็นนิจ

๒๔. นะวุติวัสสะสะหัสสานิ ฐัตถวา โลเก วินายะโก

โมเจติ ทุกชะโต สัตเต โสปี โสตถิง กะโรตุ โน.

พระองค์ทรงแนะนำสั่งสอนสัตว์โลก ให้หลุดพ้นจากวัฏฏทุกข์ ทรง
มีพระชนมายุเก้าหมื่นปี โปรดประทานความสวัสดิ์ แก่พวกข้า
พระองค์เถิด

(ในสารกัป ๑ พระองค์)

๒๕. อัญญาปณณาสระตะโน ปะทุมุตตะโร มะหามุณี
 ตัสสะ ปากะติกา รังสี ณะรันติ ทัวทะสะ โยชะเน.

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระนามว่า ปทุมุตตระ ทรงมีพระวรกายสูง
ห้าสิบแปดศอก พระรัศมีอันมีอยู่โดยธรรมชาติของพระองค์ แผ่ไปถึง
สิบสองโยชน์

๒๖. วัธัสสะตะสะหัสธานี ฐัตถ์วา โลเกมะตันตะโท
 โมเจติ พันธะนา สัตเต โสปี ปาเลตุ โน สะทา.

พระองค์ทรงประทานอมฤตธรรม คือ พระนิพพาน ทรงดำรงพระ
ชนม์อยู่ในโลกตลอดหนึ่งแสนปี ทรงเปลื้องหมู่สัตว์โลก ให้พ้นจาก
กิเลสเครื่องผูกมัด ขอพระองค์โปรดคุ้มครองพวกข้าพระองค์ ในกาล
ทุกเมื่อเถิด

(ในมหัณทกัป ๒ พระองค์)

๒๗. อัญญาสีติระตะนานิ อัจจุคคะโต มะหามุณี
 สุเมโธ นามะ สัมพุทธโธ นะวุติสะหัสสายุโก.

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระนามว่า สุเมธะ ทรงมีพระวรกายสูงแปด
สิบแปดศอก ทรงเป็นพระมหามุนีผู้ประเสริฐ ทรงมีพระชนมายุเก้า
หมื่นปี

๒๘. ตัสสะ ปากะติกา รั้งสี่ พระรันติ โยชะนัง สะทา

ปาเลตุ โน สะทา พุทโธ ภะเยหิ วิวิเชหิ จะ.

พระรัศมีอันมีอยู่โดยปกติของพระองค์ แผ่ไปตลอดหนึ่งโยชน์ในกาลทุกเมื่อ ขอพระพุทธเจ้าพระนามว่า **สุเมธะ** นั้น โปรดคุ้มครองพวกข้าพระองค์ ให้พ้นจากภัยต่าง ๆ

๒๙. ปัญญาสละระตะนุพเพโธ สุชาโต นามะ นายะโก

เหมะวัณโณ มะหาวิโร มะหาตะมะวิโนทะโน.

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระนามว่า **สุชาตะ** ทรงมีพระวรกายสูงห้าสิบศอก ทรงเป็นผู้นำ ทรงมีพระฉวีประดุจทอง ทรงเป็นผู้แก้แค้นล้างแค้น ทรงบรรเทาความมืด คือ โมหะ

๓๐. นะวุติวัสสะสะหัสสานิ อายุ ตัสสะ มะเหลิโน

โสปี พุทโธ การุณิโก สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระองค์ผู้ทรงแสวงหาคุณอันยิ่งใหญ่ ทรงมีพระชนมายุเก้าหมื่นปี ทรงมีพระมหากรุณา ขอพระพุทธเจ้าพระนามว่า **สุชาตะ** พระองค์นั้น ทรงโปรดประทานความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพระองค์ ในกาลทุกเมื่อเถิด

(ในวรกัป ๓ พระองค์)

๓๑. อะสีติระตะนุพเพโท

ปิยะทัสสี มะหามุณี

นะวุติวัสสะสะหัสสานิ

ฐิตฺวา โลกัคคะนายะโก.

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระนามว่า ปิยะทัสสี ทรงมีพระวรกายสูงแปดสิบศอก ทรงเป็นมุนีผู้ประเสริฐ ทรงเป็นผู้นำสัตว์โลกสู่พระนิพพาน ทรงดำรงพระชนม์อยู่ตลอดเก้าหมื่นปี

๓๒. โสปี สัพพะคุณูปโต

สัพพะโลกะสุขูปปะโท

สัพพะโทสัง วินาเสนโต

สัพพัง โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระพุทธเจ้าพระนามว่า ปิยะทัสสี แม่นั้น ผู้ทรงประกอบด้วยคุณทั้งปวง ทรงให้ความสุขแก่โลกทั้งปวง ทรงกำจัดโทษทั้งปวง โปรดประทานความสวัสดิ์ทั้งปวง แก่พวกข้าพระองค์เถิด

๓๓. อะสีติระตะนุพเพโท

อัตถะทัสสี นะราสะโก

วัสสัสสะตะสะหัสสานิ

โลเก อัญญาติ นายะโก.

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระนามว่า อัตถทัสสี ทรงมีพระวรกายสูงแปดสิบศอก ทรงเป็นนระผู้ประเสริฐ ทรงเป็นผู้นำ ทรงดำรงพระชนม์อยู่ในโลกตลอดหนึ่งแสนปี

๓๔. ตัสสะ ปากะติกา รั้งสี่

พระรัตน โยชนะนัง สะทา

นิรันตะรัง ทิวารัตติง

นาโถ โสตถิง กะโรตุ โน.

พระรัศมีอันมีอยู่โดยปกติของพระองค์ แผ่ไปได้หนึ่งโยชน์ตลอด
กลางวันและกลางคืน ในกาลทุกเมื่อเป็นนิจ พระองค์ผู้เป็นที่พึง โปรด
ประทานความสวัสดิ แก่พวกข้าพระองค์เถิด

๓๕. ัมมะทัสสี จะ สัมพุทโธ

อะสีติหัตถะมุกกะโต

อะติโรจะติ เตเชนะ

สะเทवासูระมานุเส.

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระนามว่า ัมมทัสสี ทรงมีพระวรกายสูง
แปดสิบศอก ทรงรุ่งโรจน์ด้วยพระเดชานุภาพยิ่งกว่าโลก ซึ่ง
ประกอบด้วยเหล่าทวยเทพ อสูร และมนุษย์ทั้งหลาย

๓๖. วัธัสสะตะสะหัสสานิ

ฐิตฺวา โลเก มะหะยะโส

สัพพะสัตเต ปะโมเจติ

ภะยา รักขะตุ โน สะทา.

พระองค์ผู้ทรงมีชื่อเสียงและบริวารอันยิ่งใหญ่ ดำรงพระชนม์อยู่ใน
โลกตลอดหนึ่งแสนปี ทรงเปลื้องสัตว์ทั้งปวงจากภัย โปรดคุ้มครอง
พวกข้าพระองค์ให้พ้นจากภัย ในกาลทั้งปวงเถิด

(ในสารกัป ๑ พระองค์)

๓๗. สิทธัตถโธ นามะ สัมพุทโธ สัณฺฐิระตะนะมุคคะโต

ติกะเว โสตติชนะโก สะตัสสะหัสสะอายุโก.

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระนามว่า สิทธัตถะ ทรงมีพระวรกายสูง หกสิบศอก ทรงยังความสวัสดิ์ให้เกิดขึ้นในภพทั้งสาม ทรงมีพระชนมายุหนึ่งแสนปี

๓๘. สังสาระสาคะรา โลเก สันตาระตฺวา สะเทวะเก

นิพพาเปสิ จะ โส สัตถา สะทา โสตติง กะโรตุ โน.

ขอพระศาสดาพระนามว่า สิทธัตถะ นั้น ผู้ทรงยังหมู่มนุษย์พร้อมทั้งเหล่าทวยเทพ ให้ข้ามพ้นจากห้วงมหาสมุทร คือสังสารวัฏ และให้ถึงพระนิพพาน โปรดประทานความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพระองค์ ในกาลทุกเมื่อเถิด

(ในมัณฑกัป ๒ พระองค์)

๓๙. สัณฺฐิระตะนะมุพเพโธ ติสโส โลกัคคะนายะโก

อะนุปะโม อะสะทิสโส อะตุโล อุตตะโม ชิน.

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระนามว่า ติสสะ ทรงมีพระวรกายสูง หกสิบศอก ทรงเป็นบุคคลผู้นำชั้นเลิศของโลก ไม่มีบุคคลเทียบเท่า ไม่มีบุคคลเสมอเหมือน ไม่มีบุคคลเปรียบปาน ทรงเป็นผู้สูงสุด ทรงเป็นผู้นิพพานทั้งปวง

๔๐. วัสสสตะสะหัตถานิ อายุ ตัสสะ มะเหลิโน

อาโรคัยญจะ มหาสุขัง โหตุ โน ตัสสะ เตชะสา.

พระองค์ผู้ทรงแสวงหาคุณอันยิ่งใหญ่ ทรงมีพระชนมายุหนึ่งแสนปี ด้วยพระเดชานุภาพของพระพุทธเจ้าพระนามว่า **ติสสะ** พระองค์นั้น ขอความไม่มีโรค และความสุขอันประเสริฐ จงมีแก่พวกข้าพระองค์เถิด

๔๑. อัญฐะปณณาสะระตะโน ผุสโส โลกักคะนายะโก

ชะนัมพุชัง วิโพเชนโต นิพพาเปนโต สะเทวะเก.

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระนามว่า **ผุสสะ** ทรงมีพระวรกายสูงห้าสิบแปดศอก ทรงเป็นบุคคลผู้นำชั้นเลิศของโลก ทรงยังดอกบัวคือหมู่ชน ให้เบิกบาน ทรงยังหมู่มนุษย์ พร้อมทั้งเหล่าทวยเทพ ให้ถึงพระนิพพาน

๔๒. นะวุติวัสสะสะหัตถานิ ฐัตถวา โลเก มะหายะโส

อุททะรันโต พะนุ สัตเต สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระองค์ทรงมีชื่อเสียงและบริวารอันยิ่งใหญ่ ทรงดำรงพระชนม์อยู่ในโลกตลอดเก้าหมื่นปี ผู้ทรงนำสัตว์โลกจำนวนมากออกจากสังสารวัฏ ไปรอดประทานความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพระองค์ ในกาลทุกเมื่อเถิด

(ในสารกัป ๑ พระองค์)

๔๓. อะสีติระตะนุพเพโท

วิปัสสี โลกะนายะโก

ปะภา นิททาวะเต ตัสสะ

สะมันตา สัตตะ โยชะเน.

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระนามว่า วิปัสสี ทรงมีพระวรกายสูงแปดสิบศอก ทรงเป็นผู้นำของสัตว์โลก พระรัศมีของพระองค์แผ่ไปตลอดเจ็ดโยชน์โดยรอบ

๔๔. โสปี เทวะมะนุสสานัง

พันธะนา ปะริโมจะยิ

อะสีติสะหัสสาयโก

นาโถ โสตติง กะโรตุ โน.

ขอพระพุทธเจ้าพระนามว่า วิปัสสี แม่นั้น ผู้ทรงมีพระชนมายุแปดหมื่นปี ทรงเป็นที่พึง ทรงเปลื้องเทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย จากเครื่องผูกคือกิเลส โปรดประทานความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพระองค์เถิด

(ในมณฑกัป ๒ พระองค์)

๔๕. สัตตะตีหัตตะมุพเพโท

สิขี นามะสะ นายะโก

ปะภา นิททาวะเต ตัสสะ

สะมันตา โยชะนัตตะเย.

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระองค์ใด ทรงมีพระวรกายสูงเจ็ดสิบศอก พระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระองค์นั้นพระนามว่า สิขี ทรงเป็นผู้นำ พระรัศมีของพระองค์แผ่ไปตลอดสามโยชน์โดยรอบ

๔๖. โสปี อะตุลโย สัมพุทโธ

ลัตตะติสะหัสสาโยโก

กะโรตุ โน มะหาสันติง

สุจิตา จะ มะยัง สะทา.

ขอพระพุทธเจ้าพระนามว่า **สิขี** แม้ฉันใด ผู้ทรงไม่มีผู้เปรียบ ทรงมีพระชนมายุเจ็ดหมื่นปี โปรดประทานความสงบอันประเสริฐ แก่พวกข้าพระองค์ อหนึ่ง ขอพวกข้าพระองค์ จงเป็นผู้ถึงความสุข ในกาลทุกเมื่อเถิด

๔๗. เวสสะณ นามะ สัมพุทโธ

เหมะรุปะสะมุปะโม

ลัญฐิระตะนะมุพเพโธ

ลัญฐิ จะ สะหัสสาโยโก.

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระนามว่า **เวสสณ** ผู้มีพระฉวีประดุจทอง ทรงมีพระวรกายสูงหกสิบศอก ทรงมีพระชนมายุหกหมื่นปี

๔๘. พรีหัมะเทวะมะนุสเสหิ

นาคาสูระทีเชหิ วา

ปฺจุติปิ สะทา นาโถ

สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระพุทธเจ้าพระนามว่า **เวสสณ** แม้ฉันใด ผู้อันหมู่พรหม เทวดา มนุษย์ นาค อสูร และครุฑพากันบูชาแล้ว ทรงเป็นที่พึง โปรดประทานความสวัสดิ แก่พวกข้าพระองค์ ในกาลทุกเมื่อเถิด

ในภททกัปปนี้ ๕ พระองค์ (ผ่านไปแล้ว ๓ พระองค์)

๔๘. ตาฬิสะระตะนุพเพโธ กะกุสันโธ มะหามุณี
 ตัสสะ กายา นิจจะรันติ ปะภา ทว่าทะสะ โยชะเน.

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระนามว่า กกุสันธะ ทรงมีพระวรกายสูงสี่
สิบศอก ทรงเป็นมุนีผู้ประเสริฐ พระรัศมีจากพระวรกายของพระองค์
แผ่ซ่านไปสิบสองโยชน์

๕๐. จัตตาฬิสะสะหัสถานิ ตัสสะ อายุ อะนุตตะโร
 กะโรตุ โส สะทา นาโถ อายุง สุขัง พะลัญจะ โน.

ขอพระพุทธเจ้าพระนามว่า กกุสันธะ แม้นั้น ผู้ทรงมีพระชนมายุสี่
หมื่นปี ทรงเป็นผู้ไม่มีใครเปรียบ ทรงเป็นที่พึง โปรดประทานอายุ
ความสุข และกำลังแก่พวกข้าพระองค์ ในกาลทุกเมื่อเถิด

๕๑. โกนาคะมะนะสัมพุทโธ ดิงสะหัตตะสะมุคคะโต
 ดิงสะวัสสะสะหัสถานิ อายุ ตัสสะ มะเหลโน.

พระโกนาคมนะ สัมมาสัมพุทธเจ้า ผู้ทรงมีพระวรกายสูงสามสิบ
ศอก ผู้ทรงแสวงหาคุณอันยิ่งใหญ่ ทรงมีพระชนมายุสามหมื่นปี

๕๒. รัมมามะเตนะ ตัปเปตา เทวะสังฆัง สุราละเย

มะหิตะเล จะ ชะนะตัง สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ทรงยังหมู่ทวยเทพบนสวรรค์ และหมู่มนุษย์บนพื้นโลก ให้อ้อมเอิบ
ด้วยอมตธรรม คือพระนิพพาน โปรดประทานความสุขสวัสดิ์ แก่พวกข้า
พระองค์ ในกาลทุกเมื่อเถิด

๕๓. กัสสะโป นามะ สัมพุทโธ รัมมะราชา ปะกังกะโร

วิสะตีหัตตะมุพเพโธ วิสัสสะหัสสะอายุโก.

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระนามว่า กัสสปะ ผู้ทรงเป็นพระธรรม-
ราชา ทรงมีพระรัศมี ทรงมีพระวรกายสูงยี่สิบศอก ทรงมีพระชนมายุ
สองหมื่นปี

๕๔. อะนุปะโมสะมะสะโม เทวะสัตถา อะนุตตะโร

กะโรตุ โน มะหาสันติง อาโรคัยฺยจะ ชะยัง สะทา.

พระองค์ไม่มีผู้เปรียบปานเสมอเหมือน ทรงเป็นศาสดาของเหล่า
ทวยเทพ ทรงเป็นผู้ยอดเยี่ยม โปรดประทานความสงบอันประเสริฐ
ความไม่มีโรค และชัยชนะ แก่พวกข้าพระองค์ ในกาลทุกเมื่อเถิด

(พระพุทธรเจ้าในปัจจุบัน ๑ พระองค์)

๕๕. อัญญาระสะหัตถุพเพโธ โคตะโม สักยะวัฑฒะโน

สัพพัญญู สัพพะติละโก สัพพะโลกะสุขูปปะโท.

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระนามว่า โคตมะ ทรงมีพระวรกายสูงสิบ
แปดศอก ทรงเป็นผู้เชิดชูศากยวงศ์ ทรงตรัสรู้ธรรมทั้งปวง ทรงเป็นผู้

โดดเด่นกว่าชนทั้งปวง ทรงประทานความสุขให้แก่สัตว์โลก (ในคัมภีร์
พุทธวงศ์แสดงไว้ว่า ทรงมีพระวรกายสูง ๑๖ ศอก)

๕๖. สัมพุทโธ สัพพะธัมมานัง ภะเคหิ ภากัยะวา ยุโต

วิชาจะระณะสัมปันโน โสตถ์ยาโรคัยัง ทะทาตุ โน.

ขอพระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระนามว่า โคตมะ ผู้ตรัสรู้ธรรมทั้งปวง
ทรงประกอบด้วยบุญ ทรงมีพระบารมีอันสูงสุด ทรงเพียบพร้อมด้วย
วิชาและจรณะ โปรดประทานความสวัสดิ์ และความไม่มีโรค แก่พวก
ข้าพระองค์เถิด

๕๗. อัมภาตีตา จะ สัมพุทธา อะเนกะสะตะโกฏิโย

สัพพะโลกะมะภิญญายะ สัพพะสัตตาทนุกัมปิโน.

อหนึ่ง พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทั้งหลาย หลายร้อยโกฏิซึ่งเสด็จล่วงลับ
ไปแล้ว ทรงประจักษ์โลกทั้งปวงด้วยพระญาณแล้ว จึงทรงอนุเคราะห์
เหล่าสรรพสัตว์

๕๘. สัพพะเวระภะยาตีตา สัพพะโลกะสุขุปปะทา

สัพพะโทสัง วินาเสนตา สัพพะโสตถึง กะโรนตุ โน.

ทรงล่วงพ้นเวรและภัยทั้งปวง ทรงประทานความสุขแก่สรรพสัตว์
ทรงกำจัดโทษทั้งปวง ขอทรงประทานความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพระองค์
เถิด

(พระพุทธเจ้าในอนาคต ๑ พระองค์)

๕๕. อะนาคะเต จะ สัมพุทโธ เมตเตยโย เทวะปฐิโต
มะหิทธิโก มะหาเทโว มะหาสันติง กะโรตุ โน.

ก็ในอนาคต พระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระนามว่า เมตเตยยะ ทรงเป็นผู้ที่หมู่ทวยเทพบูชาแล้ว ทรงมีฤทธิ์มาก ทรงเป็นผู้ประเสริฐกว่าเทวดาทั้งปวง โปรดประทานความสงบอันประเสริฐ แก่พวกข้าพระองค์เถิด

(พระปัจเจกพุทธเจ้า)

๖๐. สัพเพ ปัจเจกะสัมพุทธา นิโรธะณานะโกวิทา
นिरาละยา นีราสังกา อัปปะเมยยา มะหะสะโย.

พระปัจเจกสัมพุทธเจ้าทั้งปวง ทรงปรีชาญาณในนิโรธสมบัติและฌานสมบัติ ทรงปราศจากความกำหนัดยินดี หมดความรังเกียจ ทรงคุณอันหาประมาณมิได้ ทรงแสวงหาคุณอันประเสริฐ

๖๑. ทูเรปี วิเนยเย ทิสฺวา สัมปัตตา ตังขะณณะ เต
สันทิฏฐิกะพะละ กัตฺวา สะทา สันติง กะโรนตุ โน.

พระปัจเจกสัมพุทธเจ้าทั้งหลายเหล่านี้ เห็นหมู่เวไนยสัตว์แม้ในที่ไกล ก็ทรงเสด็จไปช่วยเหลือสัตว์เหล่านั้น ให้ได้รับประโยชน์โดยพลัน โปรดประทานความสงบ แก่พวกข้าพระองค์ ในกาลทุกเมื่อเถิด

(นวโลกุตตรธรรม ๙ และปริยัติธรรม ๑)

๖๒. ส้วากขาตะตาทิสัมปันโน รัชมโธ สะปะริยัตติโก

สังสธาระธาคะรา โลเก ตาเรติ ชินะโคจะโร.

พระธรรม พร้อมทั้งปริยัติที่สมบูรณ์ด้วยคุณ มีความเป็นธรรม ที่
พระพุทธเจ้าตรัสไว้ดีแล้วเป็นต้น เป็นอารมณ์ของพระพุทธเจ้า เป็น
เหตุยังสัตว์โลกให้ข้ามพ้นสาครคือ สังสารวัฏ

๖๓. กิเลสะชาละวิทังสี วิสุทโธ พุทธะเสวิโต

นิพพานะคะมะโน สันโต สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระธรรมอันบริสุทธิ์ยิ่ง อันมีปกติทำลายข่ายคือกิเลส เป็นธรรม
ที่พระพุทธองค์ทรงเจริญแล้ว เป็นธรรมอันประเสริฐอันยังสัตว์ให้ถึง
พระนิพพาน โปรดประทานความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพระองค์ ในกาลทุก
เมื่อเกิด

(พระสังฆมัตตนะ)

๖๔. สีลาทิกุณะสัมปันโน สังโฆ มัคคะพะละ ฐีโต

จิตินทริโย ชิตะปาโป ทักขิณะโย อะนุตตะโร.

พระสงฆ์ผู้สมบูรณ์ด้วยคุณมีศีลเป็นต้น ดำรงอยู่ในมรรคและผล
ชนะอินทริย์แล้ว ชนะบาปแล้ว เป็นทักขิณะยบุคคลผู้ยอดเยี่ยม

๖๕. อะนาสะโว ปะริสุทโธ นิราสาโส ภาวามะเว

นิพพานะโคจะโร สันโต สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระอริยสงฆ์ผู้ไม่มีอาสวะ ผู้บริสุทธิ์ ผู้หมดความปรารถนาใน
ภพน้อยภพใหญ่ ผู้มีจิตจดจ่อในพระนิพพาน เป็นสัตบุรุษ ของ
ประทานความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

(พระเถระชั้นผู้ใหญ่ ๑๘๒ องค์)

๖๖. อัญญาตะโกณฑัญญุตเถโร รัตตัญญุนัง อักโก อะหุ

ธัมมะจักกามิสะมะโย สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระอัญญาโกณฑัญญะเถระ เป็นผู้เลิศกว่าเหล่าภิกษุผู้รู้ราตรี ผู้
บรรลุปะเป็นพระโสดาบันด้วยพระธัมมจักกัปปวัตตนสูตร ของประทาน
ความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

๖๗. วปตเถโร มะหาปัญโญ มะหาตะมะวิโนทะโน

มะหาสันติกะโร โลเก มะหาสันติง กะโรตุ โน.

พระวปปะเถระ ผู้มีปัญญามาก ผู้กำจัดความมืดคือโมหะ
ผู้กระทำความสงบอันประเสริฐในโลก ของประทานความสงบอัน
ประเสริฐ แก่พวกข้าพเจ้าเถิด

๖๘. ภัททิโย ภัททะสีโล จะ

ทักษิณโย อะนุตตะโร

โลกัตถะจะริโต เถโร

สทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระภัททิยะเถระ ผู้มีศีลงาม ผู้เป็นทักษิณบุคคลผู้ยอดเยี่ยม ผู้บำเพ็ญประโยชน์แก่โลก ขอจงประทานความสวัสดิ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

๖๙. มหานาโม มหาปัญโญ

มหาธัมมะวิฑู สโต

มหาจีณาสะโว เถโร

มหาสันติง กะโรตุ โน.

พระมหานามะเถระ ผู้มีปัญญามาก ผู้ตรัสรู้ธรรมอันประเสริฐ ผู้มีชื่อเสียง เป็นพระจีณาสพผู้ประเสริฐ ขอจงประทานความสงบอันยิ่งใหญ่ แก่พวกข้าพเจ้าเถิด

๗๐. อัสสะชิตเถโร มหาปัญโญ ชิตะมาโร ชิตินทริโย

ชิตะปัจจัตถิโก โลเก

สทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระอัสสชิเถระ ผู้มีปัญญามาก ผู้ชนะมาร ผู้ชนะอินทรีย์ ผู้ชนะศัตรูในโลก ขอจงประทานความสวัสดิ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

๗๑. อะนุปฺพพิกะถัง สุตฺวา

ยะโส เอกัคคะมานะโส

อัคคะธัมมะมะนุสฺสปัตโต

โสธธฺยาโรคฺยัง ทะทาตุ โน.

พระยสะเถระ ผู้ฟังอนุปฺพพิกถาแล้ว มีจิตตั้งมั่นบรรลุพระอรหัตผล อันเป็นธรรมอันเลิศ ขอจงประทานความสวัสดิ และความไม่มีโรค แก่พวกข้าพเจ้าเถิด

๗๒. จัตุวาทิกา จะ ปัญญาสะ เถรา คิหิสะหายะกา

ปัทวานะ ประมะง์ สันติง สะทา โสตติง กะโรนตุ โน.

และพระเถระผู้เป็นพระอรหันต์ ๕๔ รูป ผู้เคยเป็นสหายของพระยสะ เมื่อครั้งยังเป็นผู้ครองเรือน บรรลุแล้วซึ่งพระนิพพานอันประเสริฐ ของจประทานความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเกิด

๗๓. เย ติงสะ ภัททะวักคิยา รุเปนาตุละวัณณิโน

จีณาสะวา วะสีฏฐา เต กะโรนตุ อะนามะยัง.

พระภัททวักคีย์ผู้เป็นเถระสามสิบองค์ ผู้มีรูปทรงและผิวพรรณอันหาใครเปรียบปานมิได้ สิ้นอาสวะแล้ว เป็นผู้ชณะตน มีความชำนาญ ในการเข้าฌาน ของจประทานความไม่มีโรค แก่พวกข้าพเจ้าเกิด

๗๔. อรุเวละกัสสะโปปี มะหาปะริสทานะมุตตะโม

ฐะปิโต อักคัฏฐานัมหิ สะทา โสตติง กะโรตุ โน.

แม้ พระอรุเวลกัสสปะ ผู้เป็นเลิศในตำแหน่งแห่งภิกษุผู้มีบริษัมาก ของจประทานความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเกิด

๗๕. โย นะทีกัสสะปัตเตโร ปุญญักเขตโต อะนุตตะโร

สะสังโฆ สีสะสัมปันโน สะทา โสตติง กะโรตุ โน.

แม้พระเถระนามว่า นทีกัสสปะ ผู้เป็นเนื่อนาบุญอันประเสริฐ ผู้มีภิกษุเป็นศิษย์ ๓๐๐ เป็นบริวาร ผู้สมบุรณ์ด้วยศีล ของจประทานความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเกิด

๓๖. รัมมะปัชชะลิโต สันโต

โย เกโร คะยากัสสะโป

สังยุตโต ภาวะนิสเสนเห

สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระเถระนามว่า คยากัสสะปะ ผู้รู้เรื่องด้วยธรรม ผู้สงบ ผู้เข้าถึง
พระนิพพาน อันเป็นที่ปราศจากภวตัณหา ขอจงประทานความสวัสดิ
แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

๓๗. โลกะนาถัง ฐะเปตฺวานะ

ปัญฺญะวันตานะ ปาณินัง

ปัญฺญาเย สาริปุตฺตัสสะ

กะลัง นาคมะติ โสพะสิง.

ในบรรดาสรรพสัตว์ผู้มีปัญญาทั้งหลาย เว้นพระพุทธรเจ้าผู้เป็นที่พึ่ง
ของโลกแล้ว สัตว์ใด ๆ ย่อมไม่ถึงเสียที่สืบทอดแห่งปัญญาของพระ
สารีบุตร

๓๘. สาริปุตโต มะหาปัญฺโญ

ปะฐะโม อัคคะสาวะโก

รัมมะเสนาปะตี เสฏฺโฐ

สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอ พระสาริปุตตะ ผู้มีปัญญามาก ผู้เป็นอัครสาวกองค์ที่หนึ่ง ผู้
เป็นธรรมเสนาบดี ผู้ได้รับการยกย่องว่า เป็นผู้เลิศทางปัญญา ขอจง
ประทานความสวัสดิ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

๓๙. ปาทังคฺฤทฺธิกะมัตเตนะ

เวชะยันตะปะกัมปะโน

ปะฐะวัง มะหะติง สัพพัง

สะมัตโต ปะริวัตติตฺตุง.

พระมหาเถระใด ผู้สามารถยังเวชยันต์ปราสาท (ปราสาทของพระ
อินทร์) ให้หวั่นไหวแม้ด้วยเพียงหัวแม่เท้า นั้น ผู้สามารถพลิกแผ่นดิน
ผืนใหญ่ทั้งหมดได้

๘๐. โมคคัลลานะ มหาเถโร ทูติโย อัครสาวะโก

อิทธิมันตานัง โส อัครโค สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระมหาเถระนั้นนามว่า โมคคัลลานะ ผู้เป็นพระอัครสาวกองค์ที่สอง เป็นผู้เลิศกว่าบรรดาภิกษุผู้มีฤทธิ์ทั้งหลาย ขอจงประทานความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

๘๑. มะหากัสสะปะตเถโรปิ อุตตัตตะกะณะกันนิโก

ธูตะคุณัคคะนิกจิตโต ตะติโย สัตถุสาวะโก.

พระมหาเถระนามว่า กัสสปะ ผู้มีผิวพรรณอันงดงามดุจเนื้อทองคำอันบริสุทธิ์ ผู้ได้รับยกย่องให้เป็นผู้เลิศ ในทางธุดงค์คุณ เป็นพระอัครสาวกองค์ที่สามของพระศาสดา

๘๒. อะรัญญะวาสาภิระโต ปังสุกฺกละชะโร มุนิ

สุกะตัสสาสะนะชะโร สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

เป็นผู้ยินดียิ่งในการอยู่ป่า ผู้ทรงผ้าบังสุกุล เป็นมุนีผู้รู้โลกทั้งภายในและภายนอก ผู้ทรงไว้ซึ่งคำสอนของพระสุคต ขอจงประทานความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

๘๓. อาปัตติอะนาปัตติยา สะเตกิกฉายะ โกวิโท

วินะเย อัคระนิกจิตโต อุปาถิ สัตถุวัณณิโต.

พระอุบาลีเถระ ผู้ฉลาดในอาบัติและมีไข้อาบัติ และในอาบัติที่เยียวยาได้และเยียวยาไม่ได้ ผู้อันพระศาสดาทรงแต่งตั้งให้ เป็นผู้เลิศ ในทางทรงพระวินัย

๘๔. วินะเย ปาระมิปปัตโต

วินะยัคโคจะโร มุนิ

กะโรตุ โน มะหาสันติง

โสตถียาโรคฺยัง ทะทาตุ โน.

ผู้อันพระศาสดาทรงยกย่อง ให้เป็นผู้ถึงซึ่งความเป็นผู้เลิศในทาง
ทรงจำพระวินัย ผู้สักรวมกาย วาจา และใจ ขอจงประทานความสงบ
อันประเสริฐ แก่พวกข้าพเจ้า และขอให้ความสวัสดิ์ ความไม่มีโรค จง
มีแก่พวกข้าพเจ้าเถิด

๘๕. อะนุรุทธมะหาเถโร

ทิพพะจักขุนะมุตตะโม

ญาคิเสฏฺฐโณ ภะกะวะโต

โสตถียาโรคฺยัง ทะทาตุ โน.

พระอนุรุทธมหาเถระ เป็นผู้เลิศกว่าบรรดาภิกษุผู้มีดาทิพย์ เป็น
พระประยูรญาติผู้ประเสริฐของพระผู้มีพระภาค ขอจงประทานความ
สวัสดิ์ และความไม่มีโรค แก่พวกข้าพเจ้าเถิด

๘๖. อูจจากุลิกานัง อัคโค

ภัททิโย สุสะมาหิโต

กาฬิโคธายะ ปุตโต จะ

สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระภัททียะเถระ เป็นผู้เลิศกว่าบรรดาภิกษุผู้มีตระกูลสูง เป็นผู้
จิตอันตั้งมั่น เป็นบุตรของนางกาฬิโคธา ขอจงประทานความสวัสดิ์
แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

๘๗. อานันโท พุทธปฏฺฐาโก

สังคิตฺติสาธุสัมมะโต

พะหุสสุโต ฐัมมะธะโร

สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระอานันทะเถระ ผู้ปฏฺฐากพระพุทฺธเจ้า ผู้ยังการทำความสงคายน
ให้สำเร็จ ผู้เป็นพหุสูต ผู้ทรงธรรม ขอจงประทานความสวัสดิ์ แก่พวก
ข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

๘๘. กิมีโล สิริสัมปันโน

มหาสุขะสะมัมปิโต

มหาชีณาสะโว ชาโต

มหาสันตัง กะโรตุ โน.

พระกิมพิละเถระ ผู้สมบูรณ์ด้วยสิริ เพียบพร้อมด้วยบรมสุข เป็น
พระชีณาสพผู้ประเสริฐ ขอจงประทานความสงบอันประเสริฐ แก่พวก
ข้าพเจ้าเถิด

๘๙. คะรุวาสัง วะลิต்வานะ

ปะสันโน พุทธะสาสะเน

กะกุ จาระหะตัง ปัตโต

สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระภคฺเถระ ผู้เลื่อมใส และอยู่ด้วยความเคารพในคำสอนของ
พระพุทธเจ้า ผู้บรรลุปะเป็นพระอรหันต์ ขอจงประทานความสวัสดิ์ แก่
พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

๙๐. กุลุปะสาทะชะนะโก

กาพุทายี มะหิทธิโก

เอตะทักคัฏฐิโต เถโร

สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระกาพุทายีเถระ ผู้มีฤทธิ์มาก เป็นผู้เลิศกว่าบรรดาภิกษุผู้ทำให้
คนเลื่อมใส ขอจงประทานความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อ
เถิด

๙๑. เสฏฺโฐ ฐัมมะกะธิกานัง

ติณณัง เวทานะ ปาระกุ

ปุลโล มันทานียา ปุตโต

เถโร โสตถิง กะโรตุ โน.

พระปุลลณะเถระ ผู้เป็นบุตรของนางมันทานี เป็นผู้เลิศกว่า
บรรดาภิกษุผู้เป็นธรรมกถึก ผู้จบไตรเพท ขอจงประทานความสวัสดิ์
แก่พวกข้าพเจ้าเถิด

๕๒. ภารทวาชโฆ มหาเถโร

สีหะนาทานะมุตตะโม

ฐะปิโต อัครักฎฐานัมहि

สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระ (ปิณโทล) ภารทวาชะมหาเถระ ผู้อันพระศาสดาทรงตั้งไว้ในตำแหน่ง เป็นผู้เลิศกว่าบรรดาภิกษุผู้บรรลือสีหนาท ขอจงประทานความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

๕๓. สังฆิตตะภาสิตะมัตถัง

วิตถารณะ วิชานะโก

กัจจาโน ภาวะะนิสฺสเนโห

เถโร โสตถิง กะโรตุ โน.

พระกัจจายณะเถระ ผู้สามารถอธิบายเนื้อความที่พระพุทธเจ้าตรัสไว้โดยสังเขปให้พิสดาร ผู้ปราศจากความสับสนในภพ ขอจงประทานความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้าเถิด

๕๔. ละกุกฺกฏะภักทียโย เถโร

มัญชุสสะรานะมุตตะโม

ฐะปิโต อัครักฎฐานัมहि

สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระलगुकุกกฏภักทียะเถระ ผู้อันพระพุทธเจ้าทรงตั้งไว้ในตำแหน่งเป็นผู้เลิศกว่าบรรดาภิกษุผู้มีเสียงไพเราะ ขอจงประทานความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

๕๕. อะระณะวิหารินัง อัคโค

ทักขิณียโย อะนุตตะโร

สุภุติ ภูตะทะมะโน

เถโร โสตถิง กะโรตุ โน.

พระสุภุติเถระ เป็นผู้แสดงธรรมแก่สัตว์ตามพุทธดำรัส เป็นผู้เลิศกว่าบรรดาภิกษุผู้อยู่ด้วยธรรมอันปราศจากข้าศึก และเลิศกว่าบรรดาภิกษุผู้ควรรับทักษิณาทาน ขอจงประทานความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้าเถิด

๕๖. อยุธยาธิราช อัคร

ระเวท ขะทิระวะนิโย

วิเวกาภิระโต เถโร

สะทา โสตถึง กะโรตุ โน.

พระเรวตะ ผู้อาศัยอยู่ในป่าไม้ตะเคียน ผู้ยินดีในความวิเวก เป็นผู้
เลิศกว่าบรรดาภิกษุผู้มีปกติอยู่ในป่า ขอจงประทานความสวัสดิ์ แก่
พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

๕๗. ฌายีนัง อุตตะโม เถโร

กังขาเรวะตะนามะโก

สมาธิมานะกุสะโล

สะทา โสตถึง กะโรตุ โน.

พระเถระนามว่า กังขาเรวตะ เป็นผู้เลิศกว่าบรรดาภิกษุผู้มีปกติ
ยินดีในการเข้าฌาน เป็นผู้ฉลาดในสมาธิและฌาน ขอจงประทาน
ความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

๕๘. โสโณ จะ โกฬีวิโสปี

อารัทธิะวีริยานะมุตตะโม

ปะหิตัตโต สะทา เถโร

โสตถึง ฬาสุง กะโรตุ โน.

แม้ พระโสณโกฬีวิสะเถระ เป็นผู้ที่มีจิตตั้งไปในนิพพาน เป็นผู้เลิศ
กว่าบรรดาภิกษุผู้ปรารถนาความเพียร ขอจงประทานความสวัสดิ์ และ
ความผาสุก แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

๕๙. กัลยาณะวากกะระณานัง

โสโณ กุฎิกัณโณปี จะ

อัครโคติ วัณณิโต เถโร

โสตถึง ฬาสุง กะโรตุ โน.

แม้ พระโสณกุฎิกัณณะเถระ ผู้อันพระศาสดาทรงสรรเสริญว่า
เป็นผู้เลิศกว่าบรรดาภิกษุผู้กล่าววาจาไพเราะ (สาธยายธรรมด้วย
เสียงอันไพเราะ) ขอจงประทานความสวัสดิ์ และความผาสุก แก่พวก
ข้าพเจ้าเถิด

๑๐๐. ลาภินะมุตตะโม เถโร

สีวะลิ อิติ วิสสุโต

โส ระโต ปัจจะยาทิมหิ

สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระเถระนามว่า พระสีวลี ผู้มีความสันโดษในปัจจุบันนี้ เป็นผู้เลิศกว่าบรรดาภิกษุผู้มีลาภ ขอจงประทานความสวัสดิ์แก่ข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

๑๐๑. สัทธาธิมุตตานัง อัคโค

วักกะลิ อิติ นามะโก

ปาโมชชะพะหุโล เถโร

สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระเถระนามว่า พระวักกलि เป็นผู้มากด้วยความปราโมทย์ เป็นเลิศกว่าบรรดาภิกษุผู้มีศรัทธา ขอจงประทานความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

๑๐๒. ราหุโล พุทธะปุโตปิ

ลิกขากามานะมุตตะโม

ทายาโท สัพพะธัมเมสุ

มะหาสันติง กะโรตุ โน.

แม้พระเถระนามว่า ราหุละ ผู้เป็นพุทธบุตร ผู้เป็นทายาทในธรรมทั้งปวง เป็นผู้เลิศกว่าบรรดาภิกษุผู้มุ่งต่อการศึกษา ขอจงประทานความสงบอันประเสริฐ แก่พวกข้าพเจ้าเถิด

๑๐๓. สัทธายะ ปัพพะชิต்வานะ

รัฏฐะปาโล ปะรักกะมิ

เอตะทักเค จูโตเยวะ

สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระเถระนามว่า รัฏฐะपालะ ผู้มีความเพียรยิ่ง เป็นผู้เลิศกว่าบรรดาภิกษุผู้บวชด้วยศรัทธา ขอจงประทานความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

๑๐๔. คุณทะธาโน มหาเถโร สะลากัง ปะฐะมัง คะโต

ฐะปิโตเยวะ ฐานัมหิ สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระคุณทธานะมหาเถระ ผู้ถึงซึ่งความเป็นที่หนึ่งในการจับ
สลาก จึงดำรงอยู่ในตำแหน่งที่เลิศกว่าบรรดาภิกษุผู้ร่วมจับสลาก ขอ
จงประทานความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

๑๐๕. ปะฏิภาณะวันตานัมปิ อักโคติ พุทธะวัณณิโต

วังคีโส อะระหา เสนุโฐ สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระอรหันต์นามว่า วังคีสะเถระ ผู้ประเสริฐ เป็นผู้ได้รับการยก
ย่องจากพระพุทธเจ้าว่า เป็นผู้เลิศกว่าบรรดาภิกษุผู้มีปฏิภาณกวี ขอ
จงประทานความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

๑๐๖. สะมันตะปาสาทิกานัง อักกัฏฐานัมหิ ฐะปิโต

อุปะเสโน วังคันตะปุตโต สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระอุปเสนวังคันตบุตรเถระ พระศาสดาทรงตั้งไว้ในตำแหน่งผู้
เลิศกว่าบรรดาภิกษุผู้มีบริษัทอันน่าเลื่อมใส ขอจงประทานความ
สวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

๑๐๗. ทัพโพ มัลละปุตโต เถโร เสนาสะนะปัญญาปะโก

ฐะปิโต อักกัฏฐานัมหิ สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระทัฬหะมัลละบุตรเถระ พระศาสดาทรงตั้งไว้ในตำแหน่งที่เลิศ
กว่าบรรดาภิกษุผู้จัดแจงเสนาสนะ ขอจงประทานความสวัสดิ์ แก่พวก
ข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

๑๐๘. ปิณฑะวัจนะสะมะโณ

เทวะตานัง ปิโย อะหุ

ฐะปิโต อักคัฏฐานัมหิ

โสถธัยาโรคัยัง ทะทาตุ โน.

พระปิณฑะวัจนะเถระ พระศาสดาทรงตั้งไว้ในตำแหน่งที่เลิศกว่า
บรรดาภิกษุทั้งหลาย ที่เป็นที่รักของเหล่าเทวดา ขอจงประทานความ
สวัสดิ์ และความไม่มีโรค แก่พวกข้าพเจ้าด้วยเถิด

๑๐๙. พาหิโย ทารุจิริโย

จิปปาภิญญานะมุตตะโม

กะโรตุ โน มะหาสันติง

อาโรคัยัญจะ ชะยัง สะทา.

พระพาหิยทารุจิริยะเถระ เป็นผู้เลิศกว่าบรรดาภิกษุผู้ตรัสรู้เร็ว
ขอจงประทานความสงบอันประเสริฐ ความไม่มีโรคและชัยชนะ แก่
พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

๑๑๐. กุมาระกัธสะปัตเตโร

จิตตะกะถินะมุตตะโม

มิจฉาวิตักกุปัจเฉโท

สะทา โสถถิง กะโรตุ โน.

พระกุมารกัธสะปะเถระ เป็นผู้เลิศกว่าบรรดาภิกษุผู้แสดงธรรมได้
อย่างวิจิตร ผู้สามารถละมิจฉาวิตกได้ ขอจงประทานความสวัสดิ์ แก่
พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

๑๑๑. ปะฏิสัมภิตาปัตตานัง

อักคัฏฐานัมหิ ฐะปิโต

โกฏฐิตอ อะระหา เสฏโฐ

สะทา โสถถิง กะโรตุ โน.

พระอรหันต์นามว่า โกฏฐิตะเถระ เป็นผู้ประเสริฐ เป็นผู้เลิศกว่า
บรรดาภิกษุผู้ได้ปฏิสัมภิตา ๔ ขอจงประทานความสวัสดิ์ แก่พวก
ข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

๑๑๒. อัปปาปาโร มหาเถโร

อัปปาปาธานะมุตตะโม

พากุโล อระหา ชาโต

สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระพากุลเถระ ผู้เป็นพระอรหันต์ เพราะเหตุที่เป็นผู้มีอาพาธน้อย จึงเป็นผู้เลิศกว่าบรรดาภิกษุผู้มีอาพาธน้อย ขอจงประทานความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

๑๑๓. ปุพเพนิวาสะเวทินัง

อัครโคติ พุทธะวัณณิโต

โสภิตो นามะ โส เถโร

สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระเถระนามว่า โสภิตะ ผู้อันพระพุทธรเจ้าทรงสรรเสริญว่า เป็นผู้เลิศกว่าบรรดาภิกษุผู้ระลึกชาติในปางก่อนได้ ขอจงประทานความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

๑๑๔. มะหากัปปินัตเถโรปิ

ภิกขุโรวาทะโก อะหุ

กุสะโล โรวาทะทานเ

สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

แม้ พระมหากัปปิณะเถระ เป็นผู้ให้โอวาทภิกษุ เป็นผู้เลิศในการให้โอวาท ขอจงประทานความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

๑๑๕. ภิกขุโนวาทะกานัคโค

นันทะโก อิติ วิสสุโต

ปาเลตุ โน สะทา เถโร

โสตถิง ผาสุง กะโรตุ โน.

พระเถระนามว่า นันทะ เป็นผู้เลิศกว่าบรรดาภิกษุผู้ให้โอวาทแก่นางภิกษุณี โปรดรักษาพวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด และขอจงประทานความสวัสดิ์ และความผาสุก แก่พวกข้าพเจ้าเถิด

๑๑๖. อินทรีเยสุ คุตตะท้าวโร

อัครัญญาเน จูโต อะหุ

นันทเตโร วะสิปปัตโต

สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระนันทะเถระ ผู้ได้วสี (ความชำนาญในการเข้า-ออกฌานสมาบัติ) เป็นผู้เลิศกว่าบรรดาภิกษุผู้สำรวจอินทรีย์ ของจปรทานความสวัสดิ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเกิด

๑๑๗. เตโชธาตุกุสะลันง

อัครัญญานัมหิ จูะปิโต

สาคะโต นามะ โส เถโร

โสตถิง ผาสุง กะโรตุ โน.

พระเถระนามว่า สาคะตะ ผู้อันพระศาสดาทรงตั้งไว้ในตำแหน่งเป็นผู้เลิศกว่าบรรดาภิกษุผู้ฉลาดในเตโชธาตุ (เตโชกสิณ คือกรรมฐานที่เพ่งไฟเป็นอารมณ์) ของจปรทานความสวัสดิ และความผาสุก แก่พวกข้าพเจ้าเกิด

๑๑๘. สัณญาวีวัฏฏะกุสะโล

ปะธาน ภาวะนาระโต

พุททะสิสโส มะหาป็นโ

มะหาสันติง กะโรตุ โน.

พระมหาป็นถกะเถระ ผู้ชำนาญในสัณญาวีวัฏฏะ (ได้แก่วิปัสสนา) เป็นผู้มีความเพียร มีความยินดีในภาวนา เป็นศิษย์ของพระศาสดา ของจปรทานความสงบอันประเสริฐ แก่พวกข้าพเจ้าด้วยเกิด

๑๑๙. จูพะป็นถะกัตเตโรปิ

มะโนมะยาภินิมมิโต

จูะปิโต อัครัญญานัมหิ

สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

แม้ พระจูพป็นถกะเถระ ผู้อันพระศาสดาทรงตั้งไว้ในตำแหน่งผู้เลิศกว่าบรรดาภิกษุผู้ปรินิพพานได้มาก และในตำแหน่งผู้เลิศกว่า

บรรดาภิกษุผู้ฉลาดในเจโตวิวัฏฐะ (คือฉลาดในฌานสมาบัติ) ของ
ประธานความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

๑๒๐. ปะฏิภาณยะกานัง तु อัคคัฏฐานัมहि ฐะปิโต

ราโช เถโร มหาโสติดัง กะโรตุ โน อะนามะยัง.

พระราชาเถระ ผู้อันพระพุทธรเจ้าตั้งไว้ในตำแหน่งผู้เลิศกว่า
บรรดาภิกษุผู้มีปฏิภาณในคำสอน ของประธานความสวัสดิ์อัน
ประเสริฐ และความไม่มีโรค แก่พวกข้าพเจ้าเถิด

๑๒๑. อุขะจีวะระธะรานัง ภิกขุณัง อุตตะโม อะหุ

โมฆะราชะมหาเถโร มะหาสันตัง กะโรตุ โน.

พระโมฆราชะมหาเถระ เป็นผู้เลิศกว่าบรรดาภิกษุผู้ทรงจีวรที่
เศร้าหมอง (คือผ้าเก่า ผ้าเนื้อหยาบ สีเศร้าหมอง) ของประธาน
ความสงบอันประเสริฐ แก่พวกข้าพเจ้าเถิด

๑๒๒. วิมะโล วิมะลปัณฺณโย สุธุโป สุตตะมาหิโต

ระโซ นะ ลิมปะติ ชันธะ มะหาสันตัง กะโรตุ โน.

พระวิมลเถระ ผู้มีปัญญาปราศจากมลทิน ผู้มีรูปงาม ผู้มีจิตตั้ง
มั่น กิเลสเพียงดังธุลีไม่ฉาบทาชั้นห้ำของท่าน ของประธานซึ่ง
ความสงบอันยิ่งใหญ่ แก่พวกข้าพเจ้าเถิด

๑๒๓. รัชมะปาโล มหาปาโล

มหารัชมะชะโร ยะติ

มหาชีณาสะโว โลเก

มหาสันติง กะโรตุ โน.

พระเถระนามว่า รัชมपालะ ผู้รักษาธรรมอันประเสริฐ ผู้ทรงไว้ซึ่ง
ธรรมอันประเสริฐ ผู้เป็นพระมหาชีณาสพในโลก ขอจงประทานความ
สงบอันประเสริฐ แก่พวกข้าพเจ้าเถิด

๑๒๔. จักขุปาโล มหาเถโร

ปะธานो สีสะสังวุโต

ปะหิตัตโต มหากาโย

มหาสันติง กะโรตุ โน.

พระจักขุปาละมหาเถระ ผู้มีความเพียร ผู้สำรวมแล้วในศีล ผู้มี
จิตตั้งไปในนิพพาน ผู้มีรูปกายอันประเสริฐ ขอจงประทานความสวัสดิ
แก่พวกข้าพเจ้าเถิด

๑๒๕. สัพพะเวระภะยาตีโต

นาระโท อาสะวกะโย

มหาสันติกะโร โลเก

สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระนารทะเถระ ผู้กำวล่งเวรและภัยทั้งปวงแล้ว สิ้นอาสวะแล้ว
กระทำความสงบอันประเสริฐในโลก ขอจงประทานความสวัสดิ แก่
พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

๑๒๖. พุทธะปุชายะ นิระโต

ชินะภัตติปะรายะโน

สัทธัมมะสะวะโน เถโร

สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระสัทธัมมสวณะเถระ ผู้ยินดีในการบูชาพระพุทธรเจ้า มีความ
ภักดีในพระพุทธรเจ้าเป็นอย่างยิ่ง ขอจงประทานความสวัสดิ แก่พวก
ข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

๑๒๓. ปัจฉิมะภะวะสัมปัตโต โคตะโม ภะวะนาระโต

รากักขะยะมะนุปัตโต สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระโคตมะเถระ ผู้เข้าถึงภพสุดท้ายแล้ว ยินดีในภาวนา ถึงความ
สิ้นไปแห่งโรคะ ขอจงประทานความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุก
เมื่อเกิด

๑๒๔. เสนาสะเนสุ สัปปายัง ลัทธา ฌานัง สะมาระภิ

โคธิกโก พุทธะฌายันโต สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระโคธิกะเถระ เมื่อเพ่งความตรัสรู้ ได้เสนาสนะที่สัปปายะแล้ว
จึงได้บำเพ็ญฌาน ท่านเป็นผู้ที่พระพุทธรเจ้าทรงทำฌาปนกิจให้ใน
เวลาปรินิพพาน ขอจงประทานความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาล
ทุกเมื่อเกิด

๑๒๕. พุทธะ ปะสันนะมานะโส สุพาหุ ปัณฺฑิตะกะโต

จีณาสะโว วะสีฏฺโถ มะหาสันติง กะโรตุ โน.

พระสุพาหุ ผู้มีใจเลื่อมใสในพระพุทธรเจ้า เคยกระทำอัญชลีมาแล้ว
๙๔ กัป เป็นพระอรหันต์ผู้มีความชำนาญในฌานสมาบัติ ขอจง
ประทานความสงบอันประเสริฐ แก่พวกข้าพเจ้าเถิด

๑๓๐. วิปัสสะนายะ ปะสุโต วัลลियो สุสะมาหิโต

สะโต ฌายี วะเนวาสี สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระวัลลียะเถระ ผู้ชวนชวายเป็นวิปัสสนากรรมฐาน มีจิตตั้งมั่นดี
แล้ว มีสติ ได้ฌาน มีปกติอยู่ป่า ขอจงประทานความสวัสดิ์ แก่พวก
ข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเกิด

๑๓๑. อุตติโย วินะยะธะโร

อะติกกันโตะ นะรามะเร

ธารณโตะ อันติมัง เทหัง

สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระอุตติยะเถระ ผู้ทรงพระวินัย ผู้เป็นจอมแห่งหมู่มนุษย์และ
ทวยเทพ ผู้ทรงร่างกายอันมีในที่สุด (คือสำเร็จเป็นพระอรหันต์แล้ว
ไม่มีการเกิดต่อไปอีก) ขอจงประทานความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้า ใน
กาลทุกเมื่อเถิด

๑๓๒. วิมะโล วิระโชชัลโล

ชาโต ปัณทะระเกตุนา

พิมพิสาร์ทชะโห เถโร

สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระวิมลโกณฑัญญะเถระ ผู้บังเกิดเป็นโอรสของพระเจ้าพิมพิ-
सार ผู้มีวัตรปฏิบัติอันขาวสะอาด ขอจงประทานความสวัสดิ์ แก่พวก
ข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

๑๓๓. รัมมารัญญเญ วะสีตฺวานะ

ภาเวนโตะ กุสะลัง พะหุง

โยคักขมะมะนุปปัตโต

สะภีโย สันติง กะโรตุ โน.

พระสภียะเถระ ผู้อยู่ในป่าอันน่ารื่นรมย์ เจริญกุศลเป็นเอนก
บรรลुพระนิพพานอันเป็นที่สิ้นไปแห่งโยคะ (คือกิเลสอันเป็นเครื่องผูก
สัตว์ไว้ในสังสารวัฏ) ขอจงประทานความสงบ แก่พวกข้าพเจ้าเถิด

๑๓๔. ปุพเพนิวาสัง ชานันโตะ

ทิพพะจักขุวิโสธะโน

นาคติตระหะตัง ปัตโต

โสตถียาโรคฺยัง ทะทาตุ โน.

พระนาคิตะเถระ ผู้ระลึกชาติในปางก่อนได้ ผู้มีทิพจักขุอัน
บริสุทธิ์ บรรลुถึงความ เป็นพระอรหันต์แล้ว ขอจงประทานความสวัสดิ์
และความไม่มีโรค แก่พวกข้าพเจ้าเถิด

๑๓๕. ปาติโมกขะมะนุปปัตโต วิชะโยรัญญะโคจะโร

ลาภาลาภี ตะธาสังสี สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระวิชยะมหาเถระ ผู้เข้าถึงปาติโมกข์สังวรศีล ผู้มีปาเป็นทีโคจร ผู้มีปกติกล่าวสรรเสริญ ตามที่ตนได้ปัจจัยมา ขอจงประทานความ สวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

๑๓๖. ตัณหาชะณัง วิชะญุตฺวา วัฑฒะตฺวานะ วิปัสสะนัง

สังฆะรักขิตो มหาเถโร มะหาสันติง กะโรตุ โน.

พระสังฆรักขิตะมหาเถระ ผู้ถาวรกฐณคือตัณหา ยังวิปัสสนาให้ เจริญ ขอจงประทานความสงบอันประเสริฐ แก่พวกข้าพเจ้าเถิด

๑๓๗. อะรัญญะวาสาภิระโต ภะวะเนตติสะมุหะโต

ธัมมานัง ปาระมิปัตโต อุตตะโร ปาตุ โน ภะยา.

พระอุตตระเถระ ผู้ยินดียิ่งในการอยู่ป่า ผู้ถอนตัณหา อันเป็น เครื่องนำไปสู่ภพได้แล้ว บรรลุถึงฝั่งแห่งธรรมทั้งหลายคือ มรรค ผล นิพพาน ขอจงรักษาพวกข้าพเจ้า ให้พ้นจากภัยเถิด

๑๓๘. ปุพเพ ปุญฺญานิ กัตถวานะ ปุพพะโยคัง สะมาระภิ

อุสะโภระหะตัง ปัตโต สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระอุสกะเถระ ผู้กระทำบุญทั้งหลายไว้ในกาลก่อนแล้ว ประรภ กรรมฐานอันเป็นส่วนเบื้องต้นแห่งอริยมรรค บรรลุความเป็นพระ อรหันต์ ขอจงประทานความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

๑๓๕. สะมาปัตติสะมาปັນโน นะพะภิญโญ มะหิทธิโก

สิวะโก พุทธะฌายันโต สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระสิวะเถระ ผู้ถึงพร้อมด้วยสมบัติ มีภิญญาหก มีฤทธิ์มาก เป็นผู้พิจารณาค้นหา ดังที่พระพุทธองค์ทรงพิจารณา ขອງประธาน ความสวัสดิ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเกิด

๑๔๐. สัตตาริยะธะโน เถโร ธะนियो ฐัมมะธาคะโร

วันตะสังสาระกะมะโน สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระธนิยะเถระ ผู้มีอริยทรัพย์เจ็ดประการ ผู้เป็นดุจทะเลแห่ง ธรรม ผู้สำรอกกิเลส อันเป็นเหตุท่องเที่ยวในสังสารวัฏได้แล้ว ขອງ ประธานความสวัสดิ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเกิด

๑๔๑. ปัญจักขันธะ ปะริญญาเย ภาวะยิต்வานะ นิพพุตัง

ปัต்வานะ ปะระมัง สันติง โปสิโย ปาตุ โน ภะยา.

พระโปสิยะเถระ ผู้กำหนดรู้เบญจขันธ์แล้ว เสวยอรหัตผลสมบัติ เข้าถึงพระนิพพานอันประเสริฐ ขອງรักษาพวกข้าพเจ้าให้พ้นจากภัย เกิด

๑๔๒. อุปะนิสสะยะถัมปันโน อุชชะโย พุทธะมามะโก

โลกัตตะปะสุโต เถโร สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระอุชชะเยเถระ ผู้สมบูรณ์ด้วยธรรมอันเป็นเหตุออกจากวัฏฏะ ผู้นับถือพระพุทธเจ้าเป็นอย่างยิ่ง ผู้ชวนชวายเป็นโยชนเพื่อชาวโลก ขອງประธานความสวัสดิ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเกิด

๑๔๓. พุทธปปะสาทะสัมปันโน ปัพพะชชี ชินะสาสะเน

สัณฺฑชะโย นามะ โส เถโร สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระเถระนามว่า สัณฺฑชะโย ผู้ถึงพร้อมด้วยความเลื่อมใสในพระ
พุทธเจ้า บวชแล้วในศาสนาของพระพุทธเจ้า ขอจงประทานความ
สวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

๑๔๔. มารัณฺฑชะโย มะหาเถโร รามะณเณโย มะหิทธิโก

นิพพานะนินนะจิตโต โส สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระมหาเถระนามว่า รามะณเณโย ผู้ชนะมาร มีฤทธิ์มาก เป็นผู้
จิตตั้งสู่พระนิพพาน ขอจงประทานความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้า ใน
กาลทุกเมื่อเถิด

๑๔๕. อุโภ ปาปัญจะ ปุณฺณญฺจะ วิติวัตโต อะนาสะโว

วิรัตเถโรระหัพัตโต สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระวีระเถระ ผู้ข้ามพ้นบาปและบุญทั้งสองประการแล้ว ผู้ไม่มีอา-
สวะ บรรลุถึงความเป็นพระอรหันต์ ขอจงประทานความสวัสดิ์ แก่
พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

๑๔๖. ปุณฺณมะสาสะมะหาเถโร ปังสุกฺกละชะโร ยะติ

ปัพพะกิจจะวิธิง กัตถวา มะหาสันติง กะโรตุ โน.

พระปุณณมาสะมหาเถระ เป็นผู้ทรงผ้าบังสุกุล กระทำบุพพกิจ
เบื้องต้นแล้ว ขอจงประทานความสงบอันประเสริฐ แก่พวกข้าพเจ้า
เถิด

๑๔๓. ปัญจะฉินโน ปัญจะชะโห ปัญจะจตุตตะริภาวะโน

ปัญจะสังคาติโค เถโร สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระปัญจสังคาติคเถระ ผู้ข้ามพนักิเลสเป็นเครื่องข้อง (นิวรรณ์) ๕ อย่าง ผู้ตัดโอรัมภาคิยะสังโยชน์ (สังโยชน์เบื้องต่ำ) ๕ อย่างได้แล้ว ผู้ละอุทฺธัมภาคิยะสังโยชน์ (สังโยชน์เบื้องสูง) ๕ อย่างได้แล้ว ผู้เจริญอินทริย์ ๕ (ศรัทธา วิริยะ สติ สมาธิ ปัญญา) ให้ยิ่ง ๆ ขึ้นไป ขอจงประทานความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

๑๔๔. ปุพเพ รากัง วิจาเรนโต ชินะภัตติปะรายะโน

เพลลัญฐะสีโส วังสะชะโร สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระเพลลัญฐะสีสเถระ ผู้เคยจัดแจงการบูชาญในกาลที่ตนเป็นฤๅษี ผู้ถวายความภักดีต่อพระพุทธเจ้า ผู้ทรงไว้ซึ่งวงศ์แห่งอริยะ (วงศ์แห่งอริยะคือสันโดษในจีวร บิณฑบาต เสนาสนะ และยินดีในการภาวนา) ขอจงประทานความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

๑๔๕. ปัญจูปปन्नานิ อะภะโย นิกันติ นัตถิ ชีวเต

อะชีโต โส มะหาเถโร มะหาสันติง กะโรตุ โน.

พระมหาเถระนามว่า อชีตะ ผู้ไม่มีความกลัวภัย ๕ อย่าง (ราชภัย โจรภัย อัคคีภัย อุทกภัย วาตภัย) ที่กำลังเกิดขึ้น ผู้ไม่มีความเยื่อใยในชีวิต ขอจงประทานความสงบอันประเสริฐ แก่พวกข้าพเจ้าเถิด

๑๕๐. วิวัฏฏะนิสสะเย ปุณฺณเย กัตถวา สัมพุทฺธะภัตติมา
 กุลลัตถะโรระหังปัตตโต มะหาสันติง กะโรตุ โน.

พระกุลละเถระ ผู้มีความภักดีในพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ผู้ได้
กระทำบุญบารมี อันมีนิพพานเป็นที่รองรับ บรรลุถึงความเป็นพระ
อรหันต์ ขอจงประทานความสงบอันประเสริฐ แก่พวกข้าพเจ้าเถิด

๑๕๑. วิปัสสี ฐัมมะทายาโท เถโร นิโครฺธะนามะโก
 นิพพานาคะมะสันทิฏฺฐโณ สะทา สันติง กะโรตุ โน.

พระเถระนามว่า นิโครธะ ผู้มีปกติเจริญวิปัสสนา ผู้เป็นธรรม-
ทายาท เป็นผู้ได้ประจักษ์แจ้งธรรมที่เป็นเหตุให้ถึงนิพพาน ขอจง
ประทานความสงบ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

๑๕๒. ติสโส วิชชา อะนุปัตตโต สุกันโธ นามะ โสระหา
 สัพพะปาปะปะริกชีโณ สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระอรหันต์นามว่า สุกันธะ ได้บรรลุวิชาสาม เป็นผู้หมดสิ้นจาก
บาปทั้งปวง ขอจงประทานความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อ
เถิด

๑๕๓. นันทิโย สัทธาสัมปันโน ชิตะกัลเลโส มะหาเถโร
 อะภิญญาปาระมิปัตตโต สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระนันทิยะมหาเถระ ผู้ถึงพร้อมด้วยศรัทธา ผู้ชนะกิเลสทั้งปวง
ผู้ถึงที่สุดแห่งอภิญญา ขอจงประทานความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้า ใน
กาลทุกเมื่อเถิด

๑๕๔. กิเลส ฌาปิตา เยนะ

จิตะธัมมะระเทนะ โส

กัมมาระปุตตะวิมะโล

สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระเถระรูปใด เป็นบุตรของนายช่างทอง เป็นผู้ยินดีในธรรมอันเป็นเครื่องพิชิตมาร ชนะกิเลสด้วยมรรคญาณแล้ว พระเถระนั้นนามว่า **วิมล** ขอจงประทานความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

๑๕๕. เทวะโลกะมะนุสเสสุ

อะนุกุตฺวา วิภูติโย

ติสสัตเถโร มะหาภูโต

มะหาสันติง กะโรตุ โน.

พระติสสเถระ เสวยสมบัติในเทวโลกและมนุษย์โลกแล้ว สำเร็จเป็นพระอรหันต์ผู้ประเสริฐ ขอจงประทานความสงบอันประเสริฐ แก่พวกข้าพเจ้าเถิด

๑๕๖. สุวิมุตโต มะหاناโค

ตีหิ วังเกหิ มุตตะโก

สุมังคะโล มะหาเถโร

มะหาสันติง กะโรตุ โน.

พระสุมังคะละมหาเถระ ผู้หลุดพ้นจากกิเลสแล้ว เป็นพระอรหันต์ผู้ประเสริฐ พ้นแล้วจากความคดกาย วาจา ใจทั้งสาม ขอจงประทานความสงบอันประเสริฐ แก่พวกข้าพเจ้าเถิด

๑๕๗. นิรัคคะโพ นิราสาโส

มะละจีละวิโสธะโน

วิเวกาภิระโต คุตโต

สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระมหาเถระนามว่า **คุตตะ** ผู้ปราศจากลุ่มคืออวิชชา ผู้ปราศจากกิเลสคือความอยาก ผู้ชำระมลทินได้ทั้งหมด ผู้ยินดีในความวิเวกโปรดประทานความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

๑๕๘. ปะวิเวกะมะนุปปัตโต

คิริมานันทะนามะโก

ภาเวนโต กุสะเล ฐัมเม

สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระเถระนามว่า คิริมานันทะ เจริญกุศลธรรมทั้งหลายอยู่ ได้
บรรลุมิเวก ๓ แล้ว (กายวิเวก จิตวิเวก อุปธิวิเวก) ขอจงประทาน
ความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

๑๕๙. พุทธะสาสะนะมารัทโธ

สะมิทธิ ภาวนาระโต

สะมิทธิคุณะสัมปันโน

สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระสมิทธิเถระ ผู้ปฏิบัติตามคำสอนของพระพุทธเจ้า ผู้ยินดีใน
ภาวนา ผู้สมบูรณ์ด้วยคุณ อันเป็นเหตุแห่งความสำเร็จ ขอจงประทาน
ความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

๑๖๐. อาราทิตะชีโน สันโต

โชติตเถโร มะหาระหา

วิมุตโต สัพพะสังสारा

สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระโชติตเถระ ผู้ชนะตัณหา อันเป็นเหตุให้ยินดีได้แล้ว เป็นผู้
สงบ เป็นพระอรหันต์ผู้ประเสริฐ หลุดพ้นแล้วจากสังสาระทั้งปวง ขอ
จงประทานความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

๑๖๑. เสนาสะนานิ ปันตานิ

เสวันโต ฌานะมาระภิ

ฉะพะภิญโญ มหาจูนโท

สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระมหาจุนทะเถระ อาศัยเสนาสนะอันสงัดอยู่ เข้าฌาน ได้
อภิญญา ๖ ขอจงประทานความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อ
เถิด

๑๖๒. ฉันทัตเถโร สะหะชาโต

สุฉันทโต ชินะสาสะนัง

โยกัถมะมะนุปปัตโต

สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระฉันทเถระ ผู้เป็นสหชาตกับพระพุทธเจ้า เมื่อเชื่อฟังคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้า ได้บรรลุธรรมอันเป็นแดนเกษมจากโยคะ (คือพระนิพพาน) แล้ว ขอจงประทานความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

๑๖๓. เมมิโย พุทธุปปัญฺฑโก

ชินะภัตติปะรายะโน

มิจฉาวิตักกุปัจเฉโท

สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระเมฆิยะเถระ ผู้อุปฐากพระพุทธเจ้า ผู้มีความรักดีในพระพุทธเจ้าเป็นอย่างยิ่ง ตัดมิจฉาวิตกคือความดำริผิดได้แล้ว ขอจงประทานความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

๑๖๔. อุปะวาโณ มะหาเถโร

มะหากาโย มะหาระหา

มะหิทธิโก มะหาเตโช

สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระอุปวาณะ ผู้เป็นมหาเถระ มีร่างกายใหญ่ เป็นพระอรหันต์ผู้ประเสริฐ มีฤทธิ์มาก มีอานุภาพมาก ขอจงประทานความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

๑๖๕. สังกิจโจ โจระทะมะโน

สัพพะสังโยชะนัถะโย

ปาเลตุ โน สัพพะภะยา

โสตถียาโรคฺยัง ทะทาตุ โน.

พระสังกัจจะเถระ ผู้ฝึกโจรห้าร้อย สิ้นสังโยชน์คือกิเลส เครื่องผูกสัตว์ไว้ในสังสารวัฏแล้ว ขอจงรักษาพวกข้าพเจ้าให้พ้นจากภัยทั้งปวง ขอจงประทานความสวัสดิ์ และความไม่มีโรค แก่พวกข้าพเจ้าเถิด

๑๖๖. ปัญหะพียากะระณเณ เจโก เมตตามานะระโต ยะติ

โสปาโกปายะสัมปันโน สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระโสปากะเถระ เป็นภิกษุผู้ฉลาดในการทูลตอบปัญหาของพระพุทธเจ้า ผู้ยินดีในฌานอันประกอบด้วยเมตตา ผู้ถึงพร้อมด้วยอุบายเพื่อให้ได้มรรคผล ขอจงประทานความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

๑๖๗. เขตตะสัมปัตติสัมปัตโต วัฑฒะมาโนวะ โสตถินา

สุมะโน อะระหา ชาโต สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระสุমনะเถระ ผู้สมบูรณ์ด้วยกาลเวลา อันสมควรที่จะบรรลุธรรม ผู้เจริญเติบโตด้วยความสุข เป็นพระอรหันต์แล้ว ขอจงประทานความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

๑๖๘. ปิโย เทวะมะนุสสานัง สานุตเถโร พะหุสสุโต

เมตตามายี ตะโมชาติ สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระसानุเถระ ผู้เป็นที่รักของเทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย ผู้เป็นพหูสูต ผู้มีปกติเข้าฌานประกอบด้วยเมตตา ผู้ทำลายความมืดคือโมหะ ขอจงประทานความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

๑๖๙. โย จะ ปุพเพ กะตัง ปาปัง กุสะเลนะ ปิธียะติ

อังกุลิมาโล โส เถโร สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระเถระใด ได้เคยทำบาปมาก่อน เป็นผู้ตัดบาปอกุศลได้ด้วยอริยมรรค พระเถระนั้นนามว่า อังกุลิมาละ ขอจงประทานความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

๑๓๐. วิปัสสนาธุรา เยปี

เถรา สะมะถะยานิกา

จีณาสะวา มะหาเตชา

มะหาตะมะวิโนทะนา.

พระเถระแม่เหล่านั้ ผู้สื้นอาสวะ ผู้มีอาณูภาพอันยิ่งใหญ่ ผู้ขจัด
ความมืดมิดคือโมหะ ผู้เจริญวิปัสสนาเป็นธุระกั้ดี พระเถระเหล่านั้ ผู้
เป็นสมถยานิกะกั้ดี

๑๓๑. ฦานิกาฦานิกา เยปี

ธัมมาภิสะมะยาทะโย

สัพเพ โสตถิง สะทา เทนตุ ชะยามาโรคั้ยะมายู โน.

และพระเถระเหล่านั้ ผู้ได้ฦานและไม่ได้ฦานกั้ดี พระเถระเหล่านั้
ผู้ถูกกำหนดด้วยการบรรลุนิยัสัจธรรมกั้ดี ขอพระเถระทั้งปวง ที่
กล่าวมาแล้วนี้ จงประทานความสวัสดี ชัยชนะ ความไม่มีโรค และ
อายุ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

(พระเถรีชั้นผู้ใหญ๋ ๑๓ รูป)

๑๓๒. รัตตัณณันัง ภิกขุณีนันัง

โคตะมี ชินะมาตุจณา

ฐะปีตา อัคคัฎฐานันมิ

สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระโคตมีเถรี ผู้เป็นพระน่านางของพระพุทธเจ้า พระพุทธเจ้า
ทรงตั้งไว้ ในตำแหน่งผู้เลิศกว่าบรรดาภิกษุณีผู้รู้ราตรี ขอพระเถรี ได้
โปรดประทานความสวัสดี แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

๑๓๓. มหาปัญญานะมกัณฐา เขมาเถรีติ ปากะฐา

ธาวิกา พุทธะเสฏฐัสสะ สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระพุทธสาวิกาผู้ประเสริฐสุด ปราภนามว่า พระเขมาเถรี ผู้ดำรงอยู่ในตำแหน่งผู้เลิศกว่าเหล่าบรรดาภิกษุณีผู้มีปัญญามาก ขอพระเถรีจงประทานความสวัสดิ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

๑๓๔. เถรี อุปปะละวันณา จะ อิทธิมันตีนะมุตตะมา

ธาวิกา พุทธะเสฏฐัสสะ สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระอุบลวรรณาเถรี เป็นพุทธสาวิกาผู้ประเสริฐสุด เป็นผู้เลิศกว่าเหล่าบรรดาภิกษุณีผู้มีฤทธิ์ ขอจงประทานความสวัสดิ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

๑๓๕. วินะยัทธะรีนัง อักคา ปะฐาจาราติ วิสสุตา

ฐะปีตา อักกัณฐานัมहि สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระเถรีผู้ปราภชื่อว่า พระปฐาจารา พระพุทธเจ้าทรงตั้งไว้ในตำแหน่งผู้เลิศกว่าเหล่าบรรดาภิกษุณีผู้ทรงพระวินัย ขอจงประทานความสวัสดิ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

๑๓๖. รัมมักกะถิกะปะวะรา รัมมะทินนาติ นามิกา

ฐะปีตา อักกัณฐานัมहि สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระเถรีผู้มีนามว่า รัมมทินนา พระพุทธเจ้าทรงตั้งไว้ในตำแหน่งผู้เลิศกว่าเหล่าบรรดาภิกษุณีผู้เป็นธรรมกถึก ขอจงประทานความสวัสดิ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

๑๓๗. ฌายิกานัง ภิกขุณีนัง

นันทาเถรีติ นามเมธา

อัครกัณฐาเน จิตฺตา อะหุ

สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระสาวิกานามว่า นันทาเถรี เป็นผู้ดำรงอยู่ในตำแหน่งผู้เลิศกว่า
เหล่าบรรดาภิกษุณีผู้มีฌาน ขอจงประทานความสวัสดิ์ แก่พวก
ข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

๑๓๘. อารัทธะวีรียานัง อคฺคา

โสธนาเถรีติ นามิกา

ฐปะปิตา ตตฺถะ ฐานัมหิ

สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระเถรีนามว่า โสธนา พระพุทธเจ้าทรงตั้งไว้ในตำแหน่งผู้เลิศกว่า
เหล่าบรรดาภิกษุณี ผู้ปรารภความเพียร ขอจงประทานความสวัสดิ์
แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

๑๓๙. ทิพพะจักขุกานัง อคฺคา

พะกุลา อิติ วิสสุตา

วิสุทฺธะนะยะนา ตาปิ

สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระเถรีผู้ปรากฏชื่อว่า พกุลา เป็นผู้ที่มีจักขุอันบริสุทธิ์ เป็นผู้เลิศ
กว่าเหล่าบรรดาภิกษุณีผู้มีตาทิพย์ ขอจงประทานความสวัสดิ์ แก่พวก
ข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

๑๔๐. กุณฺฑละเกสึ ภิกขุณี

จิปฺปาภิญญานะมุตตะมา

ฐปะปิตาเยวะ ฐานัมหิ

สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ภิกษุณีชื่อว่า กุณฑละเกสึ พระพุทธเจ้าทรงตั้งไว้แล้วในตำแหน่ง
เป็นผู้เลิศกว่าเหล่าบรรดาภิกษุณีผู้ตรัสรู้เร็ว ขอจงประทานความ
สวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

๑๘๑. เถรี ภักทกะกาปิลานี

ปุพพะชาติมะนุสสระรี

ตาสังเยวะ ภิกขุณีนัง

อัคคา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระภักทกะกาปิลานีเถรี ผู้ระลึกถึงชาติในปางก่อนได้ เป็นผู้เลิศกว่าเหล่าบรรดาภิกษุณีผู้ระลึกชาติปางก่อนได้ ขอจงประทานความสวัสดี แก่พวกข้าพเจ้าเถิด

๑๘๒. เถรี ตุ ภักทกะกัจจานา

มะหาภิญญานะมุตตะมา

ชีเนนะ สุขะทุกขัง สา

สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระภักทกัจจานาเถรี (พระนางยโสธรา) ผู้ร่วมทุกข์ร่วมสุขเป็นคู่บารมีกับพระชินเจ้า พระพุทธเจ้าทรงตั้งพระนางไว้ในตำแหน่ง เป็นผู้เลิศกว่าเหล่าบรรดาภิกษุณีผู้มีภิญญาอันพิเศษ ขอจงประทานความสวัสดี แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

๑๘๓. อุชะจีวะระธารีณัง

อัคคา กิสาปี โคตะมี

ฐะปิตา อัคคัฏฐานัมहि

สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

แม่ พระกิสาโคตมี พระศาสดาตั้งไว้ในตำแหน่ง เป็นผู้เลิศกว่าเหล่าบรรดาภิกษุณีผู้ทรงจีวรเศร้าหมอง ขอจงประทานความสวัสดี แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

๑๘๔. สิงคาละมาตา ภิกขุณี

ลัทธาธิมุตตานะมุตตะมา

กะโรตุ โน มะหาสันติง

อาโรคัยฺยจะ สุขัง สะทา.

พระสิงคาลมาตาภิกษุณี เป็นผู้ประเสริฐสุดแห่งเหล่าภิกษุณีผู้มากด้วยศรัทธา ขอจงประทานความสงบอันประเสริฐ ความไม่มีโรค และความสุข แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

๑๘๕. อัญญา ภิกขุณีโย สัพพา นานาคณะธะรา พะหุ

ปาเลนตุ โน สัพพะภะยา โสกะโรคาทิสัมภะวา.

พระภิกษุณีเหล่าอื่นทั้งปวงเป็นจำนวนมาก ผู้ทรงคุณธรรมต่าง ๆ กัน ขอจงรักษาพวกข้าพเจ้าให้พ้นจากภัยทั้งปวงอันเกิดจากความ เสร้าโศก และโรคเป็นต้น

๑๘๖. โสตาปันนาทะโย เสกขา สัทธาปัญญาสีลาทิกา

ภากะโส กัสสะทะทะนะนา สะทา โสตติง กะโรนตุ โน.

พระภิกษุณีทั้งหลาย ผู้เป็นพระเสขบุคคลมีพระโสดาบันเป็นต้น เป็นผู้ยิ่งยวดด้วยศรัทธา ปัญญา และศีล เป็นผู้เผากิเลสได้เป็น บางส่วน ขอจงปรารถนาความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

(พญานาค)

๑๘๗. สุมะโน สุมะนะจะโล อะระวาเพระปัตตะโก

จัมเปยโย มุจะลินโท จะ กัมพะโล ภูชะกิสสะโร.

สุมะนาคราช สุมณจละนาคราช อระวาพะนาคราช เอระปัตตะกะ-
นาคราช จัมเปยยะนาคราช มุจลินทะนาคราช กัมพะละนาคราช ผู้เป็น
ใหญ่แห่งนาคราช

๑๘๘. กาละนาโค มหากาโพ

สังขะปาโล มะโหทะโร

มะณิกัณฐะ มะณิกัณฐิ

นันทะนาโคปะนันทะโก.

กาละนาคราช มหากาพะนาคราช สังขपालะนาคราช มโหทะรนาคราช มะณิกัณฐะนาคราช มะณิกัณฐินาคราช นันทะนาคราช อุปนันทะนาคราช

๑๘๙. วะรุโณ ฐะตะรัฎฐะ จะ

กุงคุวิโลปะถาละโก

จิตระนาโค มหาวีโร

ฉัพพะยาปุตโต จะ วาสูกิ.

วะรุณะนาคราช ฐะตะรัฎฐะนาคราช กุงคุวิละนาคราช อปลาลกะนาคราช จิตระนาคราช มหาวีระนาคราช ฉัพพะยาปุตตะนาคราช วาสูกิ
นาคราช

๑๙๐. กัณหาโคตะโม ภูชะคินโท

อัคริฐมะสิโข ตะถา

จุโพทะโร อะหิจฉัตโต

นาคา เอราปะถาทะโย.

กัณหาโคตมะนาคราช นาคผู้เป็นจอมนาค อัคริสิษะนาคราช ฐมะสิษะนาคราช อะหิจฉัตตะนาคราช จุโพทะระนาคราช พญานาคทั้งหลาย
มีเอราปะถะนาคราชเป็นต้น

๑๙๑. อาสีวิสา โมระวิสา

เย ลัพเพ นะยะนาวุธา

ชะลัฎฐา วา ณะลัฎฐา วา

ปัพพะเตยยา นะทีจะรา

กะโรนตุ โน มะหาโสตถิง

อายุมาโรคิยัง สะทา.

หมู่่นาคราชทั้งปวงเหล่าใด เป็นนาคราชมีพิษร้ายแรง (คือพิษแล่น
ไปเร็ว) มีพิษน่าสะพรึงกลัว มีนัยน์ตาเป็นอาวุธ ดำรงอยู่ในน้ำ ดำรง

อยู่บนบก ดำรงอยู่ที่ภูเข หรือว่าเที่ยวไปในที่ ขอนาคราชทั้งปวง
เหล่านั้น จงประทานความสวัสดิอันประเสริฐ ความมีอายุ และความ
ไม่มีโรค แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

(เปเรต)

๑๕๒. นิชฌามะตณ्हิกา เปตา อุตฺตัตติ จะ โลมะกา
มั่งสะปิณฑาทะโย เปตา เปตา เวมานิกาทะโย
ปาเลนตุ โน สัพพะภะยา สะทา เต สุขิโน สะทา.

นิชฌามตณ्हิกะเปเรต อุตฺตโลมกะเปเรต สัตติโลมกะเปเรต มั่งสปิณ-
ทะเปเรตเป็นต้น เวมานิกะเปเรตเป็นต้น ขอเปเรตทั้งหลายเหล่านั้นจงมี
ความสุขในกาลทุกเมื่อ จงรักษาพวกข้าพเจ้าให้พ้นจากภัยทั้งปวง ใน
กาลทุกเมื่อเถิด

(อสุร)

๑๕๓. เย ปะหาราทะสัมพะระ- พัลลียาสูระกะณา จะ เย
เวปะจิตตาสูระกะณา จันทาสูระกะณาทะโย.

หมู่่อสุรเหล่าใด คือ หมู่ปหาราทะอสุร หมู่สัมพะระอสุร หมู่พลีอสุร
หมู่เวปะจิตตะอสุร หมู่จันทะอสุรเป็นต้น

๑๕๔. สัพเพ เตปี มหาเตชา ภูตะยักขะนิวาระณา

กะโรนตุ โน มหาโสตถึง อโรคฺยัญจะ ชะยัง สะทา.

แม้ห่มอสูรเหล่านั้นทั้งปวง มีเดชมาก ผู้สามารถป้องกันภูตและ
ยักษ์ ขอบจประทานความสวัสดิอันประเสริฐ ความไม่มีโรค และชัย
ชนะ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

(เทวดา)

๑๕๕. เย ยักขา สัตตะสะหฺสสา ภูมมา กาปีละวัตตุกา

อิทธิมันโต ชุติมันโต วัณณะวันโต ยะสฺสสิน.

ยักษ์ผู้เป็นภุมมเทวดาเจ็ดพันตนเหล่าใด อยู่ในเมืองกบิลพัสดุ์ มี
ฤทธิ์ มีความเจริญรุ่งเรือง มีวรรณะ มีบริวารมาก

๑๕๖. สัพเพ ทิสระระณา ยักขา มะเหสํกขา ชุตินธะรา

กะโรนตุ โน มหาโสตถึง อโรคฺยัญจะ ชะยัง สะทา.

ยักษ์ (เทวดา) ทั้งปวง ผู้มีพระรัตนตรัยเป็นที่พึ่ง มีศักดิ์ใหญ่ ผู้ทรง
ไว้ซึ่งความรุ่งเรือง ขอยักษ์เหล่านั้น จงประทานความสวัสดิอัน
ประเสริฐ ความไม่มีโรค และชัยชนะ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อ
เถิด

๑๕๗. นะสะหัสสา เหมะวะตา ยักขา นานัตตะวัณณิโน

พุททะปุชายะ นิระตา สะทา โสตถิง กะโรนตุ โน.

ยักข (เทวดา) หกพันตน อยู่ที่เขาสาเหมวตา มีผิวพรรณวรรณะต่าง ๆ กัน ยินดีในการบูชาพระพุทธเจ้า ขอจงประทานความสวัสดิ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

๑๕๘. สาทาคีรา ติสะหัสสา ยักขา นีลาทิวัณณิโน

นानาปะภายะ สัมปันนา สะทา โสตถิง กะโรนตุ โน.

ยักข (เทวดา) สามพันตน อยู่ที่เขาสาทาคีรี มีผิวพรรณ วรรณะสี เขียวเป็นต้น ผู้สมบุรณ์ด้วยรัตมีต่าง ๆ ขอจงประทานความสวัสดิ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

๑๕๙. เวสสามิตตา ปญฺจะสะตา ยักขา นานัตตะวัณณิโน

อิทธิมันโต ชุติมันโต วัณณะวันโต ยะสัสสินโน

โมทะมานา อะภิกกามุง สะทา โสตถิง กะโรนตุ โน.

ยักข (เทวดา) ห้าร้อยตน อยู่ที่เขาสามิตตะ มีผิวพรรณวรรณะต่าง ๆ กัน มีฤทธิ์ มีความรุ่งเรือง มีวรรณะ มีบริวาร บันเทิงอยู่ มาชุมนุมกัน ขอจงประทานความสวัสดิ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

๒๐๐. กุมภีโร ราชะกะหิโก เวปุลลัสสะ นิเวสะนัง
ภียโย นัง สะตะสะหัสสัง ยักขานัง ปะยิรุปาสะติ
โส ยักเขหิ ปะริวาโร สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

เทวดาชื่อว่า กุมภีระ อยู่ในพระนครราชคฤห์ วิมานของท้าวเธอ
นั้น ได้แก่อยอดเขาเวปุลละ ท้าวเธอนั้น เป็นผู้อันหมุ่ยักษ์หลายแสนตน
เข้ามาปรนนิบัติรับใช้ ขอท้าวกุมภีระผู้มียักษ์เป็นบริวารนั้น จง
ประทานความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

๒๐๑. ปุริมัญจะ ทิสัง ราชา ฐะตะรัฏฐุ ปะสาสะติ
คัณฐัพพานัง อะธิปะติ มะหาราชา ยะสัสสิ โส.

ท้าวมหाराชนามว่า ฐตรัฏฐะ ปกครองอยู่ในทศบุรพา เป็นอธิบดี
ของพวกคนธรรพ์ ท้าวเธอมีบริวารมาก

๒๐๒. ปุตตาปี ตัสสะ พะหะโว อินทะนามา มะหัพพะลา
โส ราชา สะหะ ปุตเตหิ สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

แม่บุตรของท้าวเธอก็มีมาก นามว่า อินทะ มีกำลังมาก ขอ
ท้าวฐตรัฏฐะกับบุตรทั้งหลาย จงประทานความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้า
ในกาลทุกเมื่อเถิด

๒๐๓. ทักขิณัญจะ ทิสัง ราชา วิรุพโห ตัง ปะสาสะติ
กุมภันทานัง อะธิปะติ มะหาราชา ยะสัสสิ โส.

ท้าวมหाराชนามว่า วิรุพหะ ปกครองอยู่ในทศทักขิณ เป็น
อธิบดีของพวกกุมภันท์ ท้าวเธอมีบริวารมาก

๒๐๔. ปุตตาปี ตัสสะ พะหะโว อินทะนามา มะหัพพะลา
วิรุฬโห สะหะ ปุตเตหิ สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

แม่บุตรของท้าวเธอก็มีมาก นามว่า อินทะ มีกำลังมาก ขอท้าววิ
รุฬหะกับบุตรทั้งหลาย จงประทานความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้า ใน
กาลทุกเมื่อเถิด

๒๐๕. ปังณิน္ณยะ ทิสัง ราชา วิรูปักโข ปะสาสะติ
นาคานันณยะ อะธิปะติ มะหาราชา ยะสัสสิ โส.

ท้าวมหาราชนามว่า วิรูปักขะ ปกครองอยู่ในทิศปัจฉิม เป็นอธิบดี
ของพวกนาค ท้าวเธอมีบริวารมาก

๒๐๖. ปุตตาปี ตัสสะ พะหะโว อินทะนามา มะหัพพะลา
วิรูปักโข สะปุตเตหิ สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

แม่บุตรของท้าวเธอก็มีมาก นามว่า อินทะ มีกำลังมาก ขอท้าววิ
รูปักขะกับบุตรทั้งหลาย จงประทานความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้า ใน
กาลทุกเมื่อเถิด

๒๐๗. อุตตะรัณยะ ทิสัง ราชา กุเวโร ตัง ปะสาสะติ
ยักขานันณยะ อะธิปะติ มะหาราชา ยะสัสสิ โส.

ท้าวมหาราชนามว่า กุเวระ ปกครองอยู่ในทิศอุดร เป็นอธิบดีของ
พวกยักษ์ ท้าวเธอมีบริวารมาก

๒๐๘. ปุตตาปี ตัสสะ พะหะโว อินทะนามา มะหัพพะลา

กุเวโร สะหะ ปุตเตหิ สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

แม้บุตรของท้าวเธอก็มีมาก นามว่า อินทะ มีกำลังมาก ขอท้าว
กุเวระกับบุตรทั้งหลาย จงประทานความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้า ใน
กาลทุกเมื่อเถิด

๒๐๙. ปุริมัง ทิสัง ณะตะรัฏฐุ ทักขิณนะ วิรุพพะโก

ปัจฉิเมนะ วิรุปักโข กุเวโร อุตตะรัง ทิสัง.

ท้าวธตฺตฺรัฏฐะ ประจำอยู่ในทิศบูรพา ท้าววิรุพพะกะ ประจำอยู่ใน
ทิศทักษิณ ท้าววิรุปักขะ ประจำอยู่ในทิศปัจฉิม ท้าวกุเวระ ประจำ
อยู่ในทิศอุดร

๒๑๐. จัตตาริ เต มะหาราชา สะมันตา จะตุโร ทิสา

ทททัพพะมานา อัญญัสสุ สะทา โสตถิง กะโรนตุ โน.

ท้าวมหาราชทั้งสี่ ผู้รุ่งเรืองดุจประทีป ประจำอยู่ในทิศทั้งสี่โดยรอบ
ขอท้าวเธอจงประทานความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

๒๑๑. เตสัง มายาวิโน ทาสา อาคุง วัณณะนิกา สะฐา

มายา กุณฺเณฑู วิณฺเณฑู วิตุจจะ วิตุโณ สะหะ.

พวกบ่าวของท้าวมหาราชทั้งสี่เหล่านั้น ล้วนเป็นผู้มีมายา
หลอกลวงเจ้าเล่ห์ ได้แก่บ่าว ชื่อกุณฺเณฑูก็ดี ชื่อวิณฺเณฑูก็ดี ชื่อวิตุจจะ
ก็ดี ชื่อวิตุญะก็ดี

๒๑๒. จันทะโน กามะเสฏฐิ จะ กิณนุฆัมณฺฑุ นิฆัมณฺฑุ จะ

ปะนาโท โอปะมัญญิโย จะ เทวะสุโต จะ มาตะลิ.

ชื่อจันทนะก็ดี ชื่อกามเสฏฐะก็ดี ชื่อกิณนุฆัมณฺฑุก็ดี ชื่อนิฆัมณฺฑุ และปนาทะเทวดาก็ดี ชื่อโอปมัญญะเทวดาก็ดี เทพสารถิชื่อว่ามาตลิกก็ดี ต่างก็มาแล้วสู่ที่ชุมนุม

๒๑๓. จิตตะเสนโน จะ คัณธัพพะ นะโพรราชา ชะเนสะโก

วะโร ปัญจะสิโข เจวะ ติมพะรุ สุริยะวัจจะสา.

เทพคนธรรพ์ชื่อว่าจิตตะเสนะ ชื่อว่านโพรราชะ ชื่อว่าชเนสกะ ชื่อว่าปัญจสิชะ (ผู้ปรารถนาให้ได้นางสุริยวัจจะสาเทพธิดา) ชื่อว่าติมพรุ ชื่อว่าสุริยวัจจะสาเทพธิดา (ผู้เป็นบุตรของท้าวติมพรุ)

๒๑๔. เอเต จัญญิเย จะ ราชาโน คัณธัพพา จะ มะหัพพะลา

โมทะมานา สะทา โสติดัง โน กะโรนตุ อะนามะยัง.

ขอพระราชาทิ้งหลาย เทพคนธรรพ์เหล่านี้ และเทพเหล่านี้ ผู้มีกองกำลังมหาศาล บั่นเทิงอยู่ จงประทานความสวัสดิและความไม่มีโรค แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

๒๑๕. มะหันตา นาคะสา นาคา เวสาลา สะหะ ตัจจะกา

กัมพะลัสสะตะรา จาปี เมรุปาทะลิตา พะลา.

เหล่านาคผู้อาศัยอยู่ในสระน้ำชื่อว่า นาคสะ จำนวนมาก พร้อมกับบริวารของท้าวตัจจกะ และนาคผู้อาศัยอยู่ในนครเวสาลี และกัมพละ นาคราช อัสสตระนาคราช ผู้มีพลังกำลังผู้อาศัยอยู่ที่เชิงเขาสุเมรุ

๒๑๖. ยามุนา ฐะตะรัฏฐา จะ สัพเพ นาคา ยะสัสสินโน
เอราวะโณ মহานาคो โน กะโรนตุ อะนามะยัง.

นาคผู้อยู่ในแม่น้ำยมุนา และนาคชื่อว่าธรรมา และนาคทั้งหลาย
ทั้งปวง ผู้มีบริวารเป็นจำนวนมาก และท้าวเอราวัณผู้มีชื่อว่ามีนาค
จงประทานความไม่มีโรค แก่พวกข้าพเจ้าเถิด

๒๑๗. มะหิทธิกา สุป้อนา ยะ นาคะราชา มะหัพพะเล
กะเหตฺวา ชินะเขตเตวะ ปักขันทิงสุ นะเภา พะลา
เต พุทธะสละระณา สัพเพ โสตถิง กะโรนตุ โน สะทา.

ครุฑเหล่าใด เป็นผู้มีฤทธิ์เดช ผู้ทรงพลัง จับนาคราชผู้ทรงพลังใน
แดนที่ตนชนะนั้นเที่ยว แล้วบินไปในท้องฟ้า ครุฑทั้งปวงเหล่านั้น
เป็นผู้นับถือพระพุทธเจ้าว่าเป็นที่พึ่ง ขอจงประทานความสวัสดิ์ แก่
พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

๒๑๘. ปะฐัพพะยาโป จะ เตโช จะ วาโย เทวา มะหิทธิกา
อุปะจาเรนนะ นิพพัตตา สะทา โสตถิง กะโรนตุ โน.

เทวดาชื่อว่า ปฐวี อาโป เตโช และวาโย ผู้มีฤทธิ์มาก บังเกิดด้วย
อุปะการณของตน ๆ ขอจงประทานความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้า ใน
กาลทุกเมื่อเถิด

๒๑๕. วรรณา วารณา เทวา

โสโม จะ ยะสะสา สะหะ

เมตตาการุณิกา สัพเพ

สะทา โสตถิง กะโรนตุ โน.

วรรณะเทพ วารณาเทพ โสมะเทพ พร้อมทั้งยะสะเทพ เมตตากเทพ
กรุณาเทพ ขอจงประทานความสวัสดิ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อ
เถิด

๒๒๐. ปันณาสะโยชะนายาเม

วิมานะ ระตะนามะเย

ฐิตะเม วิหังถวานะ

สุริโย โสตถิง กะโรนตุ โน.

สุริยะเทพบุตร ผู้อาศัยอยู่ในสุริยะวิมาน ที่สำเร็จด้วยรัตนะซึ่งมี
ความยาวห้าสิบลโยชน์ ขอจงทำลายความมืด แล้วประทานความสวัสดิ
แก่พวกข้าพเจ้าเถิด

๒๒๑. จันโท ลีตะกะโร โลเก

ปะภายุชชะลิโตทะโย

มะหันธะการะวิทังสี

สะทา โสตถิง กะโรนตุ โน.

จันทะเทพบุตร ผู้ประทานความร่มเย็นแก่ชาวโลก ส่องสว่าง
ปรากฏขึ้นด้วยรัศมี มีปกติทำลายความมืดมน ขอจงประทานความ
สวัสดิ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

๒๒๒. เวณทุ จะ สะหะลี เทวา

อะสะมา จะ ทูเว ยะมา

จันทัสสุปะนิสา เทวา

เทวา สุริยะนิสสิตา

พุทฺธัสสะ มามะกา สัพเพ

สะทา โสตถิง กะโรนตุ โน.

เวณทุเทพ สหลีเทพ อสมะเทพ ยมะเทพทั้งสอง เทพผู้อาศัยจัน
ทะเทพบุตร เทพผู้อาศัยสุริยะเทพบุตร และเทพทั้งหลายทั้งปวงผู้นับ

ถือพระพุทธเจ้า ขอจงประทานความสวัสดิ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

๒๒๓. นักขัตตานิ ปุรักขัตวา เทวา มันทะวะลาหะกา

ลักโก ปุรินทะโท เสฏโฐ สะทา โสตถึง กะโรนตุ โน.

เทพทั้งหลาย ผู้พึงพาอาศัยนักรัศตร (ดวงดาว) วลาหะเทพทั้งหลายผู้ยังให้บังเกิดลม ท้าวสักกะผู้เคยให้ทานมาก่อน ผู้ได้รับการยกย่อง ขอจงประทานความสวัสดิ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

๒๒๔. มะหันตา สะหะภู เทวา ชะละมัคคิสิขาริเว

อะริฏฐะกา จะ โรชา จะ อุมมาปุปพะนิภาสิโน.

สหภูเทพผู้ประเสริฐ ผู้รุ่งเรืองดุจเปลวไฟ (หรือชลมัคคิเทพ สิขาริเวเทพ) อริฏฐะเทพ โรชะเทพ ผู้มีรัศมีเช่นกับดอกอุมมา คือ ดอกผักตบ

๒๒๕. ะรุณา สะหะรัมมา จะ อัจจุตา จะ อะเนชะกา

สุเลยยะรุจิรา เทวา เทวา วาสะวะเนสิโน

ทะเสเต ทะสะธา กายา สะทา โสตถึง กะโรนตุ โน.

วรุณะเทพ สหรัम्मะเทพ อัจจุตะเทพ อเนชกะเทพ สุลเลยยะเทพ รุจิราเทพ วาสะวะเนสิเทพ ขอเหล่าทวยเทพสิบจำพวกเหล่านี้ จงประทานความสวัสดิ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

๒๒๖. สะมานา มหาสะมานา มานุสา มานุสุตตะมา
จิตฺตาปะโทสิกา เทวา เทวา มะโนปะโทสิกา.

สมานะเทพ มหาสมานะเทพ มานุสสะเทพ มานุสุตตมะเทพ จิตฺ
ตาปะโทสิกะเทพ มโนปะโทสิกะเทพ

๒๒๗. อะถาปี หาระโย เทวา เทวา โลหิตะวาสิโน
ปาระคา มะหาปาระคา ลัพเพ เทวา ยะสัสสิโน
ทะเสเต ทะสะธา กายา สะทา โสตถิง กะโรนตุ โน.

อนึ่ง หริเทพ โลหิตวาสิเทพ ปาระกะเทพ มหาปาระกะเทพ เทพทั้ง
ปวงล้วนมีบริวาร ขอเหล่าทวยเทพทั้งสิบจำพวกเหล่านี้ จงประทาน
ความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

๒๒๘. สุกกา ะรัมภา อะรุณา อาคุง เวฆะนะธา สะหะ
โอทาตะคัยหา ปาโมกขา อาคุง เทวา วิจักขะณา.

สุกกะเทพ รัมภะเทพ อรุณะเทพ มาแล้วพร้อมกับเวฆนสะเทพ
โอทาตะคัยหะเทพผู้เป็นใหญ่ และวิจักขณะเทพก็มา

๒๒๙. สะทามัตตา หาระคะชา มิสสะกา จะ ยะสัสสิโน
ถะนะยัง อาคะปัชชุนโน โย ทิสาส์วะภิวัสสะติ.

สทามัตตะเทพ หาระคะชะเทพ มิสสะกะเทพ ผู้มีบริวารก็มา ปัชชุ-
นะเทพ ผู้ทำให้ฝนตกทั่วทิศก็มา

๒๓๐. ทะเสเต ทะสะธา กายา

สัพเพ นานัตตะวัณณิโน

อิทธิมันโต ชุติมันโต

วัณณะวันโต ยะสัสสินโน

โมทะมานา ชินะทานา

สะทา โสตถิง กะโรนตุ โน.

เหล่าเทวดาสืบจำพวกเหล่านี้ทั้งปวง ล้วนมีรัศมีต่าง ๆ กัน มีฤทธิ์ มีความรุ่งเรือง มีวรรณะ มีบริวาร บันเทิงอยู่ ผู้ประทานชัยชนะ ขอจง ประทานความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

๒๓๑. โลกะธาตุสะหัสเสสุ

ทะสะสัเววะ สะมันตะโต

เทวาทะโย ปาณะคะณา

สะทา โสตถิง กะโรนตุ โน.

ในหมีนโลกธาตุโดยรอบนั้นเทียว ขอหมู่สัตว์มีเทวาเป็นต้น จง ประทานความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

๒๓๒. เขมียา กัฏฐะกายา จะ

โชตินามา มะหิททิกา

ลัมพีตะกา ลามะเสฏฐา

สะทา โสตถิง กะโรนตุ โน.

ขอเขมียะเทพ กัฏฐกายะเทพ โชติเทพ ผู้มีฤทธิ์มาก ลัมพีตะกะเทพ ลามะเสฏฐะเทพ ขอจงประทานความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

๒๓๓. ชะลัฏฐา จะ ณะลัฏฐัญญูเย

เทวากาลัฏฐะกาทะโย

ยักกะคันธัพพะกุมภันธา

ปีศาจา เย มะโหระคา

เมตตะจิตตา จะ สัพเพ เต

โสตถิง ผาสุง กะโรนตุ โน.

เทพเหล่าอื่นอันมี เทพที่อยู่ในน้ำ เทพที่อยู่บนบก เทพที่อยู่ใน อากาศเป็นต้น และยักษ์ คนธรรพ์ กุมภันท์ ปีศาจ และนาคราชทั้ง

ปวง ขอจงมีจิตเมตตา ประทานความสวัสดิ์และความผาสุก แก่พวก
ข้าพเจ้าเถิด

๒๓๔. ตาวะติงสา จะ เย เทวา ยามา เทวา มะหิทธิกา

ตุลิตา จะ มหาเทวา นิมมานะระติโนมะรา.

ทวยเทพชั้นดาวดึงส์ ชั้นยามาผู้ทรงฤทธิ์ ทวยเทพชั้นดุสิต ชั้น
นิมมานรดี

๒๓๕. ะสะวัตตีสู ระติโน ลัพเพ เทวา สะวาสะวา

พุททะปุชายะ นิระตา สะทา โสตถิง กะโรนตุ โน.

ทวยเทพชั้นปรนิมมิตตวสวัตติ์ ขอทวยเทพทั้งปวงดังที่กล่าวมานี้
พร้อมทั้งท้าววาสวะ (พระอินทร์) ผู้มีความยินดี ในการบูชาพระพุท-
เจ้า ขอจงประทานความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

(พรหม)

๒๓๖. พรีห์มาโน ปาริสัชชา จะ เย จะ พรีห์มะปุโรหิตา

มะหาพรีห์มา จะ ลัพเพ เต ปะฐะมัชฌานะลัณฐิโน.

พรหมผู้ดำรงอยู่ในปฐมฌานเหล่านี้คือ ปาริสัชชาพรหม ปุโรหิตา
พรหม และ มหาพรหมพรหม

๒๓๗. เมตตาวิหาริโน สันตา สัมพุทธานุสสะ ปะรายะนา

กะโรนตุ โน มะหาโสตติง เสกขาเสกขะปุกุชชะนา.

ขอพรหมทั้งปวงเหล่านั้น ผู้มีปกติอยู่ด้วยเมตตา ผู้สงบ ผู้มีพระ
พุทธเจ้าเป็นที่พึ่ง ผู้เป็นทั้งเสกขะ พระอรหันต์ และปุกุชน จงประทาน
ความสวัสดิอันประเสริฐ แก่พวกข้าพเจ้าเถิด

๒๓๘. ปริตตาทักปะมาณาภา พรัหมา จาภัสสะรา ตะธา

พุททะปุชายะ นิระตา ทุตติยฆณานะสัณฐิโน.

พรหมผู้ดำรงอยู่ในทุตติยฆณ ผู้ยินดีในการบูชาพระพุทธเจ้าเหล่านี้
คือ ปริตตาทาพรหม อัปปมาณาทาพรหม และ อาภัสสราพรหม

๒๓๙. เมตตาการุณิกา สัพเพ สัพพะสัตตะหิตะสิโน

กะโรนตุ โน มะหาสันติง โสตติมาโรคัยะมายุวัง.

ขอพรหมทั้งปวง ผู้มีปกติเมตตา กรุณา แสวงหาความเกื้อกูล
ให้แก่สัตว์ทั้งปวง จงประทานความสงบอันประเสริฐ ความสวัสดิ
ความไม่มีโรค และความมีอายุ แก่พวกข้าพเจ้าเถิด

๒๔๐. ปริตตะสุภาพรัหมานอ อัปปะมาณะสุภา จะ เย

สุภะกัณหา จะ พรัหมานอ ตะตติยฆณานะสัณฐิโน.

พรหมผู้ดำรงอยู่ในตติยฆณ เหล่านี้คือ ปริตตสุทาพรหม อัปป
มาณสุทาพรหม และ สุภากัณหาพรหม

๒๔๑. ปะภายะ พระธรรมา โลเก

พุทธานะระตา สะทา

อะหิงสา สัพพะสัตตเตสุ

สะทา สันติง กะโรนตุ โน.

ขอพรหมทั้งหลายเหล่านั้น ผู้แผ่รัศมีไปในโลก ผู้ยินดีในพุทธานุ
ผู้ไม่เบียดเบียนสรรพสัตว์ทั้งปวง จงประทานความสงบ แก่พวก
ข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

๒๔๒. เวหิปปะลาปี พริห์มาโน

จะตุตถัชฌมานะสัณฐิโน

เสกขะปุณฺณชะนาเสกขา

สะทา สันติง กะโรนตุ โน.

พรหมผู้ดำรงอยู่ในจตุตถฌมาน ผู้เป็นเสกขะ ปุณฺณชน และอเสกขะคือ
เวหิปปะลาพรหม ขอจงประทานความสงบ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาล
ทุกเมื่อเถิด

๒๔๓. สัมปัตติยา นะ หายันติ

พริห์มาโน ชินะสาเวกา

อะวิหานามะกา สัพเพ

สะทา สันติง กะโรนตุ โน.

พรหมทั้งหลายผู้เป็นสาวกของพระพุทธเจ้า ย่อมไม่เสื่อมจากฌาน
สมาบัติ เพราะเหตุนี้จึงได้ชื่อว่า อวิหาพรหม ขออวิหาพรหมทั้งปวง
เหล่านั้น จงประทานความสงบ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

๒๔๔. อะตปฺปา นามะ พริห์มาโน

จะตุตถัชฌมานะสัณฐิโน

พริห์มะวิหาริกา สัพเพ

โสตถิง ผาสุง กะโรนตุ โน.

ขอ อตปฺปาพรหม ทั้งปวง ผู้มีพรหมวิหาร ดำรงอยู่ในจตุตถฌมาน
จงประทานความสวัสดิ และความผาสุก แก่พวกข้าพเจ้าเถิด

๒๔๕. สุตัสสา นามะ พรัหมานโน- ภีรูปา ฌานะโกถิโน

อะปุนาคะมะนา กามะ สันติง ผาสุง กะโรนตุ โน.

ขอเหล่าพรหมชื่อว่า สุตัสสา ผู้มีรูปงาม ผู้เสวยฌาน ผู้ไม่กลับมา
ในกามภูมิอีก จงประทานความสงบ และความผาสุก แก่พวกข้าพเจ้า
เถิด

๒๔๖. พรัหมะวิหาระสัมปันนา ชินะภัตติปะรายะนา

พรัหมานโน สุตัสสี นามะ สะทา โสตถิง กะโรนตุ โน.

ขอเหล่าพรหมชื่อว่า สุตัสสี ผู้สมบูรณ์ด้วยพรหมวิหาร ผู้มีความ
นับถือพระพุทธเจ้าว่าเป็นสรณะ จงประทานความสวัสดิ์ แก่พวก
ข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

๒๔๗. อะกะนิฏฐา จะ พรัหมานโน เชฏฐา สัพพะคุณะหิ จะ

ปะหีนะกะวะนิสสะเนหา สะทา โสตถิง กะโรนตุ โน.

ขอเหล่าพรหมผู้เจริญที่สุดด้วยคุณทั้งปวง ชื่อว่า อกนิฏฐา ผู้ละ
ความสineหาในภพได้แล้ว จงประทานความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้า ใน
กาลทุกเมื่อเถิด

๒๔๘. ปะฐะมารูปะพรัหมานโน สัพพะรูปะวิราถิโน

ชินะภัตติระตา สัพเพ สะทา โสตถิง กะโรนตุ โน.

ขอเหล่าอรูปรพพรหมชั้นที่ ๑ ทั้งปวง ผู้ปราศจากความกำหนัดในรูป
ยินดีในการภักดีพระชินเจ้า จงประทานความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้า
ในกาลทุกเมื่อเถิด

๒๔๘. ทูติยารูปะพัรห์มาโน

เหฏฐาณานะวิราคิโน

ชินะภัตติระตา สัพเพ

สะทา โสตถิง กะโรนตุ โน.

ขอเหล่าอรุณพรหมชั้นที่ ๒ ทั้งปวง ผู้ปราศจากความพอใจในฌาน
เบื่อง่าย ยินดีในการภักดีพระชินเจ้า จงประทานความสวัสดิ์ แก่พวก
ข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

๒๔๙. ตะติยารูปะพัรห์มาโน

เหฏฐาณานะวิราคิโน

ชินะภัตติระตา สัพเพ

สะทา โสตถิง กะโรนตุ โน.

ขอเหล่าอรุณพรหมชั้นที่ ๓ ทั้งปวง ผู้ปราศจากความพอใจในฌาน
เบื่อง่าย ยินดีในการภักดีพระชินเจ้า จงประทานความสวัสดิ์ แก่พวก
ข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

๒๕๐. จะตุตถารูปะพัรห์มาโน

เหฏฐาณานะวิราคิโน

ชินะภัตติระตา สัพเพ

สะทา โสตถิง กะโรนตุ โน.

ขอเหล่าอรุณพรหมชั้นที่ ๔ ทั้งปวง ผู้ปราศจากความพอใจในฌาน
เบื่อง่าย ยินดีในการภักดีในพระชินเจ้า จงประทานความสวัสดิ์ แก่
พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

(บุคคลประเภทรวม)

๒๕๑. เวเทเหปะระโคยานะ

ชมพุทฺธิเป กุรัมหิ จะ

เทวะยักกะปิสาเจหิ

สัทธิง วิชชาธะราทะโย.

ขอเหล่าวิทายาธ กับเทวดา ยักษ์ และปีศาจ ในวิเทหะทวีป อปร
โคยานะทวีป ชมพูทวีป และอุตตรกุรุทวีป

อุปปาตะสันติ

๑๕๙

๒๕๓. อากาสัญญา จะ พรีห์มาโน ชะลัญญา จันตะลิกชะชา

ทวิปะทาทะโย เย สัตตา สะทา โสตถึง กะโรนตุ โน.

อากาสัญญูเทวดา และพรหม สัตว์ทั้งหลายมีสัตว์ ๒ เท้า เป็นต้น ผู้ดำรงอยู่ในน้ำ ผู้เกิดในอากาศ ขอจงปรารถนาความสวัสดิ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

(อานุภาพแห่งพระรัตนตรัย)

๒๕๔. มาระเสนะวิมาตัสสะ ชินัสสะ สุขะฌายีโน

เตโષพะเลนะ มะหะตา สะทา มังคะละมัตถุ โน.

ด้วยพระเดชานุภาพอันยิ่งใหญ่ ของพระชินเจ้า ผู้ทรงขจัดมารและเสนามาร ผู้สวดยสุขในฌาน ด้วยพลังเดชอันยิ่งใหญ่ ขอมงคลจงมีแก่พวกข้าพระองค์ ในกาลทุกเมื่อเถิด

๒๕๕. นานาคุณะวิจิตตัสสะ รูปะกายัสสะ สัตถุโน

สัพพะเทวะมะนุสสานัง มาระพันธะวิโมจิโน

เมตตาพะเลนะ มะหะตา สะทา มังคะละมัตถุ โน.

ด้วยอานุภาพแห่งพระเมตตาอันยิ่งใหญ่ ของพระศาสดาผู้ทรงมีพระวรกายอันงามวิจิตรด้วยคุณต่าง ๆ ผู้ทรงปลดเปลื้องเหล่าทวยเทพ และมนุษย์ทั้งปวง ให้หลุดพ้นจากบ่วงแห่งมาร ขอมงคลจงมีแก่พวกข้าพระองค์ ในกาลทุกเมื่อเถิด

๒๕๖. สัพพัญญุตาทิกายัสสะ

ธัมมะกายัสสะ สัตถุโน

จักขาทัยะโคจะรัสสาปิ

โคจะรัสเสวะ ภูริยา

เตโฆพะเลนะ มะหะตา

สัพพะมังคะละมัตถุ โน.

ด้วยพระเดชานุภาพอันยิ่งใหญ่ แห่งพระธรรมกาย คือ หมู่ธรรม มี
พระสัพพัญญุตญาณเป็นต้น ของพระพุทธเจ้าทั้งหลาย อันไม่ใช่
อารมณ์ของจักขุเป็นต้น แต่เป็นอารมณ์ของปัญญาเท่านั้น ขอสรรพ-
มงคล จงมีแก่พวกข้าพระองค์เถิด

๒๕๗. รูปะกายะสะทิสัสสะ

นิมิตตัสสะ มะเหลิโน

ธัมมัสสะ วัตถุโน สักเค

เทวานัง สุคะตา ปะติ

เตโฆพะเลนะ มะหะตา

สะทา มังคะละมัตถุ โน.

ด้วยพระเดชานุภาพอันยิ่งใหญ่ของพระพุทธปฎิมาที่ทรงเนรมิตขึ้น
ให้เหมือนรูปจริง แทนพระองค์ ผู้ทรงแสวงหาคุณอันยิ่งใหญ่ เมื่อ
ทรงแสดงอภิธรรมแก่เหล่าทวยเทพในชั้นดาวดึงส์ ขอมงคลจงมีแก่
พวกข้าพระองค์ ในกาลทุกเมื่อเถิด

๒๕๘. ลิกขิต์วา มานุเส เทเว

โมจะยิต์วา สะเทวะเก

สังขาเร ปะชะหันตัสสะ

นิพพุตัสสะ มะเหลิโน

มะหันเตนานุภาเวนะ

สัพพะมังคะละมัตถุ โน.

ด้วยพระอาณูภาพอันยิ่งใหญ่ของพระพุทธเจ้า ผู้ทรงฝึกเหล่า
มนุษย์และเทวดา ให้หลุดพ้นจากบ่วงมาร ผู้ทรงละสังขารดับขันธ
ปรินิพพาน ขอสรรพมงคล จงมีแก่พวกข้าพระองค์เถิด

๒๕๕. จะตุราสีติสะหัสสะ-

นะวังคะสาสะนัสสาปี

สัพพะปาปะปะวาเหณะ

ธัมมกัณ्हันธัสสะ เตชะสา

นะวะโลกุตตะรัสสะ จะ

สัพพะมังคะละมัตถุ โน.

ด้วยพระเดชานุภาพของพระธรรม แปรดหมื่นสี่พันพระธรรมชั้น
ด้วยพระเดชานุภาพแห่งนวัคสัตตสุตาสัน และด้วยพระเดชานุภาพ
แห่งนวลโลกุตตรธรรม อันนำบาปทั้งปวงออกไป ขอสรรพมงคลจงมีแก่
พวกข้าพระองค์เถิด

๒๖๐. มะหะโตรียะสังฆัสสะ

ปะหิณะสัพพะปาปัสสะ

มะหาเตชานุภาเวนะ

ปัญญุกเขตตัสสะ ตาทิโน

สีลาทิกขันธะธาริโน

สัพพะมังคะละมัตถุ โน.

ด้วยพระเดชานุภาพอันยิ่งใหญ่ ของพระอริยสงฆ์ผู้ประเสริฐ ผู้เป็น
เนื่อนาบุญ ผู้ไม่หวั่นไหวต่อโลกธรรม ผู้ละบาปทั้งปวง ผู้ทรงไว้ซึ่งคุณ
มีศีลเป็นต้น ขอสรรพมงคลจงมีแก่พวกข้าพเจ้าเถิด

(อานุภาพของเทวดาต่าง ๆ)

๒๖๑. ปาตาเล ภูตะลาภาเส

วิชาธะรา จะ คันธัพพา

สัพพะพะสมานุภาเวนะ

เทวะยักกะปิสาจะกา

นาคะกุมภันฑะรักกะสา

สัพพะมังคะละมัตถุ โน.

ด้วยอานุภาพแห่งหมู่เทวดา ยักษ์ ปิศาจ และวิทยาธร คนธรรพ์
นาค กุมภันฑ์ และรากษส ผู้อาศัยอยู่ในบาดาลก็ดี บนพื้นดินก็ดี ใน
อากาศก็ดี ขอสรรพมงคลจงมีแก่พวกข้าพเจ้าเถิด

(อาณูภาพของอุปปาตะสันติ)

๒๖๒. อิจจะมุปาตะสันติ โย ะเทยยะ สุณณยะ วา
วิเชยยะ สัพพะปาปานิ วุทฺธัตถัญจะ ภาวิสสะติ.

ผู้ใดสวด หรือฟังคัมภีร์ อุปปาตะสันติ อันกล่าวแล้วด้วยประการ
ฉะนี้ จะพึงชนะบาปทั้งปวง และจักเจริญด้วยคุณ ๕ ประการคือ อายุ
วรรณะ สุขะ พละ และปฏิภาณ

๒๖๓. โสติกาโม ละเภ โสติง สุขะกาโม สุขัง ละเภ
อายุกาโม ละเภยายุง ปุตตะกาโม ละเภ สุเต.

ผู้ใดปรารถนาความสวัสดิ์ พึงได้ความสวัสดิ์ ผู้ปรารถนาความสุข
พึงได้ความสุข ผู้ปรารถนาอายุ พึงได้อายุ ผู้ประสงค์บุตร พึงได้บุตร

๒๖๔. นะ ตัสสะ โรคา พาชนติ วาตะปีตาทิสัมภะวา
อะกาละมะระณัง นัตถิ นะ เทโว วิสะโมสะเร.

โรคที่เกิดจากลม จากดีเป็นต้น ย่อมไม่เบียดเบียนบุคคลนั้น ความ
ตายในกาลอันไม่สมควร ย่อมไม่มีแก่บุคคลนั้น มิจณาเทวดาย่อมไม่
รังแกต่าง ๆ นา ๆ

๒๖๕. นะ จุปปาตะภะยัง ตัสสะ โนปิ ปัตตะภะยัง ตะธา
นัสสันติ ทุนนิมิตตานิ ปาปะกัมมัญญิตานิ จะ
ทิมะมายุ มะหาโสตถิง อารักขัญจะ สะทา ภะเว.

เคราะห์ร้ายและภัยย่อมไม่มีแก่เขา นิमितร้ายและสิ่งที่ตั้งขึ้นเพราะ
บาปกรรมย่อมพินาศไป ความมีอายุยืน ความสวัสดิอันประเสริฐ และ
ความไม่มีโรค จะพึงมีแก่เขา ในกาลทุกเมื่อ

๒๖๖. โย สุตฺวาปิ มะหาสันติง สังคามัง ปะวิเส นะโร
วิชะเย เวรินอ สัพเพ นะ สัตถะหะยะภิกฺขุยะเต.

ผู้ใดฟังคัมภีร์อุปปาตะสันติอันประเสริฐแล้ว พึงเข้าไปสู่สมรภูมิ
บุคคลนั้นอันศาสตราไม่กล้ากราย ย่อมชนะข้าศึกทั้งมวล

๒๖๗. สัพพะทา ละภะเต ปีติง วิปัตติง นาวะคาหะติ
โรเคหิ นาภิกฺขุยะเต สะวัตถุหิ วิวัฑฒะเต.

เขาย่อมได้ซึ่งความอิ่มใจในกาลทุกเมื่อ ความวิบัติ ย่อมไม่มากล้า
กราย ย่อมไร้โรคา ย่อมเจริญด้วยทรัพย์ศฤงคาร

๒๖๘. ยัตถะ เทเส วะโกวะกา พัพพะกะกา รักขะสาทะโย
อุปปาตะสันติโมเสนะ สัพเพ ตัตถะ สะมันติ เต.

สัตว์ร้ายน้อยใหญ่ และรากษสเป็นต้น ผู้อยู่ในป่าเขาลำเนาไพร
ทั้งหลายทั้งปวง ย่อมสงบด้วยเสียงแห่งการสวดคาถาอุปปาตะสันติ

๒๖๕. ยะมุตทิสสะ ะเท สันติง สะชีวัญจาปะยะชีวิตัง

โธ มุจจะเต มะหาทุกขา ปโปติ สุกะติง สะทา.

บุคคลสวดคัมภีร์อุปปาตะสันติ อุทิศให้ผู้ใดที่มีชีวิตอยู่หรือไม่มีชีวิตอยู่ บุคคลนั้นย่อมพ้นจากมหันตทุกข์ ย่อมเข้าถึงสุคติภพ ในกาลทุกเมื่อ

๒๗๐. เทวัญฐาเน นะคะเร วา นิจจะมุปปาตะสันติยา

ปาละกา เทวะราชาโน เตชะสิริวิวัฑฒะนา.

ท้าวเทวราชทั้งหลายผู้ปกครองรักษาเมืองนิจ ในสถานที่อันศักดิ์สิทธิ์หรือในพระนคร เป็นผู้เจริญด้วยเดชและสิริมงคลด้วยคัมภีร์อุปปาตะสันตินี้

๒๗๑. ปะฐัฬฺยาปาติสัณฺหาตา อุปปาตา จันตะลิกขะชา

อินทาพิชะนิตูปปาตา ปาปะกัมมะสะมุจฺจिता

สัพพูปปาตา วินัสสันติ เตชะสุปปาตะสันติยาติ.

เหตุร้ายอันเกิดจากแผ่นดินไหว และน้ำท่วมเป็นต้น เหตุร้ายที่เกิดจากฟากฟ้า เหตุร้ายอันเกิดจากจันทรุปราคาเป็นต้น เหตุร้ายที่เกิดขึ้นจากบาปกรรม เหตุร้ายทั้งปวงเหล่านั้นจักพินาศไป ด้วยเดชแห่งอุปปาตะสันติ

อุปปาตะสันติ นิฏฺฐิตา.

จบอุปปาตะสันติ

มนต์สำหรับระงับเหตุร้ายทั้งปวง

ประวัติคัมภีร์อุปปาตะสันติ

"อุปปาตะสันติ" ทางเมืองเหนือเรียกว่า "มหาสันติงหลวง" แปลว่า บทสวดเพื่อสงบเคราะห์กรรม สวดเพื่อสงบเหตุร้าย และสวดเพื่อสงบสิ่งที่กระทบกระเทือน

คัมภีร์อุปปาตะสันติ เป็นวรรณกรรมภาษาบาลีของล้านนาไทย แต่งโดยพระมหามังคละสีละวังสะ พระเถระนักปราชญ์ของชาวเชียงใหม่รูปหนึ่ง ในสมัยของพระเจ้าสิริธรรมจักรวตติลกราชาธิราช (พระเจ้าติโลกราช) รัชกาลที่ ๑๑ แห่งราชวงศ์มังราย ระหว่างพ.ศ. ๑๙๘๕-๒๐๓๐ เป็นคาถาล้วนจำนวน ๒๗๑ คาถา จัดเข้าในหนังสือประเภท "เชียงใหม่คั่นถะ"

คัมภีร์นี้เป็นที่รู้จักกันแพร่หลาย ในหมู่ชนชาวล้านนาแต่โบราณกาล ทั้งพระสงฆ์ สามเณร และชาวบ้าน พากันสวดและฟังอุปปาตะสันติ เพื่อกลับความร้ายให้กลายเป็นความดี มีคำเล่าว่า สมัยที่ท่านแต่งอุปปาตะสันตินั้น ที่เชียงใหม่มีโจรผู้ร้ายและคนอันธพาลชุกชุม ผิดปกติ มีเหตุร้ายและสิ่งกระทบกระเทือนอยู่เสมอ พระมหาเถระสีละวังสะจึงให้พระสงฆ์สามเณรและประชาชนพากันสวดและฟังอุปปาตะสันติ เพื่อสงบเหตุร้ายทั้งมวลที่เกิดขึ้นในบ้านเมือง

ต่อมาชาวพม่ามีความเลื่อมใส นำคัมภีร์นี้เข้าไปในประเทศพม่า ชาวพม่าทั้งพระสงฆ์และประชาชน นับถือว่าพระคัมภีร์อุปปาตะสันติ นี้มีความศักดิ์สิทธิ์มาก พากันนิยมท่อง นิยมสวด และนิยมฟังกัน

อย่างกว้างขวาง แพร่หลายไปทั่วประเทศพม่าในสมัย ๕๐๐ ปีที่ล่วง
แล้ว ในงานพิธีสืบชะตา งานขึ้นบ้านใหม่เป็นต้น

เนื้อความในอุปปาตะสันติคาถานั้น สรุปได้ว่า...

- เป็นธรรมที่กระทำความสงบอันยิ่งใหญ่
- เป็นธรรมเครื่องสงบเหตุร้ายทั้งปวง
- เป็นธรรมเครื่องป้องกันอมนุษย์ และยักษ์
- เป็นธรรมเครื่องพ้นจากความตายก่อนกำหนดเวลา
- เป็นธรรมเครื่องย่ำยีกำลังของข้าศึก
- เป็นธรรมเครื่องจำเริญชัยชนะแต่พระราชา
- เป็นธรรมเครื่องนำสิ่งที่ไม่น่าปรารถนาทั้งปวงออกไป

อุปปาตะสันติคาถาเป็นบทสวดอย่างพิสดาร ท่านจึงกล่าวพระนาม
ของพระพุทธเจ้า พระธรรม และพระอริยสงฆ์ไว้อย่างครบถ้วน ทั้งที่มี
มาในอดีต ในปัจจุบัน และจักมีมาในอนาคต รวมตลอดไปจนถึงท่านที่
ทรงคุณ ทรงอำนาจ ทรงฤทธิ์ ในทางที่ดีอื่น ๆ เช่น เทวดา อินทร์
พรหม ยักษ์ นาค คนธรรพ์ ครุฑ อสูร เป็นต้น เพื่อขอความเป็นมงคล
ความสงบ ความสวัสดิ ความไม่มีโรค ชัยชนะ และอายุ รวมทั้งขอให้
ท่านคุ้มครองให้พ้นจากเหตุเภทภัยนานัปการ อันจะบังเกิดขึ้นในกาล
ทุกเมื่อ

คัมภีร์อุปปาตะสันติเป็นคัมภีร์ของไทย แต่ต้นฉบับได้จากเมืองไทยไปอยู่เมืองพม่าเสียนาน จนแทบกล่าวได้ว่าคนไทยในสมัยหลัง ๆ นี้ ไม่มีใครรู้จัก ไม่เคยได้ยิน แม้แต่ชื่อของคัมภีร์นี้

แต่บัดนี้ เป็นที่โสมนัสยินดียิ่ง ที่เจ้าคุณธรรมคุณาภรณ์ (เจ้า จูฑะ-ปัญโญ) ป.ธ.๙ วัดมหาโพธาราม ปากน้ำโพ จังหวัดนครสวรรค์ ท่านได้ชำระคัมภีร์นี้เป็นภาษาบาลีอักษรไทย เพื่อความสะดวกแก่ผู้อ่านที่ไม่สันักดบาลี โดยได้ต้นฉบับภาษาบาลีอักษรพม่า จากท่านพระอาจารย์ภักทันทะ ฐัมมานันทมหาเถระ อัครมหาบัณฑิต แห่งวัดท่ามะโอ จังหวัดลำปาง

นับว่า เป็นการนำคัมภีร์ของล้านนาไทยโบราณ กลับคืนมาสู่เมืองไทย ให้ชาวไทยในยุคปัจจุบันได้รู้จัก ได้ศึกษา ได้สวด ได้ฟัง ให้เกิดประโยชน์ทางสันติ เพื่อความสงบระงับจากภัยพิบัติทั้งปวง และเพื่อความเป็นสิริมงคลแก่ชาวล้านนา ชาวไทย ตลอดจนชาวโลกทั้งมวล

ข้อเสนอแนะการอ่านบาลีอักษรไทย

ในภาษาบาลี บางคำใช้อ่านควบหรืออ่านกล้ำ คือออกเสียงครึ่งควบพยัญชนะ ๒ ตัว เช่นคำว่า...

กัตถ์ว่า อ่านว่า กัต-ถ์ว่า ไม่ควรอ่านว่า กัต-ตะ-วา

ฉะนั้น ในการพิมพ์บาลีอักษรไทย จึงจำเป็นต้องใส่เครื่องหมายยามักการข้างบนของพยัญชนะที่จะอ่านออกเสียงกล้ำนั้น เพื่อรักษารูปศัพท์ และความหมายของบาลีไว้ เพื่อให้เป็นที่สังเกต เช่น...

คาถา	คำ	อ่านว่า	ไม่ควรอ่านว่า
๕	หันต์ว่า	หัน-ต์ว่า	หัน-ตะ-วา
๑๔	อาโรค์ยัญจะ	อาโร-ค์ยัญจะ	อาโร-คะ-ยัญจะ
๒๔	จัตว่า	จัต-ต์ว่า	จัต-ตะ-วา
๖๔	ชิตินทรีโย	ชิติน-ทรีโย	ชิติน-ทะ-รีโย
๗๑	โสตถ์ยา	โสต-ถ์ยา	โสต-ตะ-ยา
๘๙	วะสีต்வานะ	วะสีต-ต்வานะ	วะสีต-ตะ-วานะ
๒๑๗	คะเหตฺว่า	คะเหต-ตฺว่า	คะเหต-ตะ-วา

แม้ในศัพท์อื่น ๆ ก็ขอให้ทราบโดยนัยเดียวกันนี้

หมายเหตุ เครื่องหมาย^๕ เรียกว่า “ยामักการ” ใส่เพื่อแสดงว่าจะออกเสียงพยัญชนะนั้นเพียงครึ่งเสียง ไม่เหมือนกับการใส่สระอะ ซึ่งเป็นการออกเสียงเต็มเสียง

๑๑
๑๑

๑ 11 ๑๑

พระอาจารย์จำเนียร สีสเสฏฺฐโ จ วัตถำเสื่อ อ.เมือง จ.กระบี่

บทสวดมนต์มงคลเก้า

ความเป็นมาและอานิสงส์ของการสวดมนต์มงคล เก้า

บทสวดมนต์มงคลเก้า หรือยันต์เก้า ของท่านพระอาจารย์จำเนียร สีสณฺเฏฐ์ แห่งวัดถ้ำเสือ อ.เมือง จ.กระบี่ เป็นบทสวดซึ่งได้รับตกทอดมาจากบรรพบุรุษ พร้อมทั้งท่วงทำนองการสวดแบบอินเดียโบราณ ดอนไต้ เป็นการรวบรวมบทสวดที่สำคัญมาไว้เป็นบทเดียวกัน โดยเฉพาะบทนคฺรํฐาสฺตร ที่ได้กล่าวสรรเสริญคุณพระพุทฺธเจ้า พร้อมทั้งพระอรหันต์เอตทัคคะ ๘๐ องค์ ฯลฯ อานิสงส์ของการสวดมนต์มงคลเก้านี้ เป็นการเสริมบารมี โชคลาภ วาสนา สะเดาะเคราะห์ กรรมต่าง ๆ ป้องกันคุณไสยหรือไสยศาสตร์ อีกทั้งยังสามารถทำนํามนต์เพื่อเป็นสิริมงคล แก่ตนเองและผู้อื่น

วิธีสวด

ให้เริ่มสวดตั้งแต่นํ้าที่ ๑๗๒(อาราธนาพระปริตร) ถึงนํ้าที่ ๑๗๙ (จบ)

อาราธนาพระปริตร

วิปัติปะฏิพาหะ	สัพพะสัมปัตติสิทธิยา
สัพพะ ทุกขะ วินาสายะ	ปะริตัง พฺรุธะ มังคะลัง
วิปัติปะฏิพาหะ	สัพพะสัมปัตติสิทธิยา
สัพพะ ภะยะ วินาสายะ	ปะริตัง พฺรุธะ มังคะลัง
วิปัติปะฏิพาหะ	สัพพะสัมปัตติสิทธิยา
สัพพะ โรคะ วินาสายะ	ปะริตัง พฺรุธะ มังคะลัง

ข้าแต่พระคุณท่านผู้เจริญ ขอพระคุณท่านโปรดสวด (ข้าพเจ้าขอ
สวด) พุทธานุภาพ ธรรมานุภาพ สังฆานุภาพ กำจัดทุกข์ กำจัดภัย
กำจัดโรคของข้าพเจ้า ให้หมดไปสิ้นไป การกระทำอันใดด้วยอธรรม
มนต์ดำทั้งหลาย ผังรูปกัฏฐี ผังรอยกัฏฐี ผังทางสามแพร่งกัฏฐี ผังไต้บ้าน
กัฏฐี ผังบริเวณบ้านกัฏฐี ผังในบ่อกัฏฐี ผังในสระกัฏฐี ผังในห้วยกัฏฐี ผังใน
หนองกัฏฐี ผังในคลองกัฏฐี ผังในบึงกัฏฐี ผังในบางกัฏฐี ผังในทะเลกัฏฐี

นะถอน โมถอน พุทธอน ธาถอน ยะถอน

นะกลอน โมกลอน พุทกลอน ธากลอน ยะกลอน

ถอนด้วยนะโมพุทธานะ

ผูกไว้กัฏฐี มัดไว้กัฏฐี ตรึงไว้กัฏฐี ผูกด้วยสายสิญจน์กัฏฐี ผูกด้วยสามสีกัฏฐี ผูก
ด้วยผูกมือผีกัฏฐี ผูกหัวใจกัฏฐี ผูกลำไส้กัฏฐี ผูกมือผูกเท้ากัฏฐี

นะโมตัสสะ ตัสสะตัด ไครผูกไครมัด ตัดด้วยนะโมตัสสะ ตัสสะ

ข้าแต่พระคุณท่านผู้เจริญ ขอพระคุณท่านโปรดสวด (ข้าพเจ้าขอ
สวด) สะเดาะพระเคราะห์ ในกายในใจของข้าพเจ้า พระเคราะห์วัน
พระเคราะห์เดือน พระเคราะห์ปี พระเคราะห์โยก พระเคราะห์ตัวนอก
พระเคราะห์ตัวกลาง พระเคราะห์ตัวใน พระเคราะห์เสวยอายุ พระ
เคราะห์แทรก เป็นเหตุให้ข้าพเจ้า ปวดท้อง ปวดเอว ปวดหลัง ปวด
แขน ปวดต้นคอ ปวดหัวเข่า ปวดแข้ง ปวดขา ปวดหัวมัวตา ขี้ตาขี้หึง
ใจร้อนใจร้าย ความดันสูง ความดันต่ำ โรคหอบ โรคหืด โรคเบาหวาน
โรคไต โรคหัวใจ โรคตับ โรคปอด โรค
กระเพาะอาหาร โรคอัมพฤกษ์ โรคอัมพาต โรคมะเร็งทั้งหลาย ขอ
น้อมถวายให้แก่พระพวย หอบพาไปทิ้งที่นอกขอบจักรวาล

โชคดีทั้งหลาย เคราะห์ดีทั้งหลาย ผันดีทั้งหลาย นิमितดีทั้งหลาย
มงคลดีทั้งหลาย จงบังเกิดมี แก่ข้าพเจ้า ทำกิจการอันใด ขอให้สำเร็จ
ตามความปรารถนาทุกเมื่อเทอญ

นคัรฎฐาสูตร

ปะณิธานะโต ปัญญายะ ตะถาคะตัสสะ ทะสะ ปาระมียะ ทะสะ อุ
ปะปาระมียะ ทะสะ ปะระมัตตะปาระมียะ ปัญจะ มะหาปะริจจาเค ติสโส
จะรียา ปัจฉิ มัพพะเว คัพพะวักกันติง ชาติง อะภินิวกะมะนัง ปะธานะ
จะรียัง โพธิปัลลังเก มาระวิชะยัง สัพพัญญุตะญาณุปปะฏิเวธัง นะวะ
โลกุตตะระรัหมเมติ สัพเพปิเม พุทธะคุณ อววัชชิต์วา เวสาลียาตีสุ ปากา

รัตนเรสุ ติยามะรัตติง ประริตตัง กะโรนโต อายัสมา อานันทตเถโร วียะ
การุญญะจิตตัง อุปปัณฺฐะเปตฺวา ฯ

โกฏิสะตะสะหัสเสสุ จักกะวาเพสุ เทวะตา ยัสสาณัม ปะฏิคคัณ्हันติ
ยัญจะเวตาลิยัมปุเร โรคามะนุสสะทูปภิกกะ สัมภุตันติวิธัมภะยัง จิปปะ
มันตะระชาเปติ ประริตตัน ตัมภะณามะ เท ฯ

เอวัมเม สุตัง เอกัง สะมะยัง ภะคะวา เวตาลิยัง วิหะระติ มะหาเวเน กุ-
ฎาคาระ ฐาลายัง เตะนะโขปะนะ สะมะเยนะ ภะคะวา ตัสสาเย รัตติยา
ปัจจุสะมะยัง ปัจจุณฺฐายะ มะหากะรุณา ณะละสะมาปตติง สะมาปันโน
โหติ พระหุชะ นะหิตายะ พระหุชะ นะสุขายะ โลกาณู กัมปายะ อตถายะ หิ
ตายะ สุขายะ เทวะมะนุสสานัง อะถะโข ภะคะวา อายัสมันตัง อานันทัง
อามันเตติ ปัสเสยยานันตะ มะนุสสานัง อะมะนุสสานัง วิเหฐิยานัง
โสตะถิยานัง ฯ

อุคคัณหาหิ อานันตะ อิมัง นะคะรัณฺฐานัง ฐาเรหิ อานันตะ อิมัง นะ
คะรัณฺฐานัง วาเจหิ อานันตะ อิมัง นะคะรัณฺฐานัง มะนะสิกะโรหิ อานัน-
ตะ อิมัง นะคะรัณฺฐานัง ปะริยาปุณาหิ อานันตะ อิมัง นะคะรัณฺฐานัง นะ
มะ ภาสิตัง ยะถา จะ ปะนาหัง สารัชชัง กุมภัณฺฑานัง นิสสาเย ราชากะ
เยนะ ปะริมุญฺจิตสามิ โจระกะเยนะ ปะริมุญฺจิตสามิ อักคิยะเยนะ ปะริ
มุญฺจิตสามิ อุทะกะกะเยนะ ปะริมุญฺจิตสามิ อาวัตตะกะเยนะ ปะริมุญ
จิตสามิ วิวัตตะกะเยนะ ปะริมุญฺจิตสามิ อาวัตตะวิวัตตะกะเยนะ ปะริ
มุญฺจิตสามิ ภูตะภัสสะมาเรนะ ปะริมุญฺจิตสามิ ปิสาจะภัสสะมาเรนะ ปะ

ริมุญจิตสตามิ ยักกะภัสสะมาเรนะ ปะริมุญจิตสตามิ กุมภันฑะ ภัสสะมาเร
นะ ปะริมุญจิตสตามิ นาคะภัสสะมาเรนะ ปะริมุญจิตสตามิ สุปันณะภัส
สะมาเรนะ ปะริมุญจิตสตามิ คันธัพพะภัสสะมาเรนะ ปะริมุญจิตสตามิ โท
ตะภัสสะมาเรนะ ปะริมุญจิตสตามิ สัพพะพะเยนะ ปะริมุญจิตสตามิ ฯ

กาโสตาโส เสนะกัง โตตะกัง วิโตตะกัง รัชชะกัง ปะรัชชะกัง กาละวะ
กัง สัพพะโตตะ วิโยเคนะ ปะริมุญจิตสตามิ อัคคะหา ปะริมุญจิตสตามิ ปะ
ริคคะหา ปะริมุญจิตสตามิ อัคคะหา ปะริคคะหา ปะริมุญจิตสตามิ เอหิ ตะ
วังอานันทัง จะตฺถุหิ มะหาราเชหิ ทินนัง ปัจจักคัง เสตะมะณิเมยัง ปัตตัง
กาละจัมเปยยันทียา โปกกะระณียา อุทะกัง คะเหตตะวา เวสาลียัง ปะวิ
สิตตะวา สัพพะโรคะวินาสะ นัฏฐายะ สิญจามิ อิมัง นะคะรัฏฐานัง
พุทฺธะ คุณะปะริธิปะนัฏฐายะ สิญจามิ อิมัง นะคะรัฏฐานัง รัมมะ คุณะ
ปะริธิปะนัฏฐายะ สิญจามิ อิมัง นะคะรัฏฐานัง สังฆะ คุณะปะริธิปะ
นัฏฐายะ สิญจามิ อิมัง นะคะรัฏฐานัง อายัสมันโต อะสีติ สาวะกา ทะโย
ติ เตสัง สัจเจนะ สีเลนะ ขันติ เมตตาพะเลนะ จะ เตปิมัง อะนุรักขันตุ
อะโรคะเยนะ สุขะนะ จะ พุทฺโธ อะตุลละโย รัมโม จะ สังโฆ อะตุลละโย
มะหानุภาโว เอเต ปะสัง สัตถา อะนุกัม ปะยันตุ สุวัตถิวุทฺธิ มะนะโต
โหตุ นิจจัง เอเต ปาเลตฺตูปาณาติ สุขิโน โหนตุ ปาณิ โนติ ฯ

โกณทัณฺเณ สารีปุตโต จะ โมคคัลลานะ จะ กัสสะโป กุมารโ อรุเวโ
จะ คะยานะที จะ กัสสะโป ปาลัตโธ รัฏฐะปาโธ จะ นาโค อังคุลิมาละโก
สุญฺโตะ ภารัททะวาโซ จะ ปุณฺณโณ วักกะลี อัสสะชิ ภัททะชิ จะ อุปาตี จะ

ฉิมพะลี จะ คะวัมปะติ อุทายี กาพุทายี จะ โลพุทายี จะ ถาวะรี สะมิทธิ
จะ ภาวังกะโร จาปี สุภัทโท สุคะโตปี จะ สาคะโต จะ สุทัตโต จะ โตทัต
โต นาคะทัตตะโก อุคคาเรโว จะ เรโว จะ กังขาเรโว จะ ยัตติโก สุนันโท
คิริมานันโท นันทัตเถโร อุปะนันโท อานันโท นันทะกัปปโป จะ ะยะกะป
โป จะ ภัททะคุ มะหานาโม โลหะนาโม สังฆาโม วิชิโตปี จะ ปุลิโน ะ
นียัตเถโร ทัพโภ จะ อุปะเสนะโก สุปาโกปี จะ อุตตะโร สุขัตเถโร อะนุรุท
โธ ภัททียัตเถโร นุชิตโย กิมิโล วิมะโล พาหุ สุพาหุ จูพะป็นละโก มะหา
ป็นละโก จะ สุมะโน ปะราชะโก โมะมะราชาชะโก โสณะกัปปโป จะ โสณะโก
โสณะกัณโณ จะ โสโณ จะ กัจจาโน วังคิโสปี จะ พากุโล ราชูลัตเถโร จะ
อะนาคาโร จะ กัสสะโป วัปปัตเถโร จะ ะฆฏิโล อิจเจเต อะสัติสวาจะกาทะ
โยติ เตสัง สัจเจนะสีเลนะ ขันติ เมตตาพะเลนะ จะ เตปิมัง อะนุรักขันตุ
อะโรคะเยนะ สุขะนะ จะ ะฉันตา อักคิขันธาวะ ปะรินิพพันติ อะนาสะ
วาสะทา รักขันตุ มังสัพเพ อัมเห รักขันตุ สัพพะทา ฯ

เมตเตยโย อุตตะโร ราโม ปัสเสโน โกสะโลภิฏฐี ทะชะงคิ จะ โสโน จะ
สุภูโต เทยยะพราหมมะโน นาพาคิริ ปาติเลโย โพธิสัตตา อิมะหิ ทะสะ
โพธิสัตตา ทะสุตตะระปัณฺจะสะตา ปุเรนตา พุททะ การะเก ปาปุณิ
สสันติ อานาคะเต อะนันตัง โพธิสัมภารัง กัตตะวา กัปปะ อะนันทะเก
สัพพานิ ทะนานิ เทนติ ปุตตะ ทานะราชิกานิ จะ อานันทะ จักกะวาเลสุ
อินทา เทวา จะ พรหมมุนี มะนุสสะ ตีรัจฉานานัง สัพเพ สานัง หิเตสิโน
เอเตนะ สัมภาระนะ ระเตชะนะ สัพเพสัตตา สุขังคะตา อัญญะมัญญัง มะ

เหเทณฑุ อัญญะมัญญัง ปิยังวะธา สะมันตา จักกะวาเลสุ อะนันเต อัปปะ
มานะเก สัพเพทวา สะปุริสา สุชี ภาวันตุ สัพพะทา ฯ

พุทฺธัง เสฏฺฐัง ติกขุณทริยํ ฌมมํ คัมภีรํ พุทฺธัสสํ สังมัญจะ
ปฺปญฺญักเขตตัง จะ วันเทหัง ลักกัจจํ นิจจํ ปญฺญา มะหาฌมมะชะรา มะ
หาอิทธิ มะหายะสา อะสีติ จะ มะหาเถรา สัตตานิ หิตะการะกา ชะลัน
ตา สีละเตชนะ วิราวีโร จะเรติยาติ เอเตหิ จะ อัญญะหิ จะ พุทฺธะสาวะ
เกหิ ยาวะเทวะวะเน มะหาวะเน รักขันตุ สุรักขันตุ ยาวะเทวะมะเร มะ
หามะเร รักขันตุ สุรักขันตุ ยาวะเทวะปะเถ มะหาปะเถ รักขันตุ สุรักขัน
ตุ ยาวะเทวะนัคมะเร มะหานัคมะเร รักขันตุ สุรักขันตุ ยาวะเทวะสะ
มันตา สักกัโยชะนะ สะตะ สะหัสสานิ พุทฺธะชาละปะริกเขตเต รักขันตุ
สุรักขันตุ ยาวะเทวะสะมันตา สักกัโยชะนะ สะตะสะหัสสานิ ฌมมะชา
ละ ปะริกเขตเต รักขันตุ สุรักขันตุ ยาวะเทวะสะมันตา สักกัโยชะนะ สะ
ตะสะหัสสานิ สังฆะชาละปะริกเขตเต รักขันตุ สุรักขันตุ อิทะมะโว จะ
ภะคะวา อัตตะมะโน อายัสมา อานันโท ภะคะวะโต ภาสีตัง อะภินันทิตี
ฯ

ปลุกเสกธาตุ

สิทธิ ปะฐะวี พะลา เตชา อิทธา ธาตุดินของข้าพเจ้ามีกำลัง มีเดชมี
ฤทธิ์

สิทธิ อาโป พะลา เตชา อิทธา ธาตุน้ำของข้าพเจ้ามีกำลัง มีเดชมีฤทธิ์

ลิตฺธิ เตโฆ พะลา เตชา อิทฺธา ฐาตุไฟของข้าพเจ้ามีกำลัง มีเดชมีฤทธิ์
ลิตฺธิ วาโย พะลา เตชา อิทฺธา ฐาตุลมของข้าพเจ้ามีกำลัง มีเดชมีฤทธิ์
ลิตฺธิ อาโก พะลา เตชา อิทฺธา อากาษธาตุของข้าพเจ้ามีกำลัง มีเดชมีฤทธิ์
ลิตฺธิ วิญญฺญาณ พะลา เตชา อิทฺธา วิญญฺยานธาตุของข้าพเจ้ามีกำลัง มีเดช
มีฤทธิ์

พุทฺธังกันตัง ฐัมมํกันตัง สังฆังกันตัง

พุทฺธังรักษา ฐัมมํรักษา สังฆังรักษา

พระพุทฺธังอุด พระฐัมมํอุด พระสังฆังอุด

พระพุทฺธเจ้าห้ามอาวุช อุดอธรรม ด้วยพระพุทฺธัง

พระธรรมเจ้าห้ามอาวุช อุดอธรรม ด้วยพระฐัมมํ

พระสงฆเจ้าห้ามอาวุช อุดอธรรม ด้วยพระสังฆัง

พระพุทฺธังปิด พระธรรมมังปิด พระสังฆังปิด

พระพุทฺธเจ้าแผลงฤทธิ์ปิดอธรรมด้วยพระพุทฺธัง

พระธรรมเจ้าแผลงฤทธิ์ปิดอธรรมด้วยพระฐัมมํ

พระสงฆเจ้าแผลงฤทธิ์ปิดอธรรมด้วยพระสังฆัง

สัพเพพุทฺธา พะลัปปัตตา ปัจเจกา นัญจะ ยัง พะลัง อะระหันตา นัญจะ

เตเชนะ รักขัง พันธามิ สัพพะโส

คำแปลอาราธนาพระปริตร

ขอพระสงฆ์ทั้งหลาย จงสวดพระปริตร อันเป็นมงคล เพื่อป้องกัน
ความวิบัติ เพื่อความสำเร็จในสมบัติทั้งปวง และเพื่อให้ทุกข์ทั้งปวง
พินาศไป เพื่อให้ภัยทั้งปวงพินาศไป เพื่อให้โรคทั้งปวงพินาศไป

คำแปลนคัมภีร์สูตร

เราทั้งหลายจงตั้งจิตอันประกอบไปด้วยความกรุณาในสัตว์
ทั้งหลาย ดังพระอานันทเถระผู้มีอายุ นึกถึงพระพุทธรูปทั้งหลาย แม้
ทั้งปวงของพระตถาคตเจ้า จำเดิมแต่ปรารธนาพุทธานุภาพ คือ บารมี
๑๐ อุปบารมี ๑๐ ปรมัตถบารมี ๑๐ มหาบริจาต ๕ จริยา ๓ เสด็จลงสู่
คัมภีร์ในภพมีในที่สุด ประสูติ เสด็จออกอภิเนษกรรมณ์ บำเพ็ญ
ทุกขกิริยา ชนะมาร ตรัสรู้พระสัพพัญญุตญาณ ณ โพธิบัลลังก์ นวโล-
กุตตรธรรม ๙ ดังนี้แล้ว กระทำปริตร ตลอดราตรีทั้ง ๓ ยาม ใน
ภายในกำแพง ๓ ชั้น ในเมืองเวสาลี เทวดาทั้งหลายในแสนโกฏิ
จักรวาล ย่อมรับเอาแม่ซึ่งอาชญาแห่งพระปริตรอันใด อันหนึ่ง พระปริตร
อันใด ยิ่งภัย ๓ ประการอันเกิดจากโรค อมนุษย์ และข้าวแพงในเมือง
เวสาลีให้อันตรธานไปโดยเร็วพลัน เราทั้งหลายจงสวดปริตรอันนั้น
เทอญ

ในสมัยกาลครั้งนั้น พระผู้มีพระภาคเจ้า ได้ตื่นขึ้นแล้วจากสีห
ไสยาสน์ ในเวลาใกล้รุ่งแห่งราตรี แล้วพระองค์ก็เข้าซึ่งผลสมาบัติ อัน
ประกอบไปด้วยพระมหากรุณา เพื่อให้เป็นประโยชน์แก่ชนเป็นอัน

มาก เพื่อให้เป็นสุขแก่มหาชน เป็นสุขแก่สัตว์โลก เพื่อให้เจริญและ
เป็นสุขแก่เทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย ในกาลครั้งนั้น อันว่าพระผู้มี-
พระภาคเจ้า ได้มีพระพุทธรูปปฏิมาตรัสเรียกพระอานนท์ ว่าท่านจงเรียน
พระปริตรนี้ ชื่อว่า นะคะรัฏฐานะปริตรนี้ และเหตุพระปริตรนี้ จะให้
ตั้งอยู่เป็นสุขแห่งพระนคร ท่านจงฟังจงทรงไว้ ซึ่งนะคะรัฏฐานะปริตร
นี้ ท่านจงทรงไว้ในใจ ซึ่งนะคะรัฏฐานะปริตรนี้ อันพระตถาคตตรัสไว้
แล้ว เพื่อให้บังเกิดซึ่งสิริสวัสดิ์ความเจริญแก่มนุษย์ทั้งหลาย จัก
บังเกิดมี แก่มนุษย์ทั้งหลายด้วยนะคะรัฏฐานะปริตรนี้ พระตถาคตจัก
ปลดเปลื้อง ซึ่งสัตว์ทั้งหลาย เพื่อให้หายเสียซึ่งความกลัว และสะดุ้ง
ตกใจ จากกัมภณัฏฐ์ทั้งหลาย พระตถาคตจักปลดเปลื้องเสีย ซึ่ง
มนุษย์ทั้งหลาย จากโจรภัย จากภัยแห่งเพลิง จากภัยแห่งน้ำ จากภัย
อันเดินมา จากภัยอันเดินไป จากภัยทั้งหลายที่พึงกลัว จากภูต
พรายที่พึงกลัว จากปีศาจ จากกัมภณัฏฐ์ จากนาครายที่พึงกลัว จาก
ครุฑร้าย จากคนธรรพร้ายที่พึงกลัว จากไข้ห่า จากภัยทั้งปวง โรคหืด
ไข้จุกเสียด เมื่อยขบ ไข้หวัด โรคหอบ ไข้ปวง ไข้เกลียวดำ ให้พ้น
พรวดออกไป พระตถาคตเจ้าจะให้มนุษย์พ้นจากสิ่งไม่ดีทั้งปวงด้วย
ประการนี้ พระอานนท์จงมาตักน้ำในจัมเปยยะนที แต่พอด้วยบาตร
ของพระตถาคต อันทำวมหาราชทั้ง ๔ ได้ถวายไว้ และเข้าไปในเมือง
เวสาลี จะสำแดงเดชแห่งพุทธคุณ ธรรมคุณ สังฆคุณ เพื่อให้มนุษย์
พ้นจากโรคภัยทั้งปวง อันว่านะคะรัฏฐานะปริตรนี้ คือการออกนาม
สาวกทั้งหลาย ๘๐ พระองค์ พระปริตรนี้จักเป็นประโยชน์แก่มนุษย์
ทั้งหลายอันเป็นล้านโยชน์

ของฝากท้ายเล่ม

ท่านสาธุชนทั้งหลายชายหญิง เวลาที่มีปัญหาชีวิตประเดประดังขึ้นมา หรือเวลาประสบความผิดหวังอย่างแรง เวลาถึงคราวอัปมงคลหนทางแก้ปัญหามาไม่ถึง ไม่รู้จะตัดสินใจเลือกทางชีวิตไปทางใดดี จะเลี้ยวซ้ายหรือจะหันไปทางขวา ในขณะที่เหตุการณ์ต่าง ๆ มาทำให้อุ่นวายนั่น อย่าเพิ่งรีบด่วนตัดสินใจแก้ปัญหามุทะลุ จะไม่เกิดประโยชน์อะไร มีแต่เสียกับเสีย หรือบางทีก็คิดร้ายทำลายตนเองและผู้อื่น ประชดประชันชีวิตต่าง ๆ นา ๆ แล้วเมื่อเหตุการณ์ผ่านไป จะมานั่งเสียใจว่าไม่น่าทำ

ขอแนะนำท่านสาธุชนทั้งหลายว่า เวลาที่มีเรื่องคับขันทั้งหลายดังที่บรรยายมาข้างต้นเกิดขึ้น ให้หันหลังกลับมาพึ่งสรวมจิตสวดมนต์ไหว้พระดีกว่า แล้วจะบังเกิดปัญญาสามารถรู้วิธีแก้ปัญหาได้อย่างอัศจรรย์ใจ เพราะว่า บารมีของพระพุทธเจ้า พระธรรมเจ้า พระสงฆ์เจ้า และเทวดาทั้งหลาย ท่านจะตั้งใจให้รู้วิธีแก้ไขให้เจอวิธีที่ดีที่สุด สูญเสียน้อยที่สุด หรือไม่ท่านก็จะไปชักจูงคนที่เคยมีบุญบารมีเนื่องกับเรามาช่วยเหลือเกื้อหนุน

ถึงแม้ว่าช่วงเวลาที่เรามีปัญหาจะทำให้จิตใจเราฟุ้งซ่านจำบทสวดมนต์ไม่ได้ ก็ให้เอาหนังสือสวดมนต์มาอ่านออกเสียงไป อ่านผิดบ้างถูกบ้างเพราะใจไม่สงบ ก็ยังดีกว่านั่งคิดให้กลุ้มประสาทเสียเปล่า ๆ หรือถ้ามันวุ่นวายจริง ๆ ก็ให้ถือโอกาสออกไปทำบุญไหว้พระไหว้

เจดียย์ให้พระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์ที่ไม่ห่างไกลบ้านเรามากนัก อริษฐานขอพรขอबारมีท่านให้รู้วิธีแก้ไขที่ดีที่สุด และก็อย่าตั้งหน้าตั้งตาไปขอท่านอย่างเดียว เอาอะไรไปถวายท่านด้วย เช่น ดอกไม้ ธูป เทียน เตรียมเงินไปหยอดตู้ธนุโมนาที่นั่นด้วย มีก็ตู้จงหยอดให้ครบทุกตู้ ไม่มีเงินมากก็แลกเหรียญบาทไปหยอดก็ยังดี แต่จงตั้งใจทำทานด้วยความเคารพ อย่าแสดงอาการเหมือนเอาของไปทิ้ง เพราะว่าการทำบุญโดยเคารพจะช่วยให้เรามีเดชबारมีที่จะแก้ปัญหาชีวิตได้ แต่ถ้าทำบุญโดยไม่เคารพ เราจะไร้เดชबारมีที่จะนำมาแก้ปัญหาตัวเองและคนรอบข้างได้

จงจำไว้ให้มั่น สำเหนียกไว้ในใจว่า เมื่อเจอปัญหาชีวิต จงชนะปัญหาทั้งหลายด้วยความดี อย่าคิดว่าจะไปเอาชนะได้ด้วยความชั่ว ความเลว ถ้าเอาความเลวไปสู้ จะมีแต่แพ้กับแพ้ เริ่มต้นก็แพ้ใจตัวเอง พ่ายแพ้กิเลสตัวเอง คือกิเลสความโลภ ความโกรธ ความหลงไปแล้วต่อไปก็จะไปแพ้คนอื่น พ่ายแพ้ในเกมชีวิต รวมความว่า ถ้าตั้งต้นด้วยความชั่วความเลวแล้ว แพ้หมด จนกระทั่งต้องสูญเสียทุกสิ่งทุกอย่างในชีวิตไป

เมื่อเจอปัญหาชีวิตอัปจนหนทางขึ้นมา ชั้นแรกต้องตั้งตนไว้ให้ชอบ ตั้งตนไว้ในความดี ตั้งตนไว้ในทาน ศีล สวดมนต์ภาวนา ให้วพระ แม่เมตตา อโหสิ ขอขมา ให้อภัย อุทิศส่วนกุศล กตัญญูรู้คุณคน ตั้งตนไว้ให้ชอบ อย่างนี้ให้มันคงอยู่เถิด ปัญหาทั้งหลายไม่ว่าใหญ่เพียงใด เราจะสามารถชนะได้ จะสามารถแก้ไข คลี่คลายสลายปัญหาไปได้หมด

ฉะนั้นท้ายหนังสือเล่มนี้จึงรวบรวมคำอธิษฐานดี ๆ มาให้ท่าน
สาธุชนนำไปใช้ เอาไปอธิษฐานบ่อย ๆ บทไหนชอบและถูกจริต จง
เอาไปอธิษฐานทุกวัน ท่องไม่ได้ก็ไม่เป็นไร อ่านไปตามหนังสือ ทำใจ
ให้สบาย แล้วชีวิตของท่านจะดีขึ้นเรื่อย ๆ มีปัญหาอะไรก็จะแก้ไขได้
ง่าย ความทุกข์กังวลใจก็จะน้อยลง ปฏิบัติธรรมก็จะบรรลุผลได้เร็ว

ขอให้ท่านสาธุชนจงได้ประโยชน์จากหนังสือทั้งเล่ม และ
โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ขอให้ได้ประโยชน์จากของฝากท้ายเล่มเถิด

ขออนุโมทนา

พระชุมพล พลปญโญ

๑๐ ตุลาคม ๒๕๔๗

บทปลงสังขาร

มนุษย์เราเอ๋ย
นิพพานมีสุข
ค้นหาห้วงหนึ่ง
ฉันไปมิได้
ห้วงนั้นพ้นผูก
ห้วงทรัพย์สินศฤงคาร
จะได้ไปนิพพาน
ยามหนุ่มสาวน้อย
งามแล้วทุกประการ
แต่ล้วนเครื่องเหม็น
เอ็นน้อยเก่าพัน
ให้ร้อนให้เย็น
ชนคิวกิขาว
เส้นผมบนหัว
หน้าตาเว้าวอก
จะลุกก็โอย
เหมือนดอกไม้โรย
จะเข้าที่นอน
พระอนิจจัง
เราท่านเกิดมา
ผู้ดีเชิฐใจ

เกิดมาทำไม
อยู่ใยมิไป
ห้วงชักรห้วงไว้
ค้นหาผูกพัน
ห้วงลูกห้วงหลาน
จงสละเสียเถิด
ข้ามพ้นภพสาม
หน้าตาแหล่ช้อย
แก่เฒ่าหนึ่งยาน
เอ็นใหญ่เก่าร้อย
มันมาทำเชิฐ
เมื่อยขบทั้งตัว
นัยน์ตาก็มัว
ดำแล้วกลับหงอก
ดูน่าบัดสี
จะนั่งก็โอย
ไม่มีเกสร
พึงสอนภาวนา
พระอนัตตา
รังแต่จะตาย
ก็ตายเหมือนกัน

เงินทองทั้งนั้น
ตายไปเป็นผี
เขาชักหน้าหนี
เปื่อยเน่าพุพอง
เขาหามเอาไป
เขานั่งร้องไห้
อยู่แต่ผู้เดียว
เหลียวไม่เห็นใคร
เห็นแต่ฝูงกา
ยื้อแย่งกันกิน
กระดูกกุกเอ๋ย
เรงกาหมากิน
เที่ยงคืนสงัด
ไม่เห็นลูกหลาน
เห็นแต่นกเค้า
เห็นแต่นกแสก
เห็นแต่ฝูงผี
มนุษย์เราเอ๋ย
ไม่มีแก่นสาร
คำจุนเอาไว้
จะได้ทันพระพุทธรเจ้า

มิติตัวไป
ลูกเมียผู้รัก
เขาเหม็นซากผี
หมู่ญาติพี่น้อง
เขาวางลงไว้
แล้วกลับคืนมา
ป่าไม้ชายเขียว
เห็นแต่ฝูงแร้ง
เห็นแต่ฝูงหมา
คูน่าสมเพช
เรียรายแผ่นดิน
เอาเป็นอาหาร
ตื่นขึ้นมึนนาน
พี่น้องเผ่าพันธุ์
จับเจ้าเรียงกัน
ร้องแรกแหกขวัณ
ร้องให้หากัน
อย่าหลงนักเลย
อุตส่าห์ทำบุญ
จะได้ไปสวรรค์
จะได้เข้านิพพาน

อหัม วนุทามิ สพุพโส

อหํ วนุทามิ นิพฺพานปจฺจโย โหตุ

คาถาเงินล้าน

ของพระเดชพระคุณหลวงพ่อพระราชพรหมยาน (ฤๅษีลิงดำ)
วัดจันทาราม (ท่าซุง) ต.น้ำซึม อ.เมือง จ.อุทัยธานี
ศิษย์หลวงปู่ปาน วัดบางนมโค อ.เสนา จ.พระนครศรีอยุธยา

(นะโม ๓ จบ เพื่อเป็นการระลึกถึงคุณของพระพุทธเจ้า ก่อนสวดคาถา)

- **สัมปะจิตจามิ** (คาถาสมองกลับ หรือ คาถาอภิญญา)
- **นาสังสิโม** (คาถาพญาเต่าเรือน หรือ คาถาพระพุทธกัสสป)
- **พรหมา จะ มหาเทวา สัพเพยักขา ปะรายันติ** (คาถาตัดอุปสรรคลาภที่จะมา)
- **พรหมา จะ มหาเทวา อภิลาภา ภาวันตุเม** (คาถาเงินแสน)
- **มหาปุณฺณโณ มหาลาโภ ภาวันตุเม** (คาถาลาภมาไม่ขาดสาย)
- **มิเตพาหุหะติ** (คาถาเงินล้าน)
- **พุทฺธะ มะอะอุ นะโมพุทฺธายะ วิระทะโย วิระโคนายัง วิระหิงสา วิระทาสี วิระทาสา วิระอิตถิโย พุทฺธัสสะ มานี มามะ พุทฺธัสสะ สวาโหม** (คาถาพระปัจเจกพุทธเจ้า)
- **สัมปะติจจามิ** (คาถาเร่งรัดลาภให้ได้เร็วขึ้น)
- **เพ็ง ๆ พา ๆ หา ๆ ฤา ๆ** (คาถามหาลาภของโบราณ)

(บูชา ๙ จบ ตัวคาถาต้องว่าทั้งหมด)

คาถานี้เป็นคาถามหาลาภ จะช่วยให้ผู้ที่ท่องด้วยความเคารพมีลาภไม่ขาดแคลนตามสมควรแก่วาสนาบารมี ก่อนจะว่าคาถาให้นึกถึงพระพุทธเจ้าและท่านเจ้าของคาถาด้วยความเคารพก่อน การท่องคาถาจะท่องในอิริยาบถใดหรือเวลาใดก็ได้ ขอเพียงให้ท่องด้วยใจเคารพ ถ้าผู้ท่องมีการให้ทานด้วย จะทำให้คาถาให้ผลดียิ่งขึ้น ถ้าท่องคาถาก่อนให้ทาน ขณะให้ทาน และหลังให้ทานด้วย คาถายิ่งมีพลัง ยิ่งถ้าทำจิตให้เป็นสมาธิขณะท่องด้วยก็ยิ่งดี วันหนึ่งอย่างน้อยให้ท่องคาถา ๙ จบ ถ้ายิ่งท่องมากจบเท่าไรก็ได้ยิ่งดี จะไม่อัศจรรย์ขาดแคลนในสิ่งทั้งปวง รักษาศีล ๕ ด้วยยิ่งดีมากขึ้น

จริยธรรมของพระโพธิสัตว์ ๑๐ ประการ

๑. พระโพธิสัตว์ไม่ปรารถนาเลยว่าร่างกายจะไม่มีโรคภัยไข้เจ็บ
(มีโรคภัยไข้เจ็บเป็นธรรมดา)
๒. พระโพธิสัตว์ครองชีพโดยไม่ปรารถนาว่าจะไม่มีภัยอันตราย
(มีภัยอันตรายเป็นธรรมดา)
๓. พระโพธิสัตว์ไม่ปรารถนาเลยว่าจะไม่มีอุปสรรคในการชำระจิตให้บริสุทธิ์
(ย่อมมีอุปสรรคเป็นธรรมดา)
๔. พระโพธิสัตว์ไม่ปรารถนาเลยว่าจะไม่มีมารขัดขวางการปฏิบัติภารกิจ
(จะต้องมีมารมาขัดขวางการปฏิบัติโพธิจิตเป็นธรรมดา)
๕. พระโพธิสัตว์คิดว่าจะทำงานให้นานที่สุด โดยไม่ปรารถนาจะให้สำเร็จผลเร็ว
(ปล่อยวางเรื่องกาลเวลา ทำงานเพื่องาน)
๖. พระโพธิสัตว์คบเพื่อนโดยไม่ปรารถนาว่าจะได้ผลประโยชน์จากเพื่อน
(รักผู้อื่นด้วยความบริสุทธิ์ใจ)

๗. พระโพธิสัตว์ไม่ปรารถนาเลยว่าจะให้คนอื่นตามใจ
ตนเองเสมอไปทุกอย่าง
(ไม่มีความเห็นแก่ตัว)
๘. พระโพธิสัตว์ทำความดีกับคนอื่น ไม่ปรารถนาสิ่งตอบแทน
(ต้องการให้คนอื่นพ้นทุกข์)
๙. พระโพธิสัตว์เห็นลามแล้ว ไม่ปรารถนาจะมีหุ้นส่วนด้วย
(ไม่ปรารถนาในลามและสรรเสริญ)
๑๐. พระโพธิสัตว์ เมื่อถูกใส่ร้ายป้ายสี ตีเตียน นินทาแล้ว ไม่
ปรารถนาจะได้โต้ตอบหรือฟ้องร้อง
(การใส่ร้ายป้ายสี ตีเตียน นินทา เป็นธรรมดาของโลก)
- จริยธรรมทั้ง ๑๐ ประการนี้ เป็นการปฏิบัติธรรมชั้นสูงของพระโพธิสัตว์
ทุกพระองค์ เรียกว่า “มหาอุปสรรค” ซึ่งถ้าท่านผู้ปฏิบัติธรรมนำมาท่องทุก
วัน จะช่วยขัดเกลาจิตใจให้ดีงาม ช่วยให้ง่ายต่อการบรรลุมรรคผลนิพพาน

คำอุทิศส่วนกุศลเวลาบำเพ็ญทาน

อิหัง เม ปุณฺณัง ผลบุญอันนี้ ที่ข้าพเจ้าได้น้อมถวาย
ขอให้เป็นปัจจัย แก่บรรดผลนิพพาน ในอนาคตกาล
อันใกล้นี้ด้วยเทอญ

อิหัง เม ทานัง ผลทานอันนี้ ที่ข้าพเจ้าได้น้อมถวาย
ขอให้ถึง แก่ บิณฑบาต วรสาธนาญาติ และมิตรสหาย
เปรตอสุรกาย เทวดาทั้งหลาย สรรพสัตว์ทั้งหลาย เจ้า-
กรรมนายเวร พระภูมิเจ้าที่ และบริวารของพระภูมิเจ้าที่ ที่
บ้านของข้าพเจ้า ที่ทำงานของข้าพเจ้า ขอให้ได้รับ เอา
กุศลอันนี้ ที่ข้าพเจ้าได้น้อมถวาย สิ้นกาลนานเทอญ

คำขอขมาลาโทษทั้ง ๓๑ ภูมิ

ของพระอาจารย์จำเนียร สีสณฺเฏโจ

วัดถ้ำเสือ อ.เมือง จ.กระบี่

กายกรรม ๓ วจีกรรม ๔ มโนกรรม ๓ กรรมดีอันใด
เป็นบุญกุศล ที่ข้าพเจ้าได้กระทำแล้ว ด้วยกาย วาจา ใจ
ในอดีตชาติก็ดี ปัจจุบันชาติก็ดี ขอให้ถึง แก่ท่านทั้งหลาย
ที่มีภพมีภูมิ มีชาติเป็นแดนเกิด มีชรามรณะ มีจิต มีชีวิต
มีวิญญูณ มีขันธสันดาน มีวิบากแห่งกรรม มีการกระทำ
เจ้ากรรมนายเวร เจ้าการบัญญัติ จตุโลกบาลทั้ง ๔ ยมบาล
มนุษย์ ๑ สวรรค์ ๖ พรหม ๒๐ อปายภูมิทั้ง ๔ บัดนี้
ข้าพเจ้า ได้สร้างกองการกุศล มีผลทานผลศีล ผลภาวนา
ผลแผ่เมตตา ขอให้ถึง แก่ท่านทั้งหลาย ที่ข้าพเจ้า ได้
ล่วงเกิน ทำกรรมไว้ ด้วยกายก็ดี ด้วยวาจาก็ดี ด้วยใจก็ดี
เจตนาที่ดี ไม่เจตนาที่ดี รู้ก็ดี ไม่รู้ก็ดี ต่อหน้ากันก็ดีลับ
หลังกันก็ดี ขอให้ท่านทั้งหลาย จงอโหสิกรรม ให้แก่
ข้าพเจ้า ตั้งแต่บัดนี้ เป็นต้นไป อย่ามีเวรภัย เกิดชาติหนึ่ง
ภพใด ขอให้ได้สร้าง แต่กรรมดี สร้างบารมีของตน ให้พ้น

ภียพาล ลุ่่วงบ่วงมาร ในอนาคตกาล อันใกล้นี้ ด้วย
เทอญ

ข้าพเจ้าคิดจะประกอบกิจการอันใด ที่ไม่ผิดทำนอง
คลองธรรม ขอให้สำเร็จสมปรารถนา เป็นอัครรรย์ เหนือ
มนุษย์ทั้งปวง

คำถอนอธิษฐานที่เป็นมิจนาทิฏฐิ

โดย พระชุมพล พลปญโญ

๔ ตุลาคม ๒๕๔๓

อิมัง มิจนา อะริษฐานัง ปัจจุทธะรามิ

ทุติยัมปิ อิมัง มิจนา อะริษฐานัง ปัจจุทธะรามิ

ตะติยัมปิ อิมัง มิจนา อะริษฐานัง ปัจจุทธะรามิ

ข้าพเจ้าขอถอนคำอธิษฐาน ถอนคำสาป ถอนคำแช่ง ที่ข้าพเจ้าได้ตั้งขึ้น ถึงพร้อมแล้ว ด้วยกิเลส ด้วยตัณหา ด้วยอุปาทาน ด้วยราคะ ด้วยโทสะ ด้วยโมหะ ด้วยมานะ ด้วยมิจนาทิฏฐิ เป็นไปเพื่อความพยายบาทเบียดเบียน สร้างเวรสร้างกรรม ไม่ประกอบด้วยธรรม ไม่ประกอบด้วยวินัย ไม่ประกอบด้วยกุศล ไม่ประกอบด้วยปัญญา ไม่ประกอบด้วยบารมี ที่ข้าพเจ้าได้อธิษฐานไว้ สาปไว้ แช่งไว้ ในอดีตชาติก็ดี ปัจจุบันชาติก็ดี ระลึกได้ก็ดี ระลึกไม่ได้ก็ดี ทั้งหมดทั้งสิ้น

ข้าพเจ้าขออ้อาภพระพุทธเจ้า พระธรรมเจ้า พระสงฆ์เจ้า แม่พระธรณี แม่พระคงคา แม่พระเพลิง แม่พระพาย และเทวดาทั้งหลายทั้งปวง มาเป็นพยาน ว่าข้าพเจ้าขอถอนคำอธิษฐานเหล่านั้น ถอนคำสาปเหล่านั้น ถอนคำแช่งเหล่านั้น ร้อยหน พันหน หมื่นหน แสนหน ล้านหน โกฏิหน ฌ กาลบัดเดี๋ยวนี้ด้วยเทอญ

นะถอน โมถอน พุทถอน ธาถอน ยะถอน

นะกลอน โมกลอน พุทกลอน ธากลอน ยะกลอน

ถอนด้วย นะ โม พุท ธา ยะ

ข้าพเจ้าขอยกโทษ อโหสิกรรม และให้อภัย ในความบกพร่อง
ผิดพลาด ของสรรพสัตว์ ทั้งหลายทั้งปวง ทุกชีวิต ทุกจิตวิญญาณ ใน
ที่ทุกสถาน ในกาลทุกเมื่อเทอญ

พระชุมพล พลปญโญ เขียนเมื่อ ๔ ตุลาคม ๒๕๔๓

คำอธิษฐานข้างบนนี้ ถ้าใครใช้อธิษฐานทุกวัน จะช่วยลดวิบากกรรมเวร
กรรมทางใจลงได้อย่างมาก

พระชุมพล พลปญโญ

๔ ตุลาคม ๒๕๔๓

คำแผ่บารมีกุศลมหาอธิษฐาน

โดย พระชุมพล พลปญโญ

๑๖ กรกฎาคม ๒๕๔๔

ข้าพเจ้าขออาราธนาบารมีของพระพุทธเจ้าทุกพระองค์ พระปัจเจกพระพุทธเจ้าทุกพระองค์ พระสาวกทุกองค์ พระโพนธัสตว์ทุกองค์ พรหมทุกองค์ เทวดาทุกองค์ พ่อแม่ครูบาอาจารย์และผู้มีพระคุณทุกท่าน จงมาสถิตอยู่เหนือเศียรเกล้าของข้าพเจ้า ขอให้คำอธิษฐานของข้าพเจ้า ศักดิ์สิทธิ์มีฤทธิ์จงทุกประการเทอญ

บุญกุศลที่ข้าพเจ้าบำเพ็ญมาในอดีตชาติก็ดี ในปัจจุบันชาติก็ดี และที่จะบำเพ็ญไปจนกว่าที่จะถึงซึ่งพระนิพพานก็ดี ที่จะให้ผลแก่ข้าพเจ้าเพียงใด ข้าพเจ้าขออุทิศส่วนกุศลนั้น ให้แก่จิตวิญญาณทุกคนทั้งหมื่นโลกธาตุ แสนโกฏิจักรวาล อนันตจักรวาล ขอให้ท่านทั้งหลายจงได้อนุโมทนาในกุศลนั้น และจงพลันบังเกิดเป็นเครื่องสักการะบรรณาการอันเป็นทิพย์ ที่ท่านยินดีพอใจเป็นร้อยเท่าพันทวีที่ ท่านต้องการ ขอให้ท่านจงเจริญด้วยอายุ วรรณะ สุขะ พละ ปฏิภาณ ธรรมสาร สมบัติ พืชพัฒน์มงคล สมบูรณ์พูนผล ด้วยลาภ ยศ สุข สรรเสริญ และอธิบดีอันเป็นทิพย์ยิ่งยิ่งขึ้นไป ท่านคิดปรารภนาสิ่งใด ขอจงได้สำเร็จสมความปรารถนาทุกสิ่งทุกประการตลอดเวลา ขอให้ท่านจงสถิตอยู่ในฐานะบิดา มารดา ช่วยบำรุงรักษาข้าพเจ้าซึ่งอยู่ในฐานะลูกสาว-ลูกชาย ให้ปราศจากภัยอันตรายจะมาแผ้วพาน ขอให้เจริญรุ่งเรืองในทุกสิ่งทุกประการ จนกว่าจะเข้าถึงซึ่งพระนิพพานในอนาคตกาลอันใกล้นี้ด้วยเทอญ

อนึ่ง บุญใดที่ท่านทั้งหลายได้บำเพ็ญมาทุกภพทุกชาติ ข้าพเจ้าขอ
อนุโมทนา ขอให้ข้าพเจ้าจงมีส่วนแห่งบุญนั้นจงทุกประการ ขออุทิศ
บุญจากการอนุโมทนานี้ ให้แก่เจ้ากรรมนายเวรและเทวดาที่รักษา
ข้าพเจ้า ขอป่าวประกาศคุณงามความดีของท่าน ไปตลอดหมื่นโลก-
ธาตุ แสนโกฏิจักรวาล อนันตจักรวาล จิตวิญญาณทุกดวง ทุกเทว-
สมาคม ทุกเทวสภา จงรับรู้รับทราบ คุณงามความดี ที่ท่านได้ทำแล้ว
จงทุกประการเทอญ

สิ่งใดที่ข้าพเจ้าได้เคยล่วงเกินท่านทั้งหลายด้วยกายกรรม วาจากรรม
มโนกรรม ในอดีตชาติก็ดี ปัจจุบันชาติก็ดี ข้าพเจ้าขอกราบแทบเท้า
ขอขมา ขอท่านทั้งหลายจงโปรดเมตตา ยกโทษอโหสิกรรมให้แก่
ข้าพเจ้าด้วยเทอญ

สิ่งใดที่ท่านทั้งหลายได้เคยล่วงเกินข้าพเจ้ามาในอดีตชาติก็ดี
ปัจจุบันชาติก็ดี ข้าพเจ้าขอยกโทษอโหสิกรรมให้ทั้งหมดทั้งสิ้น

ขออุทิศกุศล ไปกับกระแสนเมตตาจิตของท่าน ลูกหลานบริวารและ
ผู้ที่เกี่ยวข้องกับท่าน จะอยู่ภพใดภูมิใด ขอจงได้รับบุญกุศลจาก
ข้าพเจ้า จงทุกประการเทอญ

ขอท่านทั้งหลายจงช่วยเสริมพลังบารมีแก่ข้าพเจ้า เมื่อข้าพเจ้าคิด
จะประกอบกิจการอันใด ที่ไม่ผิดทำนองคลองธรรม ขอให้พลันสำเร็จ
เป็นอัศจรรย์เหนือมนุษย์ทั้งปวงด้วยเทอญ

ขออัญเชิญพระศรีอารีย์ เจ้าแม่กวนอิม พระกษิติครรภ์โพธิสัตว์
พระอรหันต์จี้กง เชียนทั้งแปด พระอิศวรনারายณ์ พระอินทร์ พระ
พรหม พระยม พระกาล ท้าวจตุโลกบาลทั้ง ๔ แม่พระธรณี แม่พระคง

คา แม่พระเพลิง แม่พระพาย พระโพธิสัตว์ทั้งหลาย เทวดาทั้งหลาย
นายนิริบาลทั้งหลาย ท่านผู้มีตาทิพย์ หูทิพย์ ใจทิพย์ทั้งหลาย ท่าน
ผู้มีวิชา อภิญญา ปฏิสัมภิตาทั้งหลาย จงมารับเอาส่วนกุศล และเป็น
พยานในการสร้างกุศลและอุทิศส่วนกุศล พร้อมทั้งนำข่าวคำอธิษฐาน
ของข้าพเจ้า ไปบอกกล่าวแก่สรรพสัตว์ให้รู้ทั่วหน้ากันทุกภูมิทุกชั้น
และช่วยทำคำอธิษฐานนั้นให้เป็นจริงด้วยเทอญ

(คำแผ่บารมีกุศลมหาอธิษฐานนี้ ถ้าใครใช้อธิษฐานทุกวันจะช่วยเสริม
บารมีให้สำเร็จผลตั้งใจปรารถนาทุกประการ)

(ไม่สงวนลิขสิทธิ์ เอาไปพิมพ์เผยแพร่ได้)

คำอธิษฐานเพื่อพ้นทุกข์โทษเวรภัย

หลวงพ่อบุญรอด พุทฺธมฺโม

๑๕ มกราคม ๒๕๔๗

สิ่งใดที่ข้าพเจ้าได้เคยกระทำไปโดยไม่สมควรแก่
ศักดิ์ศรีและฐานะ กระทำไปโดยไม่ละอายต่อบาป ไม่เกรง
กลัวต่อบาป

ได้เคยหักหลังทรยศ คดโกง ต่อท่านผู้มีพระคุณ ผู้มี
บุญคุณ ต่อท่านผู้มีความซื่อสัตย์ จงรักภักดี จริงใจ ต่อ
ข้าพเจ้า

ได้เคยลบหลู่ล่วงเกิน ต่อท่านผู้มีคุณธรรมอันสูงส่ง
เพราะความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ก็ดี หรือเพราะความเย่อหยิ่ง
ถือดี ยกตนข่มท่าน มาในอดีตชาติก็ดี ปัจจุบันชาติก็ดี

บัดนี้ข้าพเจ้าสำนึกผิดแล้ว ข้าพเจ้ายอมรับผิดแล้ว
ข้าพเจ้าขอส่งจิตไปกราบแทบเท้า ขอขมาขอลาโทษ ต่อ
ทุกท่าน ที่ข้าพเจ้าได้เคยล่วงเกิน มาแล้วทั้งหลาย

ขอพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ ได้โปรด
เมตตามาเป็นพยาน ในการขอขมาขอลาโทษ ณ กาลครั้ง
นี้ด้วยเทอญ

ขอให้ข้าพเจ้า พ้นจากทุกข์โทษเวรภัยทั้งปวง พ้น
จากเคราะห์กรรมทั้งปวง พ้นจากคำสาปแช่งทั้งปวง พ้น
จากโรคประสาททั้งปวง พ้นจากความเดือดร้อนกระวน
กระวายใจทั้งปวง ณ กาลบัดเดี๋ยวนี้ด้วยเทอญ

คำประกาศโทษตน

หลวงพ่อชุมพล พลปัญญา

๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๐

ข้าพเจ้าขอป่าวประกาศโทษตนต่อเทวดาผู้ทรง
เกียรติทั้งหลายทั้งปวง

อันตัวข้าพเจ้านี้ ได้มีความเคารพต่อพระพุทธเจ้า
พระธรรมเจ้า พระสงฆ์เจ้า ว่าเป็นสัจจะที่พึงอันสูงสุดมา
นานแล้ว แต่มีความชั่วที่ยังแก้ไขไม่หมดอยู่หลายข้อ และ
มีความดีที่ยังทำไม่ลุล่วงอยู่หลายประการ ถือว่าเป็น
ข้อบกพร่องของข้าพเจ้าอย่างยิ่ง

ข้าพเจ้าขอกราบขอขมาขอลาโทษต่อพระพุทธเจ้า
พระธรรมเจ้า พระสงฆ์เจ้า และเทวดาผู้ทรงเกียรติ
ทั้งหลายทั้งปวง มา ณ โอกาสนี้

ขอให้เทวดาผู้ทรงเกียรติทั้งหลายทั้งปวง จงโปรด
เมตตา ยกโทษ อโหสิกรรม ให้อภัย และช่วยเหลือข้าพเจ้า
ในที่ทุกสถาน ในกาลทุกเมื่อเทอญ

(คำประกาศโทษตนนี้ ใครใช้วิธีฐานทุกวันจะทำให้จิตใจผ่องใส
เจริญก้าวหน้าในทางธรรมเป็นที่รักแก่เทวดาทั้งหลายทั้งปวง)

คำอธิษฐานเพื่อเจริญธรรม

หลวงพ่อชุมพล พลปัญญา

๒๔ สิงหาคม ๒๕๔๗

ความผิดพลาดใด ๆ ที่ข้าพเจ้าได้ก่อไว้ในอดีตชาติก็ดี ปัจจุบันชาติก็ดี แล้วดื้อด้านไม่ยอมรับ หรือป้อนโยนบาปไปให้ผู้อื่น ต้องรับโทษเดือดร้อนแทน ที่ข้าพเจ้าระลึกได้ดี ก็ ระลึกไม่ได้ก็ดี

บัดนี้ ข้าพเจ้าได้บังเกิดความละอายต่อบาป ความเกรงกลัวต่อบาปเป็นอย่างยิ่ง ข้าพเจ้าขอยอมรับสำนึกผิด ตั้งจิตขอขมา ต่อหน้าพระพุทธ ต่อหน้าพระธรรม ต่อหน้าพระสงฆ์ ต่อหน้าพระโพธิสัตว์ทุกองค์ ต่อหน้าเทวดาทั้งหลาย ต่อหน้าจิตวิญญูณทุกดวง

ขอแสดงอาการ ละพยศ ลดมานะ ละทิฏฐิ ขอสำนึกผิดในบาปกรรมที่ทำมา ต่อไปนี้จะตั้งตา ละชั่ว ประพฤติดี ทำจิตให้ขาวรอบ เชื่อฟังพระพุทธเจ้า เคารพพระธรรม เดินตามพระอริยสงฆ์

ขอให้ข้าพเจ้าพ้นจากทุกขโโทษเวรภัย พ้นจากเสนียด
จัญไร ข้าพเจ้าจะสร้างกุศลอันใด ขอให้สำเร็จสมปรารถนา
เจริญก้าวหน้าในเส้นทางนิพพาน คุณธรรมทุกประการจง
บังเกิดขึ้นในใจข้าพเจ้า ณ กาลบัดเดี๋ยวนี้ด้วย เทอญ

(คำอธิษฐานเพื่อเจริญธรรมนี้ ใครใช้อธิษฐานทุกวัน จะช่วยให้จิตใจ
เบิกบาน ไม่เศร้าหมอง เจริญก้าวหน้าในทางธรรม)

คาถาเชื่อมจิตกับพระโพธิสัตว์ทุกองค์

หลวงพ่อชุมพล พลปัญญา

๑๓ กันยายน ๒๕๔๘

ตั้งเครื่องสักการะขึ้นมา (คำว่าเครื่องสักการะนั้นอาจเป็นรูปเทียนหรือดอกไม้หรือพวงมาลัยหรือน้ำหนึ่งแก้วก็ได้ ถ้าไม่มีอะไรเลยให้เอาดวงจิตที่อ่อนนุ่มเป็นเครื่องสักการะ ขอเพียงให้ทำด้วยความเคารพ เอาใจเป็นใหญ่) จากนั้นอธิษฐานดังนี้

เครื่องสักการะนี้ ข้าพเจ้าขอประดิษฐาน เพื่อถวายเป็นเกียรติแก่พระโพธิสัตว์ทุกองค์และบริวารทั้งปวง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง พระศรีอาริยมฤตไตรยโพธิสัตว์และบริวาร พระอวโลกิเตศวรโพธิสัตว์และบริวาร พระกษิติครรภ์โพธิสัตว์และบริวาร (อาจเพิ่มพระโพธิสัตว์ที่เราเคารพเป็นพิเศษไปอีกได้ตามสะดวกและตามศรัทธา เช่นหลวงปู่ทวดวัดช้างไห้และบริวาร หลวงพ่อปานวัดบางนมโคและบริวาร ครูบาศรีวิชัยและบริวารเป็นต้น ก็ได้)

บุญกุศลที่ข้าพเจ้าได้บำเพ็ญมาในอดีตชาติก็ดีปัจจุบันชาติก็ดี ที่จะให้ผลแก่ข้าพเจ้าเพียงไร ข้าพเจ้าขออุทิศกุศลนั้น ให้แก่พระโพธิสัตว์ทุกองค์และบริวารทั้งปวง จงทุกประการเทอญ

อนึ่งบุญใดที่พระโพธิสัตว์ทุกองค์และบริวารทั้งปวง ได้บำเพ็ญมาทุกภพทุกชาติ ข้าพเจ้าขอกราบอนุโมทนา ขอให้ข้าพเจ้า จงมีส่วนแห่งบุญนั้น จงทุกประการ ขออุทิศบุญจากการอนุโมทนานี้ ให้แก่เจ้ากรรมนายเวรและเทวดาที่รักษาข้าพเจ้า ขอป่าวประกาศคุณงามความ

ดีของท่าน ไปตลอดหมื่นโลกธาตุ แสนโกฏจักรวาล อนันตจักรวาล จิตวิญญาณทุกดวง ทุกเทวสมาคม ทุกเทวสภา จงรับรู้รับทราบ คุณงามความดี ที่ท่านได้ทำแล้ว จงทุกประการเทอญ

สิ่งใดข้าพเจ้า ได้เคยล่วงเกินท่านทั้งหลาย ด้วยกายกรรม วาจากรรม มโนกรรม ข้าพเจ้าขอกราบแทบเท้าขอขมา ขอท่านจงโปรดเมตตา ยกโทษอโหสิกรรม ให้แก่ข้าพเจ้าด้วยเทอญ

สิ่งใดที่ท่านได้เคยล่วงเกินข้าพเจ้า มาในอดีตชาติก็ดี ปัจจุบันชาติก็ดี ข้าพเจ้าขอปวารณาให้เป็นอโหสิกรรมทั้งหมดทั้งสิ้น

ข้าพเจ้าขออุทิศกุศล ไปกับกระแสนเมตตาจิต ของพระโพธิสัตว์ทุกองค์และบริวารทั้งปวง สัตว์ทั้งหลายทั้งปวงทั้งหมื่นโลกธาตุแสนโกฏจักรวาลอนันตจักรวาล จงมีส่วนแห่งกุศล ที่ข้าพเจ้าได้บำเพ็ญมาจงทุกประการเทอญ

ข้าพเจ้าขอพรว่า เมื่อใดที่ข้าพเจ้า อุทิศกุศล แผ่เมตตา และอธิษฐานจิต ขอให้ศักดิ์สิทธิ์มีฤทธิ์ คล้ายประหนึ่งว่า ท่านทั้งหลายได้โปรดเมตตาบันดาลให้เป็นไปด้วยเทอญ

(การเชื่อมจิตกับพระโพธิสัตว์ทุกองค์และบริวารทั้งปวงหมายถึงเราได้ทำการผูกมิตรกับท่านผู้ที่อยู่ในสายการสร้างบารมีทั้งหมดทั้งสิ้นเลย ฉะนั้นคาถาเชื่อมจิตกับพระโพธิสัตว์ทุกองค์นี้ถ้าใครใช้ทุกวันจะทำให้ผู้นั้นมีจิตพิเศษกว่าคนธรรมดาทั่วไป เวลาอธิษฐานอะไร ถ้าไม่ผิดทำนองคลองธรรมจะสัมฤทธิ์ผลง่ายกว่าคนทั้งหลาย เวลาประกอบกิจการอันเป็นกุศลที่อยู่ในขอบข่ายการสร้างบารมีก็จะสำเร็จง่าย เพราะพระโพธิสัตว์ทุกองค์และบริวารทั้งปวงจะมาช่วย)

คำแผ่เมตตา ๖ ทิศ

หลวงพ่อชุมพล พลปณฺโณ

๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๐

สัตว์ทั้งหลายทั้งปวง ในทิศเบื้องหน้า จงเป็นสุขเถิด
จงพ้นทุกข์เถิด จงมีส่วนแห่งกุศล ที่ข้าพเจ้าได้บำเพ็ญ
มาแล้วด้วยดี ในกาลทุกเมื่อเถิด

(เปลี่ยน ทิศเบื้องหน้า เป็น ทิศเบื้องขวา, ทิศเบื้องหลัง, ทิศเบื้อง
ซ้าย, ทิศเบื้องล่าง และ ทิศเบื้องบน ตามลำดับ เพื่อให้ครบ ๖ ทิศ)

ขอกระแสนแห่งความอ่อนน้อมถ่อมตน และกระแสน
เมตตาจิตของข้าพเจ้า จงแผ่ไปตลอดหมีนโลกธาตุ แสน
โกฏิจักรวาล อนันตจักรวาล จิตวิญญูณดวงใดสัมผัส
กระแสนี้ ขอให้มีส่วนแห่งบุญที่ข้าพเจ้าได้บำเพ็ญมาแล้ว
จงทุกประการ จิตวิญญูณดวงใดที่รู้แล้ว ขอจงอนุโมทนา
เองเถิด จิตวิญญูณดวงใดที่ยังไม่รู้ ขอให้เทวดาผู้ทรง
เกียรติทั้งหลายจงบอกจิตวิญญูณเหล่านั้นให้รู้ เพราะเหตุ
ที่ได้อนุโมทนาในกุศลที่ข้าพเจ้าได้บำเพ็ญ จิตวิญญูณ
เหล่านั้นจงเป็นสุขพ้นทุกข์ทั้งปวง ความปรารถนาที่ดียาม

ของจิตวิญญาณเหล่านั้นจึงเต็มรอบบริบูรณ์ทุกประการ
ด้วยเถิด

เทวดาผู้ทรงเกียรติองค์ใดที่นำกระแสน้ำจิตของข้าพเจ้า
ไปปรากฏในที่ต่าง ๆ ขอให้มีส่วนในบุญของข้าพเจ้าจงทุก
ประการ

คำอธิษฐานที่พุทธคยา

หลวงพ่อบุญรอด พุทธมุนี

ตุลาคม ๒๕๕๐

ขอให้ข้าพเจ้าได้รู้แจ้งแทงตลอดบรรลुเข้าถึงตามในสิ่งที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้ตรัสรู้แจ้งที่โพธิมณฑล

ขอให้ข้าพเจ้ามีบารมียิ่งใหญ่ถึงพร้อมด้วยทรัพย์ สุขภาพ ปัญญา อภิญญา คุณธรรมและบารมี เพื่อที่จะสืบพระศาสนาของพระโคตมสัมมาสัมพุทธเจ้า

เมื่อใดที่ข้าพเจ้าคิดประกอบในกิจอันเป็นกุศล ขอให้เทวดาและมนุษย์ทั้งปวงช่วยเกื้อหนุนและโอบอุ้มผ่อนตามอุปถัมภ์คำขอให้กิจการนั้นสำเร็จเป็นอัสจรรย์

ขอให้จิตของข้าพเจ้าใกล้ชิดกับพระพุทธรูปเป็นที่ยิ่งจนสามารถเข้าถึงคุณธรรมอันพิเศษทั้งปวงอันเป็นส่วนวิชา อภิญญา ปฏิสัมภิตา และ โลกุตตร ด้วยวิธีการเพียงแค่ระลึกถึงพระพุทธรูปด้วยความเคารพ

ขอให้เทวดาที่เป็นฝ่ายสมาธิภูมิและฝ่ายอริยะทั้งหลายจงรับรู้จิตที่มีความศรัทธาในพระรัตนตรัยเป็นที่ยิ่งของข้าพเจ้าและมาให้ความเมตตาเอ็นดูคุ้มครองรักษาช่วยเหลือเกื้อหนุนให้ข้าพเจ้าปราศจากภัยอันตรายและมีความเจริญรุ่งเรืองในทิศทางที่บัณฑิตปรารถนาในทุกเมื่อ

ขอให้ข้าพเจ้าได้ตาทิพย์หูทิพย์และเจโตปริยญาณ สามารถระลึกชาติแต่หนหลัง มีญาณรอบรู้เหตุการณ์ทั้งปวง ได้มโนมยิทธิ สามารถหยั่งรู้ความคิดคน ขอให้รู้อดีตอนาคตปัจจุบัน ภูมิทั้งปวง ขอให้หมดอวิชชาตัณหาอุปาทานและอกุศลกรรม สำเร็จอรหัตต์พร้อมด้วยปฐิสัมภิตา ๔ อภิญญา ๖ วิโมกข์ ๘ พันทุกข์พันโรคพันโรคร้ายพันเคราะห์เสนียดจัญไรปราศจากภัยอันตรายทั้งหลายทั้งปวง

เมื่อใดที่ข้าพเจ้าคิดจะให้ท่านขออย่าได้ขาดแคลนซึ่งไทยธรรม

ผู้ใดอธิษฐานจิตถึงข้าพเจ้า ขอให้ได้รับการช่วยเหลือตามสมควรแก่กรณี

ผู้ใดคิดถึงข้าพเจ้าหรือเข้าใกล้ข้าพเจ้าขอให้หมดความทุกข์ความกระวนกระวายใจ ขอให้เป็นผู้สุขสงบใจ

เมื่อใดที่ข้าพเจ้าอุทิศกุศล แผ่เมตตา และอธิษฐานจิต ขอให้ศักดิ์สิทธิ์มีฤทธิ์และถึงทุกคนที่ข้าพเจ้าตั้งใจประสงค์

เมื่อใดที่ข้าพเจ้าตั้งจิตอธิษฐานอันประกอบด้วยธรรม ขอให้เทวดาทั้งหลายไม่สามารถเพิกเฉยต่อคำอธิษฐานอันเป็นธรรมนั้นได้

ขอให้ข้าพเจ้าชนะมารชนะอุปสรรคทั้งปวงในกาลทุกเมื่อ

ขอให้ชาตินี้เป็นชาติสุดท้าย ขึ้นชื่อว่าการเกิดอย่าได้มีแก่ข้าพเจ้าอีกเลย ตายจากชาตินี้ขอให้เข้าถึงพระนิพพานตามพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไป

ขอให้ข้าพเจ้าเจริญในพรหมจรรย์ เจริญในพระพุทธศาสนา
แตกฉานก้าวหน้าในทางธรรม ขอให้ดับทุกข์ทั้งปวงสิ้นลงในอนาคต
อันใกล้

ขอให้มีโอกาสพบบัณฑิต ครูบาอาจารย์ และสหธรรมิก ที่เป็น
อริยะหรือที่เป็นพระขีณาสพ พร้อมทั้งได้รับการเกื้อหนุนในเส้นทาง
ไปสู่นิพพาน

เมื่อใดที่ข้าพเจ้าคิดประกอบกิจการอันเป็นกุศลเป็นธรรม ขอ
อย่าได้มีใครมาขัดขวาง

ขอให้ข้าพเจ้าได้บริวารที่ซื่อสัตย์จงรักภักดี ไม่หักหลังทรยศด-
โกงและถึงพร้อมด้วยคุณธรรม

ที่ใดที่ข้าพเจ้าแผ่กระแสเมตตาจิตไป ขอให้ที่นั้นสงบร่มเย็นเป็น
สันติสุข

ขอให้ข้าพเจ้ามีลาภ มีความสามารถ มีอำนาจ มีเดช ที่จะตอบ
แทนบุญคุณพระศาสนา บุพการีชน ครูบาอาจารย์ ผู้มีพระคุณ และ
ญาติมิตรบริวารที่ซื่อสัตย์จงรักภักดีต่อข้าพเจ้า

ผู้ใดที่ระลึกถึงข้าพเจ้าด้วยความเคารพขอให้ผู้นั้นจงเข้าสู่
อริยมรรคอริยผลได้อย่างง่ายดาย

ข้าพเจ้าอยู่ที่ใดขอให้ที่นั้นเป็นมงคลสถานสำหรับการบำเพ็ญทาน
การรักษาศีล การเจริญภาวนา และเข้าถึงธรรมได้อย่างง่ายดาย หรือ
แม้แต่ว่า ผม ขน เล็บ ฟัน กระดูก ของข้าพเจ้าประดิษฐานในที่ใด
ขอให้สถานทีนั้นเป็นมงคลสถานของผู้เฝ้านิพพานด้วย

เมื่อใดที่ข้าพเจ้าแผ่เมตตาและอุทิศส่วนกุศล ขอให้กระแสนเมตตา
และคำอธิษฐานจิตอุทิศกุศลของข้าพเจ้า จงแผ่ไปตลอดอนันตจักรวาล
ถ้าหากไม่มีกรรมมาขวางกั้นแล้ว ขอให้จิตวิญญาณทั้งหลายสามารถ
รับกระแสนเมตตาและส่วนบุญของข้าพเจ้าได้ไม่ว่าจะอยู่ในจักรวาล
อาณาเขตใดก็ตาม

เมื่อใดที่ข้าพเจ้าอธิษฐานจิตในเรื่องที่เป็นกุศลแล้ว ขอให้เทวดาที่
เป็นสัมมาทิฐิทั้งหลายมาเกื้อหนุนให้คำอธิษฐานนั้นสำเร็จเป็น
อัศจรรย์ในกาลทุกเมื่อเทอญ

บุคคลใดที่ช่วยเหลือเกื้อกูลข้าพเจ้าขอให้เขาผู้นั้นได้รับความ
ช่วยเหลือเกื้อกูลจากเทวดาทั้งหลาย

ขอให้ข้าพเจ้าปราศจากภัยอันตรายต่อการปฏิบัติธรรม ทั้งภัยที่
เกิดจากภายนอกและภัยที่เกิดจากภายใน

บุคคลใดระลึกนึกถึงข้าพเจ้า ขอให้ผู้นั้นเกิดศรัทธาจิตบริจาคทาน
ในพระพุทธศาสนา คิรรักษาศีล คิปประพฤติธรรม

บุคคลผู้ใดที่ไม่เป็นอาภัพบุคคล ที่มีความเคารพศรัทธาและ
ประพฤติตามโอวาทของข้าพเจ้าอย่างจริงจังไม่ลังเล ขอให้เขา
เหล่านั้นได้ดวงตาเห็นธรรมอย่างง่ายดาย

ขอให้กระแสนจิตและวาจาสุภาสิตของข้าพเจ้าสามารถช่วยให้คน
เข้าถึงธรรมได้ง่ายดายยิ่งขึ้น

วันที่ข้าพเจ้าดับขันธ ขอให้บังเกิดกรรมสังเวชแก่สรรพสัตว์
จำนวนมากมาย และจงเป็นเหตุให้สัตว์เหล่านั้นเกิดศรัทธาในพระ
พุทธศาสนาอย่างมั่นคงและได้เข้าสู่ธรรมขั้นสูงในกาลต่อไป

ธรรมะใดที่ข้าพเจ้า เขียน บันทึก แสดงไว้ ขอให้ธรรมะเหล่านั้น
ได้รับการเผยแพร่สืบทอดต่อไปอีกอย่างน้อย ๕๐๐ ปี นับจากวันที่
ข้าพเจ้าดับขันธ ขอให้เรื่องราวของข้าพเจ้าและธรรมะที่ข้าพเจ้าแสดง
ไว้จงเป็นปัจจัยให้สัตว์จำนวนมากเข้าถึงพระไตรสรณาคมน์และโลกุต-
ตรธรรม

สถานที่ใดที่ ผม ขน เล็บ ฟัน กระดูกของข้าพเจ้าประดิษฐานอยู่
ขอให้ที่นั้นไม่มีผู้อดอยากขาดแคลน บุคคลใดที่เคารพบูชา จงเจริญ
ด้วย ลาภ ยศ สรรเสริญ สุข และคุณธรรมทั้งปวง

เทวดาองค์ใดที่ช่วยทำให้คำอธิษฐานของข้าพเจ้าศักดิ์สิทธิ์ขอให้
ส่วนกุศลทั้งปวงของข้าพเจ้า ขอให้เจริญด้วยทิพยสมบัติ ได้เข้าสู่สุ-
คติภูมิที่ละเอียดยิ่ง ๆ ขึ้นไปจนถึงนิพพาน

(พระชุมพล พลบุญโณ เขียนคำอธิษฐานนี้เมื่อเดือนตุลาคม ๒๕๕๐ ตาม
คำขอของลูกศิษย์ที่อยากมีตัวอย่างคำอธิษฐานที่จะได้นำไปปรับปรุง
เนื้อหาและถ้อยคำ เพื่อนำไปใช้ตามความต้องการและศรัทธาของแต่ละคน
จึงได้จินตนาการเขียนตัวอย่างมาให้ดู ส่วนใครอยากจะอธิษฐานเรื่องอะไร
แบบไหนอย่างไร ก็เป็นสิทธิที่แต่ละบุคคลจะทำได้ทั้งนั้น ถ้าไม่ทำให้ผู้อื่น
เดือดร้อน)

คำอธิษฐานย้ายบัญชีทองคำ

หลวงพ่อบุญรอด พุทฺธมฺโณ

๑๙ กรกฎาคม ๒๕๕๒

(ตั้งเครื่องสักการะต่อหน้าพระพุทธรูป เครื่องสักการะนี้อาจจะเป็น
บายศรีหรือดอกไม้ธูปเทียนเท่าที่พอจะจัดหาได้ ถ้าไม่มีอะไรเลยก็ตั้งน้ำ
บริสุทธิ์ขึ้นมาสักแก้ว ให้ตั้งใจเอาเจตนากุศลเป็นสำคัญ)

(คำบูชาครู)

ข้าพเจ้าทั้งหลายขอน้อมสักการะครูบาอาจารย์เจ้าทั้งหลาย อันมี
สมเด็จพระพุทธเจ้าทุกพระองค์เป็นอาทิ ในฐานะพระบรมครูของโลก-
ธาตุ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สมเด็จพระพุทธเจ้าองค์ปฐมบรมครู ขอกราบ
อาราธนาอัญเชิญพระผู้มีพระภาคเจ้าทั้งหลาย มาประสิทธิเหนือเกล้า
เหนือเกศของข้าพเจ้า ที่จะดำเนินมงคลพิธีให้ศักดิ์สิทธิ์มีฤทธิ์ และ
ข้าพเจ้าขอสักการะครูบาอาจารย์ของข้าพเจ้าทุกภพทุกชาติ ครูบา
อาจารย์ที่ช่วยให้ข้าพเจ้าแตกฉานในสรรพวิชาการ ครูบาอาจารย์ที่
สอนวิชาการที่ไม่เป็นโทษ ขอจงโปรดเมตตาถ่มมองค์ลงมารับการสัก-
การะบูชาครูบาอาจารย์ของข้าพเจ้า ด้วยเดชแห่งความอ่อนน้อมถ่อม
ตนและความกตัญญูต่อครูบาอาจารย์นี้ ขอให้ข้าพเจ้าทั้งหลาย
ประกอบมงคลพิธี ได้ศักดิ์สิทธิ์มีฤทธิ์ เพื่อความเจริญรุ่งเรืองของ
ข้าพเจ้าทั้งหลาย ด้วยเดชแห่งบารมีของครูบาอาจารย์เจ้าทั้งหลาย
เมตตาบันดาลให้เป็นไป ในกาลทุกเมื่อเทอญ

เครื่องสักการะทั้งหลายเหล่านี้ ข้าพเจ้าขอตั้งเพื่อเป็นเกียรติแก่
 พระพุทธเจ้าทุกพระองค์ พระปัจเจกพุทธเจ้าทุกพระองค์ พระอริย-
 สาวกทุกองค์ พระโพธิสัตว์ทุกองค์ พรหมทุกองค์ เทวดาทุกองค์ พ่อ
 แม่ครูบาอาจารย์ ท่านผู้มีพระคุณทุกท่าน ขอท่านจงโปรดเมตตาถ่อม
 องค์ลงมารับการบูชาสักการะเหล่านี้ เพื่อประโยชน์และความสุข เพื่อ
 มงคลชีวิต เพื่อความเจริญก้าวหน้า ในการปฏิบัติธรรมของข้าพเจ้า
 ตลอดสิ้นกาลนาน จนกว่าจะถึงพระนิพพาน ในอนาคตกาล อันใกล้นี้
 ด้วยเทอญ

(บทบวงสรวงท้าวมหาราชทั้ง ๔)

ปรีมัญจะ ทิสัง ราชา	ธะตะรัฏฐั ปะสาสะติ
คันธัพพานัง อาธิปะติ	มะหาราชา ยะสัสสี โส
ปุตตาปี ตัสสะ พะหะโว	อินทะนามา มะหัพพะลา
อิทธิมันโต ชุติมันโต	วัณณะวันโต ยะสัสสีโน
โมทะมานา อัญญังสุ	

ทักขินัญจะ ทิสัง ราชา	วิรุพโห ตัปปะสาสะติ
กุมภังทานัง อาธิปะติ	มะหาราชา ยะสัสสี โส
ปุตตาปี ตัสสะ พะหะโว	อินทะนามา มะหัพพะลา
อิทธิมันโต ชุติมันโต	วัณณะวันโต ยะสัสสีโน
โมทะมานา อัญญังสุ	

ปัจฉิมัญจะ ทิสฺส ราชา	วิรูปักโข ปะสาสะติ
นาคานัง อาธิปะติ	มะหาราชา ยะสัสสิ โส
ปุตตาปิ ตัสสะ พระหะโว	อินทะนามา มะหัพพะลา
อิทธิมันโต ชุติมันโต	วัณณะวันโต ยะสัสสิโน
โมทะมานา อัญญังสุ	

อุตตะรัญจะ ทิสฺส ราชา	กุเวโร ตปปะสาสะติ
ยักขานัง อาธิปะติ	มะหาราชา ยะสัสสิ โส
ปุตตาปิ ตัสสะ พระหะโว	อินทะนามา มะหัพพะลา
อิทธิมันโต ชุติมันโต	วัณณะวันโต ยะสัสสิโน
โมทะมานา อัญญังสุ	

ปุริมะทิสฺส ฐะตะรัญญู	ทักขิณณะ วิรูปหะโก
ปัจฉิเมนะ วิรูปักโข	กุเวโร อุตตะรัง ทิสฺส
จัตตาโร เต มะหาราชา	สะมันตา จะตุโร ทิสสา
ทัททลละมานา อัญญังสุ	

(บทชุมนุมเทวดา)

ลักเค กาเม จะ รูปะ คิริติคะระตะญเณ จันตะลิกเข วิมานะ ทีเป รัญญู จะ
 คาเม ตะรุวะนะกะหะเน เคะหะวัตถุมหิ เขตเต ภูมมา จายันตุ เทวา ชะละ-
 ทะละวิสะเม ยักขะคันธัพพะนาคา ติฏฐันตา สันติเก ยัง มุนีวะระวะจะ-
 ของฝากท้ายเล่ม

นัง สาธะโว เม สุณันตุ ฯ ฐัมมัสสะวะนะกาโล อะยัมมะทันทตา ฐัมมัสสะ-
วะนะกาโล อะยัมมะทันทตา ฐัมมัสสะวะนะกาโล อะยัมมะทันทตา ฯ

ข้าพเจ้าขอตั้งคารวจิตและกัลยาณจิตแก่เทวดาผู้ทรงคุณ และ
บริวารผู้ทรงเกียรติทั้งหลายทั้งปวง บุญกุศลที่ข้าพเจ้าได้บำเพ็ญมาใน
อดีตชาติก็ดี ปัจจุบันชาติก็ดี และที่บำเพ็ญไปจนกว่าที่จะถึงซึ่งพระ
นิพพานก็ดี ที่จะให้ผลแก่ข้าพเจ้าเพียงไร ขอถวายแก่ท่านทั้งหลาย
ที่มาในมงคลพิธีนี้ อย่างเต็มที่จะทุกประการ ขอให้ท่านจงได้
อนุโมทนาในกุศลนั้น และจงพลันบังเกิดเป็นเครื่องสักการะ
บรรณาการอันเป็นทิพย์ ที่ท่านยินดีพอใจเป็นร้อยเท่าพันทวีที่ท่าน
ต้องการ ขอให้ท่านจงเจริญในภูมิทิพย์ภูมิธรรมของท่านยิ่ง ๆ ขึ้นไปด้วย
เทอญ

อนึ่ง บุญใดที่ท่านทั้งหลายได้บำเพ็ญมาทุกภพทุกชาติ ข้าพเจ้าขอ
อนุโมทนา ขอให้ข้าพเจ้าจงมีส่วนแห่งบุญนั้นจงทุกประการ ขออุทิศ
บุญจากการอนุโมทนานี้ ให้แก่เจ้ากรรมนายเวรและเทวดาที่รักษา
ข้าพเจ้า ขอป่าวประกาศคุณงามความดีของท่าน ไปตลอดหมื่นโลก-
ธาตุ แสนโกฏิจักรวาล อนันตจักรวาล จิตวิญญาณทุกดวง ทุกเทว-
สมาคม ทุกเทวสภา จงรับรู้รับทราบคุณงามความดีที่ท่านบำเพ็ญ
มาแล้วด้วยดีในกาลทุกเมื่อด้วยเทอญ ข้าพเจ้าขอฝากฝังท่านไว้ต่อ
เทวสมาคมและเทวสภาที่ท่านเกี่ยวข้อง เมื่อใดที่ท่านเข้าไปสู่เทว-
สมาคมและเทวสภานั้น ๆ ขอให้ท่านจงได้รับที่นั่นอันมีเกียรติ การ
ต้อนรับอันมีเกียรติ การเชิดเชิญอันมีเกียรติ ในเทวสมาคมและเทว-
สภานั้น ๆ ทุกครั้งไป เทวดาองค์ใดที่เมตตาทำตามคำขอร้องของ

ข้าพเจ้า ขอให้มีส่วนบุญจากข้าพเจ้าตลอดกาลเป็นนิตย์ในกาลทุกเมื่อ
เทอญ

สิ่งใดที่ข้าพเจ้าเคยล่วงเกินท่านทั้งหลายด้วยกายกรรม วาจากรรม
มโนกรรม ข้าพเจ้าขอกราบแทบเท้าขอขมา ขอท่านจงโปรดเมตตายก
โทษอโหสิกรรมให้แก่ข้าพเจ้าด้วยเทอญ

สิ่งใดในการเวียนว่ายตายเกิด ท่านทั้งหลายเคยล่วงเกินข้าพเจ้า
มาในภพใดชาติใด ข้าพเจ้าขอปวารณาให้เป็นอโหสิกรรมทั้งหมด
ทั้งสิ้น ขอกรรมอันนั้นอย่าได้ไปเบียดเบียนบืหาท่าน ในกรณีใด ๆ
ต่อไปอีกเลย

ขออุทิศกุศลไปกับกระแสเมตตาจิตของท่าน ลูกหลานบริวารและ
ผู้เกี่ยวข้องของท่านจะอยู่ภพใดภูมิใด ข้าพเจ้าขออุทิศบุญไปกับ
กระแสเมตตาจิตของท่านไปถึงเขาเหล่านั้น ขอลูกหลานบริวารและ
ผู้เกี่ยวข้องของท่านจงได้รับส่วนบุญจากข้าพเจ้าอย่างเต็มที่ ขอท่าน
ทั้งหลายจงอยู่ดีมีสุข พร้อมด้วยลูกหลานบริวารและผู้เกี่ยวข้องพร้อม
หน้าพร้อมตา อยู่ดีมีสุขเจริญทั่วหน้าในภูมิทิพย์ภูมิธรรมของท่านยิ่ง
ๆ ขึ้นไปในกาลทุกเมื่อเทอญ

ข้าพเจ้าขอตั้งเครื่องสักการะนี้เพื่อเป็นเกียรติแก่ท่านผู้บำเพ็ญทาน
ทุกท่าน ท่านผู้บำเพ็ญศีลทุกท่าน ท่านผู้บำเพ็ญภาวนาทุกท่าน ท่าน
ผู้บำเพ็ญบารมีทุกท่าน ท่านผู้บำเพ็ญความดีทุกท่าน ท่านผู้บำเพ็ญ
กุศลจิตทุกท่าน ขออนุโมทนาในบุญกุศลของท่านผู้บำเพ็ญทาน ผู้
บำเพ็ญศีล ผู้บำเพ็ญภาวนา ผู้บำเพ็ญบารมี ท่านผู้บำเพ็ญความดี
ท่านผู้บำเพ็ญกุศลจิตทุกท่าน ขอป่าวประกาศคุณงามความดีของท่าน

ไปตลอดหมื่นโลกธาตุ แสนโกฏจักรวาล อนันตจักรวาล จิตวิญญาน
ทุกดวง ทุกเทวสมาคม ทุกเทวสภา จงมาชื่นชมยินดีอนุโมทนาต่อจิต
วิญญานผู้สร้างบารมีสร้างความคิดดีในโลกธาตุทั้งปวงในกาลทุกเมื่อ
เทอญ

สิ่งใดที่ข้าพเจ้าได้เคยผลิตผลาดบกพร่องต่อทานทั้งปวง ต่อศีลทั้ง
ปวง ต่อการบำเพ็ญภาวนาทั้งปวง ต่อการสร้างบารมีทั้งปวง ต่อการ
สร้างความคิดทั้งปวง ต่อการสร้างกุศลจิตทั้งปวง ข้าพเจ้าขอตั้งจิตด้วย
ความเจียมตัวเจียมตน แสดงการกราบขอขมาขอลาโทษ ต่อความ
บกพร่องของข้าพเจ้าต่อทานทั้งปวง ต่อศีลทั้งปวง ต่อภาวนาทั้งปวง
ต่อบารมีทั้งปวง ต่อความคิดทั้งปวง ต่อกุศลจิตทั้งปวง ต่อไปข้าพเจ้า
จะตั้งจิตวิญญานของข้าพเจ้าให้เป็นผู้เกรงอกเกรงใจ ยำเกรง ต่อทาน
ทั้งปวง ต่อศีลทั้งปวง ต่อภาวนาทั้งปวงต่อบารมีทั้งปวง ต่อความคิด
ทั้งปวง ต่อกุศลจิตทั้งปวง และข้าพเจ้าจะตั้งจิตเคารพยำเกรงต่อท่าน
ผู้บำเพ็ญทานทั้งปวง ต่อท่านผู้บำเพ็ญศีลทั้งปวง ต่อท่านผู้บำเพ็ญ
ภาวนาทั้งปวง ต่อท่านผู้บำเพ็ญบารมีทั้งปวง ต่อท่านผู้บำเพ็ญความคิด
ทั้งปวง ต่อท่านผู้บำเพ็ญกุศลจิตทั้งปวง

พระศาสดาตรัสว่า บุคคลใดบำเพ็ญทานและสร้างบารมีโดยเคารพ
จะได้านิสงส์ยิ่งใหญ่กว่าผู้ที่สร้างโดยไม่เคารพ วันนี้ข้าพเจ้าได้มาตั้ง
เครื่องสักการะแสดงสามัคคีธรรม ต่อการบำเพ็ญทานทั้งปวง ต่อการ
บำเพ็ญศีลทั้งปวง ต่อการบำเพ็ญภาวนาทั้งปวง ต่อการบำเพ็ญบารมี
ทั้งปวง ต่อการบำเพ็ญความคิดทั้งปวง ต่อการบำเพ็ญกุศลจิตทั้งปวง

ขอให้เทวดาทั้งหลาย จงจำข้าพเจ้าไว้ว่า ต่อไปนี้ ข้าพเจ้าจะเป็นผู้
บำเพ็ญทานด้วยจิตเคารพ เป็นผู้บำเพ็ญศีลด้วยจิตเคารพ เป็นผู้
บำเพ็ญภาวนาด้วยจิตเคารพ เป็นผู้บำเพ็ญบารมีด้วยจิตเคารพ เป็นผู้
บำเพ็ญความดีด้วยจิตเคารพ เป็นผู้บำเพ็ญกุศลจิตด้วยจิตเคารพ
ข้าพเจ้าจะน้อมจิตยำเกรงต่อความดีทั้งปวง สิ่งใดที่ข้าพเจ้าเคย
ล่วงเกินต่อความดี ต่อคนดีทั้งปวง มาในอดีตชาติก็ดี ปัจจุบันชาติก็ดี
หรือข้าพเจ้าเคยล่วงเกินบุคคลใด ๆ ผู้มีเจตนาในการสร้างบารมีใน
ภพชาติใด ๆ

ข้าพเจ้าขอตั้งความอ่อนน้อมถ่อมตัว ขอยอมรับสำนึกผิด ตั้งจิตขอ
ขมา ต่อหน้าพระพุทธ ต่อหน้าพระธรรม ต่อหน้าพระสงฆ์ ต่อหน้า
พระโพธิสัตว์ทุกองค์ ต่อหน้าเทวดาทั้งหลาย ต่อหน้าจิตวิญญาณทุก
ดวง ขอแสดงอาการละพยศ ลดมานะ ละทิฏฐิ สำนึกผิดในบาปกรรมที่
ทำมา ต่อไปนี้จะตั้งตา ละชั่ว ประพฤติดี ทำจิตให้ขาวรอบ เชื่อฟังพระ
พุทธเจ้า เคารพพระธรรม เดินตามพระอริยสงฆ์ ขอให้ข้าพเจ้าพ้นจาก
ทุกข์โทษเวรภัย พ้นจากเสนียดจัญไร ข้าพเจ้าจะสร้างกุศลอันใด
ขอให้สำเร็จสมปรารถนา เจริญก้าวหน้าในเส้นทางนิพพาน คุณธรรม
ทุกประการ จงบังเกิดขึ้นในใจของข้าพเจ้า ณ กาลบัดเดี๋ยวนี้ด้วย
เทอญ

บัดนี้ ข้าพเจ้าได้ตั้งจิตเคารพต่อทานทั้งปวง ต่อศีลทั้งปวง ต่อการ
บำเพ็ญภาวนาทั้งปวง ต่อการสร้างบารมีทั้งปวง ต่อการสร้างความดี
ทั้งปวง ต่อการสร้างกุศลจิตทั้งปวง และได้ขอขมาลาโทษต่อความ
บกพร่องที่ข้าพเจ้าเคยมีต่อการบำเพ็ญทานทั้งปวง ต่อการบำเพ็ญศีล
ทั้งปวง ต่อการบำเพ็ญภาวนาทั้งปวง ต่อการสร้างบารมีทั้งปวง ต่อ

การบำเพ็ญความดีทั้งปวง ต่อการบำเพ็ญกุศลจิตทั้งปวงแล้ว ข้าพเจ้าขอประกาศต่อเทวดาทั้งหลาย ขอให้ท่านจงนำข่าวสาร ไปบอกนายบุญซีที่จดจารึกคุณความดีของข้าพเจ้าในอดีตกาล ถ้าในอดีตกาล ข้าพเจ้าเคยให้ท่านโดยไม่เคารพ รักษาศีลโดยไม่เคารพ บำเพ็ญภาวนาโดยไม่เคารพ สร้างบารมีโดยไม่เคารพ สร้างความดีโดยไม่เคารพ สร้างกุศลจิตโดยไม่เคารพ บัดนี้ข้าพเจ้าได้สำนึกผิดและตั้งจิตกราบขอขมาขอลาโทษแล้ว ขอนายบุญซีทั้งหลายจงเปลี่ยนการจารึกบุญของข้าพเจ้าในอดีตที่ทำโดยไม่เคารพ ที่จารึกเอาไว้ในบุญซีชั้นรอง ขอนายบุญซีทั้งหลายจงเปลี่ยนการจารึกบุญนั้นไปสู่บุญซีทองคำ บุญซีทองคำฝั่งเพชร บุญบารมีใดที่ข้าพเจ้าเคยสร้างโดยไม่เคารพในอดีตกาล แล้วเป็นเหตุให้บุญกุศลนั้นมาส่งผลให้ข้าพเจ้าในปัจจุบันนี้ อย่างไม่เต็มที อย่างเหลือบ่ากว่าแรง อย่างหมดแรง อย่างไม่มีแรง อย่างฝืดเคือง อย่างยากลำบาก

ตั้งแต่นี้ต่อไป ขอนายบุญซีจงป่าวประกาศการจารึกบุญของข้าพเจ้าที่เปลี่ยนมาจารึกใหม่ในบุญซีทองคำ บุญซีทองคำฝั่งเพชร อันเป็นที่จารึกของบุคคลผู้ทำบุญด้วยความเคารพ ให้ท่านโดยเคารพ รักษาศีลโดยเคารพ เจริญภาวนาโดยเคารพ สร้างบารมีโดยเคารพ สร้างความดีโดยเคารพ สร้างกุศลจิตโดยเคารพ ขอเทวดาทั้งหลายจงป่าวประกาศต่อโลกธาตุว่าเดี๋ยวนี้ข้าพเจ้าได้เป็นคนใหม่แล้ว ได้เปลี่ยนตัวเองมาเป็นผู้ที่มีความเจียมตัว มีความเคารพยำเกรงอย่างแรงกล้า ต่อความดีและคนดีทั้งปวง ขอให้เทวดาซึ่งเป็นหมู่ญาติทั้งหลายและเทวดาทั้งหลายที่เคยร่วมบุญกุศลกับข้าพเจ้ามาในอดีตกาล จงมาช่วยเหลือข้าพเจ้าอย่างแข็งขัน ให้ข้าพเจ้าเจริญรุ่งเรืองใน

กาลต่อไป เพราะข้าพเจ้าในตอนนี้ได้เปลี่ยนจิตของข้าพเจ้าให้มาสร้าง
กุศลบารมีด้วยความเคารพแล้ว

ด้วยเดชบารมีแห่งบุญกุศลที่ข้าพเจ้าบำเพ็ญโดยเคารพและบารมี
ของเทวดาหมู่ญาติที่รับรู้คำอธิษฐานที่ข้าพเจ้าตั้งขึ้นนี้ ตั้งแต่นี้ต่อไป
ขอให้ข้าพเจ้าพ้นทุกข์ พ้นโศก พ้นโรค พ้นภัย พ้นเคราะห์เสนียด
จัญไร พ้นวิบากกรรมทั้งปวง พ้นหนี้สินทั้งปวง พ้นปัญหาทั้งปวง พ้น
อุปสรรคทั้งปวง พ้นคนเลวทั้งปวง พ้นคนชั่วทั้งปวง พ้นคนใส่ร้ายป้าย
สีทั้งปวง พ้นคนหักหลังทรยศทั้งปวง ข้าพเจ้าประกอบกิจการอันใด
ขอให้สำเร็จสมปรารถนา เจริญก้าวหน้าทุกประการ บุญกุศลทั้งปวง
ของข้าพเจ้าที่ได้เปลี่ยนมาจาริกในบัญญัติทองคำ บัญชีทองคำฝังเพชร
นี้แล้ว จงมาเกื้อหนุนให้ข้าพเจ้าเข้าถึงพระนิพพานอย่างง่ายดาย
ตราบใดที่ยังไม่ถึงพระนิพพาน ขึ้นชื่อคำว่าไม่มีและไม่รู้ อย่าได้
ประสบพบเจอ ข้าพเจ้าประกอบกิจการอันใด ขอให้คล่องตัวทุกอย่าง
ราบรื่นทุกอย่าง รุ่งเรืองทุกอย่าง สำเร็จทุกอย่าง สมปรารถนาทุก
อย่างทุกประการในกาลทุกเมื่อเทอญ ข้าพเจ้าประกอบกิจการอันใดที่
ไม่ผิดทำนองคลองธรรม ขอให้สำเร็จสมปรารถนา เป็นอัครจรรยเหื่อน
มนุษย์ทั้งปวง ด้วยบารมีเทวานุภาพบันดาลให้เป็นไป เทวดาองค์ใด
ช่วยทำคำอธิษฐานของข้าพเจ้าให้ศักดิ์สิทธิ์มีฤทธิ์ ขอให้มีส่วนบุญจาก
ข้าพเจ้าตลอดกาลเป็นนิตย์ในกาลทุกเมื่อเทอญ

ด้วยอำนาจบุญกุศลของข้าพเจ้าที่ได้ย้ายมาจาริกบนบัญญัติทองคำ
บัญชีทองคำฝังเพชร ณ กาลบัดนี้แล้ว กุศลบารมีนั้นอันเป็นบารมีสี
ทอง บารมีแสงทอง บารมีสีธรรม บารมีแสงธรรม ขอบารมีเหล่านั้น
จงมารวมตัวกัน ให้ข้าพเจ้าเจริญในพระพุทธศาสนา เจริญในธรรมะ

ทั้งปวง แดกฉานในธรรม แก่กล้าในธรรม ได้บรรลุธรรม ได้บรรลุ
มรรค ๔ ผล ๔ นิพพาน ๑ อย่างง่ายดาย ได้บรรลุปฏิสัมภิทา ๔
อภิญญา ๖ วิโมกข์ ๘ และคุณธรรมทั้งหลายที่บัณฑิตทางพุทธศาสนา
สรรเสริญได้อย่างง่ายดาย ด้วยเดชบารมีบุญกุศลของข้าพเจ้าที่ย้าย
มาจาริกในบ้นชีทองคำ บ้นชีทองคำฝั่งเพชร ตั้งแต่บัดนี้ต่อไป
จนกว่าข้าพเจ้าจะถึงพระนิพพานในอนาคตกาลอันใกล้นี้ด้วยเทอญ

สิ่งใดที่ข้าพเจ้าได้หาญกล้ามาอธิษฐานนี้ ถ้าหากว่าล่วงเกินสิ่ง
ศักดิ์สิทธิ์ในกรณีใด ๆ ข้าพเจ้าขอกราบแทบเท้าขอขมาขอลาโทษ สิ่ง
ศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายจงโปรดเมตตาตายกโทษอโหสิกรรมให้อภัยและ
ช่วยเหลือข้าพเจ้าในที่ทุกสถานในกาลทุกเมื่อเทอญ

พุทธัง ปิธิธิ ัมมัง ปิธิธิ สัมมัง ปิธิธิ

ขอให้คำอธิษฐานของข้าพเจ้าในวันนี้ จงศักดิ์สิทธิ์มีฤทธิ์อย่าง
เต็มที ด้วยบารมีพระพุทธรเจ้าทุกพระองค์ พระปัจเจกพุทธเจ้าทุก
พระองค์ พระอริยสาวกทุกองค์ พระโพธิสัตว์ทุกองค์ พรหมทุกองค์
เทวดาทุกองค์ พ่อแม่ครูบาอาจารย์ทุกท่าน ท่านผู้มีพระคุณผู้มีบุญ-
คุณทุกท่าน และบารมีบุญกุศลของข้าพเจ้าที่ย้ายมาจาริกในบ้นชีสี
ทอง บ้นชีทองคำ บ้นชีทองคำฝั่งเพชร และเทวดาที่เคยสร้างบารมี
กับข้าพเจ้าทั้งหลาย เมตตาบันดาลให้เป็นไป ให้สัมฤทธิ์ผล ศักดิ์สิทธิ์
ทุกข้อทุกประการในกาลทุกเมื่อเทอญ

สัตว์ทั้งหลายทั้งปวงในทิศเบื้องหน้า จงเป็นสุขเถิด จงพ้นทุกข์เถิด
จงมีส่วนแห่งบุญของข้าพเจ้าเถิด สัตว์ทั้งหลายทั้งปวงในทิศเบื้องขวา
จงเป็นสุขเถิด จงพ้นทุกข์เถิด จงมีส่วนแห่งบุญของข้าพเจ้าเถิด สัตว์

ทั้งหลายทั้งปวงในทิศเบื้องหลัง จงเป็นสุขเถิด จงพ้นทุกข์เถิด จงมีส่วนแห่งบุญของข้าพเจ้าเถิด สัตว์ทั้งหลายทั้งปวงในทิศเบื้องซ้าย จงเป็นสุขเถิด จงพ้นทุกข์เถิด จงมีส่วนแห่งบุญของข้าพเจ้าเถิด สัตว์ทั้งหลายทั้งปวงในทิศเบื้องล่าง จงเป็นสุขเถิด จงพ้นทุกข์เถิด จงมีส่วนแห่งบุญของข้าพเจ้าเถิด สัตว์ทั้งหลายทั้งปวงในทิศเบื้องบน จงเป็นสุขเถิด จงพ้นทุกข์เถิด จงมีส่วนแห่งบุญของข้าพเจ้าเถิด

สัตว์ทั้งหลายทั้งปวงทุกทิศทุกทาง จงเป็นสุขเถิด จงพ้นทุกข์เถิด จงมีส่วนแห่งบุญของข้าพเจ้าเถิด

ขอกระแสดความอ่อนน้อมถ่อมตน และกระแสมेतตาคិតของข้าพเจ้า จงแผ่ไปตลอดหมื่นโลกธาตุ แสนโกฏิจักรวาล อนันตจักรวาล จิตวิญญูณดวงใดสัมผัสกระแสนี้ ขอให้มีส่วนแห่งบุญจากข้าพเจ้าจงทุกประการ จิตวิญญูณดวงใดที่รู้แล้ว ขอให้อนุโมทนาเองเถิด จิตวิญญูณดวงใดที่ยังไม่รู้ ขอให้เทวดาทั้งหลายจงบอกจิตวิญญูณเหล่านั้นให้รู้ เพราะเหตุที่ได้อนุโมทนาในกุศลที่ข้าพเจ้าได้บำเพ็ญ จิตวิญญูณเหล่านั้นจงเป็นสุข พ้นทุกข์ทั้งปวง ความปรารถนาที่ดั่งามของท่านจงเต็มรอบบริบูรณ์ทุกประการในกาลทุกเมื่อเทอญ เทวดาองค์ใดที่นำกระแสมेतตาคิตของข้าพเจ้าไปปรากฏในที่ต่าง ๆ ขอให้มีส่วนบุญจากข้าพเจ้าตลอดกาลเป็นนิตย์ในกาลทุกเมื่อเทอญ

ขอเชิญเทวดาทั้งหลายที่เมตตามาสู่สมาคมนี้ มาสู่มงคลพิธีนี้ หรือว่ารับรู้ในมงคลพิธีนี้ ขอน้อมอัญเชิญท่านทั้งหลาย จงโปรดเมตตามาเป็นกัลยาณมิตรฝ่ายภูมิทิพย์ภูมิธรรมของข้าพเจ้า บุญกุศลที่ข้าพเจ้าบำเพ็ญทั้งปวง ขอจงได้แก่ท่านเทวดาทั้งหลาย ที่เมตตาถ่อมองค์ลง

มาเป็นกัลยาณมิตรในฝ่ายภูมิทิพย์ภูมิธรรมของข้าพเจ้าในกาลทุกเมื่อ
ข้าพเจ้าขออนุโมทนาในบุญกุศลของท่านเทวดาทั้งหลายทั้งปวง
ขอให้ข้าพเจ้ามีส่วนบุญจากท่านทั้งหลายจงทุกประการ ขอป่าว
ประกาศคุณงามความดีของท่านทั้งหลายไปตลอดหมื่นโลกธาตุ แสน
โกฏิจักรวาล อนันตจักรวาล จิตวิญญานทุกดวง ทุกเทวสมาคม ทุก
เทวสภา จงรับรู้รับทราบ คุณงามความดีที่ท่านบำเพ็ญมาแล้วด้วยดี
ในกาลทุกเมื่อเทอญ ขออุทิศกุศลไปถึงเจ้ากรรมนายเวรของท่านที่
ท่านเคยล่วงเกินเข้ามาในอดีตกาล เจ้ากรรมนายเวรเหล่านั้นจงได้รับ
บุญกุศลจากข้าพเจ้าและจงยกโทษอโหสิกรรมให้แก่ท่านเทวดา
ทั้งหลาย ที่เมตตามาเป็นกัลยาณมิตรในฝ่ายภูมิทิพย์ภูมิธรรมของ
ข้าพเจ้า เมื่อใดที่ข้าพเจ้าบำเพ็ญบุญกุศล ขออุทิศบุญถวายแก่ท่าน
เป็นอัตโนมัตติทุกครั้ง ท่านจงอนุโมทนาเอาเองทุกครั้ง ทุกครั้งเถิด ขอ
เราจงมีส่วนเจริญรุ่งเรืองในพระพุทธศาสนาด้วยกัน ขอให้ท่านจง
เจริญในภูมิทิพย์ภูมิธรรมของท่าน ขอให้ข้าพเจ้าที่สร้างบารมีในเมือง
มนุษย์นี้จงเจริญรุ่งเรืองในพระพุทธศาสนา เจริญในบุญบารมีธรรม
ประกอบกิจการอันใดที่ไม่ผิดทำนองคลองธรรม ขอให้สำเร็จสม
ปรารถนาเป็นอัสจรรยเหื่อนมนุษย์ทั้งปวง ด้วยบารมีเทวานุภาพ
บันดาลให้เป็นไป เทวดาองค์ใดเมตตาทำคำอธิษฐานของข้าพเจ้าให้
ศักดิ์สิทธิ์มีฤทธิ์ ขอให้มีส่วนบุญจากข้าพเจ้า ตลอดกาลเป็นนิตย์ ใน
กาลทุกเมื่อเทอญ

คำอธิษฐานเมื่อออกกรณและเดินทางไกล

สาธุ พุทฺธัง อาราธนาณัง ฐัมมัง อาราธนาณัง สังฆัง อาราธนาณัง
ข้าพเจ้าขออาราธนาบารมี พระพุทฺธ พระธรรม พระสงฆ์ ขอให้คำ
อธิษฐานของข้าพเจ้าศักดิ์สิทธิ์มีฤทธิ์จงทุกประการเทอญ

ข้าพเจ้าขออาราธนาบารมีของพระพุทฺธเจ้าทุกพระองค์ พระปัจเจก
พุทฺธเจ้าทุกพระองค์ พระสาวกทุกองค์ พระโพนธิสัตว์ทุกองค์ พรหม
ทุกองค์ เทวดาทุกองค์ พ่อแม่ครูบาอาจารย์และผู้มีพระคุณทุกท่าน จง
โปรดเมตตาตามาคุ้มครองรักษารถคันนี้ ให้สะดวกปลอดภัยปราศจาก
อันตรายทั้งหลายทั้งปวงด้วยเทอญ

ข้าพเจ้าขออาราธนาบารมี พระพุทฺธ พระธรรม พระสงฆ์ ขอให้บุญ
กุศลที่ข้าพเจ้าได้บำเพ็ญมาทุกภพทุกชาติจงรวมตัว ขออุทิศให้แก่
พระศรีอาริย์ เจ้าแม่กวนอิม ท้าวสักกะเทวราช ท้าวจตุโลกบาลทั้งสี่
และเทวดาทั้งหลายทั้งปวง ขอให้ท่านจงอนุโมทนาและจงโปรดเมตตา
ส่งเทวดาที่เป็นสัมมาทิฐิมาค้อมครองรักษารถคันนี้ด้วยเทอญ

เทวดาองค์ใดที่โปรดเมตตาตามาค้อมครองรักษารถคันนี้ ในตอนนี้ก็ดี
หรือที่จะมีเมตตาตามาค้อมครองรักษารถคันนี้ในโอกาสต่อไปข้างหน้า
ก็ดี ข้าพเจ้าขอตั้งคำอธิษฐานจิตไว้ว่า ขอให้ท่านได้มีส่วนในบุญกุศล
ทั้งปวงที่ข้าพเจ้าได้เคยบำเพ็ญมา ทั้งในอดีตชาติและปัจจุบันชาติจง
ทุกประการด้วยเทอญ และขอให้ท่านจงโปรดเมตตาตามาค้อมครองรักษารถ
คันนี้และผู้โดยสาร ให้ปราศจากอันตรายทั้งหลายทั้งปวง คิดประกอบ

กิจการอันใด ขอให้สำเร็จเป็นอัจฉรย์ ด้วยเหตุแห่งบุญบารมีของท่าน
ทั้งหลาย ได้โปรดเมตตาบันดาลให้เป็นไปในกาลทุกเมื่อด้วยเทอญ

ข้าพเจ้าขออาราธนาบารมี พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ ขอให้บุญ
กุศลที่ข้าพเจ้าได้บำเพ็ญมาทุกภพทุกชาติจงรวมตัว ขออุทิศให้แก่จิต
วิญญาณตลอดร่ายทางที่ข้าพเจ้าข้บรรทดันนี้ผ่านไป ขอให้ท่านจงมี
ส่วนแห่งบุญที่ข้าพเจ้าได้บำเพ็ญมาแล้วจงทุกประการ และขอให้ท่าน
จงคุ้มครองรักษาปกป้องคุ้มกันภัยให้แก่รัตนันนี้ ให้ปราศจากอุปสรรค
เภทภัยที่จะมาเบียดเบียนบีฑา ในตลอดทุกเส้นทางที่ข้ผ่านไปใน
กาลทุกเมื่อด้วยเทอญ

พุทฺธัง ปติทฺธิ ฐัมมํ ปติทฺธิ สังฆัง ปติทฺธิ ขอบารมี พระพุทธเจ้า
พระธรรมเจ้า พระสงฆ์เจ้า ประสิทธิให้คำอธิษฐานของข้าพเจ้านี้สำเร็จ
สมความมุ่งมาดปรารถนาจงทุกประการเทอญ สาธุ

พระชุมพล พลปญโญ เขียนเมื่อ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๔๙

บทขอขมากรรมสำนึกผิด

หลวงพ่อชุมพล พลบุญโย

๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๓

ด้วยเดชะ พุทธบารมี รัชมบารมี สังฆบารมี ข้าพเจ้าจะขอน้อม
อัญเชิญสิ่งศักดิ์สิทธิ์ และเทวดาทั้งหมื่นโลกธาตุ แสนโกฏิจักรวาล
อนันตจักรวาล มาเป็นพยานในการขอขมาลาโทษ ขออโหสิกรรม
สำนึกผิด ตั้งจิตใหม่ ของข้าพเจ้า ในกาลบัดนี้ด้วยเทอญ

ข้าพเจ้าจะขอตั้งความเฝื่อน ความละอายต่อบาป และความเกรง
กลัวต่อบาป ไว้เป็นเบื้องหน้า จะกราบแทบเท้าขอขมา ขอลาโทษ
กระทำผิดความผิดของตน ต่อน้ำสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ดังนี้

๑. สิ่งใดที่ข้าพเจ้าได้เคยล่วงเกินต่อพระพุทธเจ้าทุกทุกพระองค์
พระธรรมเจ้าทุกทุกพระธรรมชั้น พระปัจเจกพุทธเจ้าทุกทุก
พระองค์ พระอริยสงฆ์สาวกทุกทุกองค์ และปวงชนวิฆตานุสสาอัน
เกี่ยวเนื่องกับพระรัตนตรัยและสิ่งมีคุณทุกทุกสิ่งสถาน มาใน
อดีตชาติก็ดี ปัจจุบันชาติก็ดี เจตนาที่ดี ไม่เจตนาที่ดี ทั้งหมด
ทั้งสิ้น
๒. สิ่งใดที่ข้าพเจ้าได้เคยล่วงเกินต่อพระโพธิสัตว์ทุกทุกองค์ และ
ท่านผู้ทรงคุณ ซึ่งกำลังชวนชวายุสร้างบารมี อยู่ในเส้นทาง
เครือข่ายแห่งพุทธะทั้งปวง มาในอดีตชาติก็ดี ปัจจุบันชาติก็ดี
เจตนาที่ดี ไม่เจตนาที่ดี ทั้งหมดทั้งสิ้น

๓. สิ่งใดที่ข้าพเจ้าได้เคยล่วงเกินต่อบิดามารดาผู้มีพระคุณชูปเลี้ยง
ข้าพเจ้ามาตั้งแต่เท่าเท่าฝาหอย มีการไม่รู้จักสำนึกบุญคุณที่
ท่านชูปเลี้ยงมา ดื้อดื้อไม่ฟังคำสั่งสอน ต่อล้อต่อเถียงทำให้
ท่านเสียใจ ไม่กระทำตามโอวาทที่ท่านสอนสั่ง ไม่ชวนชวายตบ
แทนบุญคุณท่าน มาในอดีตชาติก็ดี ปัจจุบันชาติก็ดี เจตนาที่ดี
ไม่เจตนาที่ดี ทั้งหมดทั้งสิ้น
๔. สิ่งใดที่ข้าพเจ้าได้เคยล่วงเกิน ต่อครูบาอาจารย์ผู้สอนสั่งด้วยหวัง
ดี โอบอ้อมอารีมีพระคุณเกื้อหนุนด้วยเมตตา โดยทำให้ท่านต้อง
ระอา เพราะความดื้อด้านถือตัวหัวแข็ง บ้างก็แข่งดีเข้าใจว่า
ตัวเองนี้เก่งกล้า ทั้งที่สงวนรักษาความโง่เขลาเบาปัญญาไว้อย่าง
ประจบประหม่อม ไม่น้อมรับโอวาทที่ท่านเมตตาสอนสั่งด้วย
หวังไย ทำให้ท่านผู้หวังดีต้องคับแค้นแน่นใจ มาในอดีตชาติก็ดี
ปัจจุบันชาติก็ดี เจตนาที่ดี ไม่เจตนาที่ดี ทั้งหมดทั้งสิ้น
๕. สิ่งใดที่ข้าพเจ้าได้เคยหักหลัง ททรยศ คดโกง ต่อท่านผู้มีพระคุณ
ผู้มีบุญคุณ ต่อท่านผู้มีความซื่อสัตย์ จงรักภักดี จริ่งใจต่อ
ข้าพเจ้า มาในอดีตชาติก็ดี ปัจจุบันชาติก็ดี เจตนาที่ดี ไม่เจตนา
ที่ดี ทั้งหมดทั้งสิ้น
๖. สิ่งใดที่ข้าพเจ้าได้เคยลบหลู่ล่วงเกิน ต่อท่านผู้มีคุณธรรมอัน
สูงส่ง เพราะความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ก็ดี หรือเพราะความเย่อหยิ่ง
ถือดี ยกตนข่มท่าน มาในอดีตชาติก็ดี ปัจจุบันชาติก็ดี เจตนาที่ดี
ไม่เจตนาที่ดี ทั้งหมดทั้งสิ้น

๗. สิ่งใดที่ข้าพเจ้าได้เคยแสดงความไม่ยำเกรง ต่อจิตวิญญาณ ทั้งในภูมิชั้นสูง ภูมิชั้นกลาง ภูมิชั้นต่ำ ได้เคยล่วงเกินทำร้ายทำลายให้ท่านเดือดร้อน ด้วยกายกรรม วจีกรรม มโนกรรม มาในอดีตชาติก็ดี ปัจจุบันชาติก็ดี เจตนาที่ดี ไม่เจตนาที่ดี ทั้งหมดทั้งสิ้น
๘. สิ่งใดที่ข้าพเจ้าได้เคยทำให้ท่านผู้ใกล้ชิดสนิทแน่น ทั้งเป็นญาติมิตรสามีภรรยาลูกหลานเหลนสืบสายโลหิต ต้องคับแค้น ขัดข้อง ผิดหมองใจ โดยการแสดงนิสัยอันธพาลมารโหดร้ายต่อคนใกล้ชิด มองข้ามคนสนิทไปสนใจแต่คนนอก ทำให้ท่านต้องน้อยใจ เสียใจ น้ำตาตก เพราะว่าข้าพเจ้าถือทิฐิหยาบกระด้าง เอาแต่ใจและความต้องการของตัวเองเป็นใหญ่ มาในอดีตชาติก็ดี ปัจจุบันชาติก็ดี เจตนาที่ดี ไม่เจตนาที่ดี ทั้งหมดทั้งสิ้น
๙. สิ่งใดที่ข้าพเจ้าได้เคยกระทำไปโดยไม่สมควรแก่ศักดิ์ศรีและฐานะ กระทำไปโดยไม่ละอายต่อบาป ไม่เกรงกลัวต่อบาป ผิดสัจจะ ผิดศีล ผิดธรรม ไม่ยำเกรงต่อโอวาทของพระศาสดา โดยละเมิดข้อห้าม หรือไม่เอื้อเฟื้อกระทำตามที่พระองค์สั่งสอน มาในอดีตชาติก็ดี ปัจจุบันชาติก็ดี เจตนาที่ดี ไม่เจตนาที่ดี ทั้งหมดทั้งสิ้น
๑๐. สิ่งใดที่ข้าพเจ้าได้เคยกระทำการกักขพะ เขี้ยวโมหะ เลวร้าย อาฆาต พยาบาท สาปแช่ง จ้องแวง อิจฉา ริษยา ไม่อยากให้คนอื่นได้ดี ทั้งด่าว่า ใส่ร้ายป้ายสี นินทา กล่าววาจาเสื่อมเสียดุดึงให้แตกสามัคคีกัน บั่นโยนความผิดให้ผู้อื่นโดยไม่เป็นความจริง

หรือพูดจาพล่อย ๆ โดยไม่ยั้งคิดไม่รับผิดชอบ อันเป็นเหตุให้
ผู้อื่นต้องลำบากเดือดร้อน มาในอดีตชาติก็ดี ปัจจุบันชาติก็ดี
เจตนาที่ดี ไม่เจตนาที่ดี ทั้งหมดทั้งสิ้น

ด้วยความอ่อนน้อมถ่อมตน ข้าพเจ้าขอตีแผ่ความจริงใจ ในการ
ยอมรับสำนึกผิดของข้าพเจ้า ไปตลอดหมื่นโลกธาตุ แสนโกฏิจักรวาล
อนันตจักรวาล

ขอพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทุกทุกพระองค์ ได้โปรดเมตตามาเป็น
พระประธาน ในการขอขมาลาโทษของข้าพเจ้า ในกาลครั้งนี้ด้วย
เทอญ

ขอแสดงอาการ ละพยศ ลดมานะ ละทิฏฐิ ขอสำนึกผิดใน
บาปกรรมที่ทำมา ต่อไปนี้จะตั้งตา ละชั่ว ประพฤติดี ทำจิตให้ขาวรอบ
เชื่อฟังพระพุทธรเจ้า เคารพพระธรรม เดินตามพระอริยสงฆ์

ด้วยอำนาจเดชพระเมตตาของพระบรมศาสดาจารย์เจ้า ในวาระ
โอกาสที่ข้าพเจ้าได้กราบขอขมาลาโทษ ยอมรับสำนึกผิดในกาลครั้งนี้
ขอให้ญาณบารมีของข้าพเจ้าได้ผุดเกิดใหม่ ภายใตร่มธรรมรอยพระ
พุทธบาท ปกเกล้า ปกเกศ ให้ข้าพเจ้าได้เจริญรุ่งเรือง ร่มเย็นเป็นสุข
ในเส้นทางธรรมยาตราของพระพุทธรองค์ตลอดไป

ในวาระมงคลโอกาส ที่ข้าพเจ้าได้เกิดใหม่ ภายใตร่มพระบารมี
ธรรมญาณของพระองค์เจ้านี้ ข้าพเจ้าจะพึงแสดงออก ซึ่งกายกรรม
วจีกรรม มโนกรรม อันประกอบด้วยกุศลและเมตตา ต่อสรรพสัตว์
ทั้งหลายทั้งปวง ข้าพเจ้าจะตั้งจิตยำเกรงอย่างแรงกล้า ต่อพระพุทธร-

เจ้า ต่อพระธรรมเจ้า ต่อพระสงฆ์เจ้า มีความละอายและเกรงกลัวต่อบาป มีความยินดีในการบริจาคทาน ในการรักษาศีล ในการเจริญภาวนา ในการสร้างบารมี ในการสร้างความดี ในการสร้างกุศลจิต ในที่ทุกสถาน ในกาลทุกเมื่อ

เพราะว่าข้าพเจ้าได้มีศรัทธาความเชื่ออย่างแรงกล้าในเรื่องกฎแห่งกรรม ว่าบุคคลกระทำการสิ่งใด ไม่ว่าดีหรือชั่วก็ตาม ตนเองนั้นแล ที่จะเป็นผู้รับทั้งผลดีและผลชั่ว ไม่ใช่ผู้อื่นจะมาเป็นผู้รับผล ตนเองนั้นแลที่จะเป็นผู้รับผลอย่างเต็มที่ อย่างถ้วนทุกคดี ไม่ว่าชั่วหรือดี เป็นกฎตายตัว ตลอดกาลนาน จนสิ้นโลก

ข้าพเจ้าขอตีแผ่ความจริงใจไปตลอดโลกธาตุ ประกาศโทษตนด้วยความละอายต่อบาป และความเกรงกลัวต่อบาป ข้าพเจ้าจะขวนขวายปรับปรุงตนเป็นคนใหม่ จะเห็นโทษในความชั่วแม้เล็กน้อยแล้วไม่ฝืนกระทำ จะเห็นคุณในความดีแม้เล็กน้อย แล้วขวนขวายกระทำโดยเคารพเอื้อเฟื้อ จะไม่ประมาท ไม่ทอดธุระ ไม่เชื่อน้ำขุ่นต่อความดีและคนดีทั้งปวง จะไม่ทำตัวให้คุ้นเคยเป็นสหายใกล้ชิด ต่อความชั่วและคนชั่วทั้งปวง จะขวนขวายคบหากัลยาณมิตรผู้เป็นบัณฑิต เพื่อเกื้อหนุนซึ่งกันและกัน ในเส้นทางแห่งการปฏิบัติบูชาด้วยความยำเกรงอย่างแรงกล้าต่อพระธรรม ไปจนกว่าที่จะถึงซึ่งพระนิพพาน ในอนาคตกาลอันใกล้ด้วยเทอญ

พระชุมพล พลปญโญ เขียนเพื่อเป็นพุทธบูชา ในวันวิสาขบูชา ๒๕
พฤษภาคม ๒๕๕๓

(บทขอขมากรรมสำนักผิดนี้ ถ้าใครใช้ทุกวันจะช่วยแก้ไขวิบากเวรกรรมให้เบาบางลง และช่วยให้เจริญก้าวหน้าในการปฏิบัติธรรมเป็นอย่างยิ่ง)

(ไม่สงวนลิขสิทธิ์)

พุดตานกถา

